

پیرهوہری

بہ شیک لہ شیعرہ کانی

سہ پد مصداق نہ مینی بہ رزہ نجی

(خالہ مین)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پیرہوہری

بہ شیک لہ شیعرہ کانی

سہید محمد مدد تھ مینی بہ رزنجی

(خالہ مین)

سرشناسه : برزنجی، سیدمحمدامین، ۱۲۸۹ - ۱۳۷۱ .
عنوان و نام پدیدآور : بیره‌وه‌ری به شیک له شیعره‌کانی / سه‌یدمه‌مه‌ده‌مه‌ئمه‌ینی
به‌رزنجی (خاله‌مین).

مشخصات نشر : ارومیه : حسینی اصل، ۱۳۹۶.

مشخصات ظاهری : ۱۴۵ ص.

شابک : 978-600-249-094--0

وضعیت فهرست نویسی : فیبا

یادداشت : کردی

موضوع : شعر کردی -- قرن ۱۴

موضوع : Kurdish poetry -- 20th century

رده بندی کنگره : PIR/۳۲۵۶س/۱۳۹۶۷۴۳ ۴

رده بندی دیویی : ۲۱/۹۸ا : شماره کتابشناسی ملی : ۴۶۶۹۳۳۳

ارومیه : خیابان طالقانی تلفن ۳۲۳۵۲۴۰۳

entesharathoseini@yahoo.com

ناوی کتیب : بیره‌وه‌ری

نوسهر : سه‌ید موحه‌مه‌ده‌ئمه‌ینی به‌رزنجی (خاله‌مین)

پیداچوونه‌وه : دکتور سه‌ید عه‌زیز به‌رزنجی

سالی چاپ : ۱۳۹۶ هه‌تاوی

ژماره‌ی به‌رگ : ۵۰۰ به‌رگ

ناشر : مؤسسه انتشاراتی حسینی اصل

شابک : ۹۷۸-۶۰۰-۲۴۹-۰۹۴ -- ۰

نەو كىتەپم لە سەر نەركى خۇم چاپ كردۇۋە، ھەدىيە دەكەم بە ھاۋۋەتياىم (بى پارە).

دوكتور سەيد عەزىز بەرزنجى

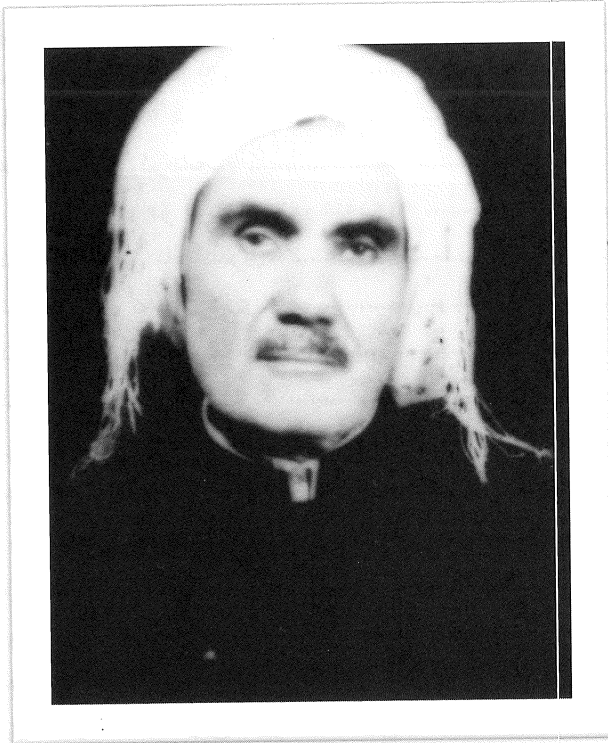
پىرىست

- ۱- پىشەكى ۱ ..... ۸
- ۲- پىشەكى ۲ ..... ۱۵
- ۳- حاجى شىخ مستەفا ۲۱
- ۴- قسەيەك لە گەل خويتەر ۲۴
- ۵- لە بارەى خالەمىن ۲۵
- ۶- سكاللا و پارانەۋە لە خودا ۳۷
- ۷- خوداناسى ۳۹
- ۸- بە يادى خوالىخۆشبوو «ھىمىن» ۴۱
- ۹- بە بۇنەى كۆچى دوايى خوالىخۆشبوو «ھەزار» ۴۲
- ۱۰- چەند شىعەرىك بۇ مامۇستا «ھىمىن» ۴۴
- ۱۱- پىرسپارى «مەسعوود ھەسەن بوور» و ۋەلامى خالەمىن ۴۵

- ۱۲- به‌رهو پیری شیعرئکی مامۆستا «هێمن» ۴۶
- ۱۳- بۆ گۆفاری «سروه» ۴۷
- ۱۴- کۆکه ۴۸
- ۱۵- له وه‌لامی «سه‌ید کامیل زه‌نیلی» ۴۹
- ۱۶- بۆ پێشه‌وای مه‌زن «قازی محهمه‌د» ۵۰
- ۱۷- جێژنی مه‌ولوود و ئازادی کورد ۵۲
- ۱۸- بۆ حیزبی نوێ ۵۳
- ۱۹- به‌ بۆنه‌ی رۆژنامه‌ی کوردستان ۵۴
- ۲۰- خاکی وه‌ته‌ن ۵۵
- ۲۱- بانه‌مه‌ر ۵۶
- ۲۲- دیسان بۆ گۆفاری «سروه» ۵۸
- ۲۳- چواربه‌ند ۵۹
- ۲۴- بۆ براکانی ئه‌رزه‌رپۆم ۶۲
- ۲۵- بۆ مامۆستا «محهمه‌دی ماملی» ۶۳
- ۲۶- پراوی شاخی ۶۴
- ۲۷- نان و هه‌لوا ۶۷
- ۲۸- به‌ به‌ره‌ه‌سته‌کان ده‌لیم ۶۹
- ۲۹- مامه‌ کورده ۷۱
- ۳۰- پمی تیژی کورده‌کان ۷۳
- ۳۱- خاکی کورده‌واری ۷۴
- ۳۲- شوخی له‌ گه‌ل کاک په‌حمانی کوری کاک بابه‌کر ۷۶
- ۳۳- پیرۆزبایی جێژن له‌ «حاجی باباغا‌ی وه‌زنی» ۷۷
- ۳۴- زیزبوونی خێزانی «خاله‌مین» و شیعرئ «حاجی باباغا» ۸۰
- ۳۵- زیزبوونی خێزانی «حاجی باباغا» و وه‌لامی «خاله‌مین» ۸۱
- ۳۶- دیسان شیعرئ «حاجی باباغا» و وه‌لامی «خاله‌مین» ۸۲
- ۳۷- بیره‌وه‌ری‌یه‌کی «حاجی قادر قادری» ۸۳
- ۳۸- دیسان شیعرئ «حاجی باباغا» و وه‌لامی «خاله‌مین» ۸۴

- ۳۹- دووباره گەنم ۸۶
- ۴۰- داووت ۸۷
- ۴۱- شینگېرى «خالەمىن» بۇ «مىرەم»ى كچى ۸۸
- ۴۲- دىسان بۇ «مىرەم»ى كچى ۸۹
- ۴۳- بۇ ئاغاي «سىگارى» ۹۰
- ۴۴- بەبۇنەي گۇقارى كرمانجى ۹۱
- ۴۵- چەند كورته شىعر بۇ ئوستاد «موهتەدى» ۹۲
- ۴۶- بۇ كاك «خەسەنى باباتاهىرى» ۹۳
- ۴۷- بۇ كاك «قادرى فەتاح قازى» ۹۴
- ۴۸- بۇ كاك «خەمەدەمىنى خەيدەرى» ۹۵
- ۴۹- بۇ كاك «پەخمىنى دىيوكرى» ۹۶
- ۵۰- بۇ مارە كرنى كچىك ۹۷
- ۵۱- گالئەيەك لە گەل خەلكى «گەزگەسك» ۹۸
- ۵۲- شىعر بۇ دۆستىكى بى-بەلېن ۹۹
- ۵۳- ئاقولۇقە كان ۱۰۱
- ۵۴- بۇ كىلى گۆرە كەم ۱۰۶
- ۵۵- تەخمىسى «مامۇستا خەقىقى» لە سەر شىعرى «كۆكە» ۱۰۷
- ۵۶- شىنگېرى مامۇستا «خەقىقى» بۇ «خالەمىن» ۱۰۹
- ۵۷- دىسان شىنگېرى بۇ «خالەمىن» ۱۱۱
- ۵۸- شىنگېرى «مامۇستا سووتاو» بۇ «خالەمىن» ۱۱۲
- ۵۹- لە وەلامى داخوازى سرور ۱۱۳
- ۶۰- بەرنامەي رادىيۆبى شارى مەھاباد ۱۲۵
- ۶۱- شەجەرەنامە ۱۳۵
- ۶۲- نامەي كاك «مەسعود بارزانى» بۇ «خالەمىن» ۱۳۶
- ۶۳- وىتە كان ۱۳۸

بۆ بیرهوهی و نووسینی له داوینی وینهی خۆمدا

وهی چه پکه گوتی خه زه ئه وه رپوم
سیسی منه ئیسته یانه هی تو؟
یاخۆ به ته من له میژ و پییری؟
پس پس له ملام بی به نند و داوم
دووهم کور و کیژی هه ئوه دایه
بیریکی بکه ن له دیلی جاران
یادیکی بکه ن له «خال» ی خۆیان

نه ی وینه ی رهنگ له روو په رپوم
گون بووم له په ری گونم ده دا خو
رهنگ زه ردی له بهر گه ل و به پییری
تا هه م به هو میادی روونی چاوم
هیوام دووه، یهک به زه ی خودایه
ئازاد و کورانه بچنه شانان
خۆش به ختی ره بی بنیشی بۆیان

هه نره یه که گه ی کردی

کوردیکا

پيشه‌گي ۱

نووسه‌ري ناوداري و بليمه‌ت، ئوستاد «عه‌لي ده‌شتي» كه وا بزانه‌م زۆر به‌ي خويته‌را له‌گه‌ل نووسراوه‌كاني ناسياوييان هه‌يه، ليكوڤلينه‌وه‌به‌كي له‌ سه‌ر «خه‌پيام» هه‌يه كه دياره نه مه‌به‌ستي پيشه‌گي نووسين بووه و نه كه‌سه‌يش پرووي ليتاوه و ته‌نيا كاريني ئه‌ده‌بيني زيده جوان و پشكينيكي هه‌مه‌لاينه‌ي كه‌سايه‌تيني «خه‌پيام» هه‌ كه هه‌ر له ئه‌ده‌بيكي ليها‌تووي وه‌ك خۆي ده‌وه‌شيتته‌وه. په‌نگه‌ پيتان سه‌ير بي ته‌گه‌ر بليهم «خه‌پيام» به‌و هه‌موو ناو و ناوبانگه‌وه كه ته‌مپرۆ له دنيا‌دا هه‌يه‌تي، هه‌تا خۆي هه‌بوو ناوي له ئه‌ستپه‌ناسي و فه‌لسه‌فه و زانستي تر‌دا ده‌نگي دابۆوه، به‌لام كه‌س به شاعيري نه‌ده‌زاني و لاني كه‌م په‌نجا سال و به‌وته‌ي هينديكي تر سه‌د سال دواي خۆي هه‌لبه‌سته‌كاني تاق‌وواز له نيو كتيب و ده‌فته‌ري زانا‌كاني هاوچه‌رخي خوي‌دا ده‌دۆزانه‌وه ته‌ويش زۆر بي سه‌روبه‌ر و نارپك و بي به‌لگه‌ي باوه‌رپي‌كراو؛ ته‌وه‌ش هيج كه سه‌رده‌مه‌كاني دوايي چوارخسته‌كي تر به ناوي «خه‌پيام» و بۆ «خه‌پيام» هه‌لبه‌ستراون و جا له‌به‌ر هه‌ر هۆيه‌ك بوويين په‌گه‌ل شيعره‌كاني كه‌وتوون.

ئه‌و نووسه‌ره زانا و گه‌وره، له‌گه‌ل هه‌لسه‌نگان‌دني باري ته‌ده‌بي و ناوه‌رۆكي شيعره‌كان له لاني فه‌لسه‌في و عيرفاني و هه‌موو زانستيني تر يشه‌وه، «خه‌پيام» ي خستووته زير ليكوڤلينه‌وه‌به‌كي ورد، بۆ هه‌لاواردني ته‌و شيعره‌انه‌ي ئاوه‌كي بوون و كه‌وتوونه نيو شيعره‌كاني «خه‌پيام» وه، له زۆر كتيب و سه‌رچاوه‌ي گرینگ كه‌لكي وه‌رگرتوه كه ته‌و مه‌سه‌له ب رواله‌ت هه‌تا په‌نجا ساليك له‌وه پيش، كه‌س خۆي پتوه ماندوو نه‌كردبوو، يان باشتر بليهم كه‌س له په‌سه‌ن بووني به‌شيك له‌وه‌لبه‌ستانه‌دا هه‌ر دوودل نه‌بوو.

له‌و وردبوونه‌وه و ليكدانه‌وانه‌دا، وته‌ي ئوستاد «ده‌شتي» له‌و جيهه ده‌گاته ته‌وه‌په‌ري به‌رزي و شيريني كه ده‌لي:

«سەرەرای ئەو ھەموو سەرچاوە و پەرتووکی چاپی و دەستنوسە کۆن و نوێیانی که بۆ ئەم کارە وەدەستەم که وتوون و بۆ بەلگە دەبن، بەلگە ی لە ھەمووان باوەرپێکراوترم، بۆچوون و تام و چێژی سروشتی خۆمە که بەو ناسیابوییە لەگەڵ ڕاویژی «خەییام» م ھەبە، دەزانم بە ھەلە ناچی».

ئەو سەیرە دواي ڕەشکردنەوہی سێسەد و ھەفتا و نۆ لاپەرە بۆ جیاکردنەوہی ھەفتا و پینچ، چوارخشتە کی «خەییام» لە چوارسەد چوارخشتە کی تر کہ وەپال «خەییام» دراو، پین وایە لەوانەشدا سی و شەش ڕووباعی گومانی رەسەن بوونیان بەھیزترە؛ ھەر وہا سەرەرای ئەو ھەموو کێشە و پیلە ی ھەتا ئەمڕۆ لە دەبان کتیبدا نووسەرانی تری لێھاتووی ھاوتای خۆی لە سەر پلە و پایە ی «خەییام» کردوویانە، لە ئاخریدا دەلی:

«ئەگەر راست دەوی ئەو شتانە ی ھەتا ئەمڕۆ لێرەولەوی بۆ ناسین و دەرکەوتنی کہ سیابەتی «خەییام» نووسراون، ھیند کہ مە کہ ھەر بەو ھندوو کہ لێدوانە ناگەینە نەتیجە ی دلخواز، ئەو باسە دەبی ئەو ھندە ی درێژ پین بدری و بەرلایو بکریتەوہ کہ قورساغی راستەقینە ی «خەییام» ی شاعیری لێ دەرکەوی».

بە دواي ئەو شیکردنەوہ و ڕدەدا کہ ویتە ی تریشی ھەبە و شان بەشانی نواندنی لایەنە کانی شیعەر، نویتەری پلە ی زانستی نووسەرە کہ شە، کاتیک بۆ ناساندنی وێژەوانیکی کورد و ھەلسەنگاندنی شویتەوارە کہ ی بە سەر ئەو جوملە ساردوسرەدا دەکەوین کہ «پیاو ھەق بلن شیعری چاکن!؟»، مەرۆف دەکەویتە بیری ئەوہ کہ نەکا لەو ھەدا ھەست و وتە ی ھەستیاریکی دلگەرم کہ نویتەری فەرھەنگی نەتەوہیە کی شایبەخۆیە بە کہم گێراپن؟

بۆ ھەموو شتیک، یانی بۆ بەرە و لباد و گەل و گا میتشی چاک و...! ھەر وہا بۆ شیعەر و ھەلبەستی بەرز!! بەلگە و نیشانە ھەبە کہ ئەگەر کاکي پینشە کی نووس خۆی لێ گیل نەکا و بازی بە سەردا نەھاوی، دەتوانی لە سەر بەرزی و نزمیە کہ ی بدوی و بەو پیتھەلگوتنە نابەدلە بەرەو بییری نەچی کہ بۆنی تەشەری زیاتر لێدن نەک

باوەرێکی بەراستی بە وتەکه و بێگومان دلی هەستیاری ناخۆش ناکا، جا نازانم پلە ی نووسەریشی بێ هەڵدەکشی یان نا؟

با لەوه گەرێین، چما شاعیر خۆی ئەو چاوەروانییە ی لە خۆتەر یان نووسەر هەبە که چاوی بقووچین و بێ سێ و دوو بو ی لە ئەستۆ دا؟ ئێمە که بۆ لاسکردنەوه دەلێی داتاشاروین، چۆنە لەویدا هێندە دواکەوتووین و پەرۆبەک لە خەلکی دانادربین؟ هەستیاری بۆ کۆمەڵ شێعر دەلێ، ئەویش کۆمەلێکی بێ سنوور. دەیهوێ لە شێعرەکانی بگەن، تەهەلە ی کەن و ئەگەر بۆ وەرگرتن بێی پێشوازی لێ بگەن و ئەگەر هەلە و چەوتی لێ ببینن، وریای کەنەوه. شاعیر ئەگەر بزانی هەرچی دەلێی هەر بە کاری خۆی دێ، رەنگە هەر شێعر نەلێ و لە خێروبیتری بجیتە دەر، چونکە تەختەدامە لەو دەفتەرە شێعرە باشترە که کۆمەڵ وەرینەگرێ.

من خۆم حازر نە کردووه بە «خالەمین» هەلبێیم و خۆیشی چاوی لەوه نییە و لەو رێپاک کردنەوه و ریس و گوریس تیک خستنەوهش مەبەستم ئەوه نەبوو که «خالەمین» و «خەبیام» پێکەوه راگرم، هەرچەند ئەگەر مەبەستم ئەوهش بووبی تاوان نییە، چونکە هەر شاعیرێک لێی بوەشیتەوه ناوی بنی شاعیر، شک لەویدا نییە که هەست و هەلچوون و بیر و هاندانێک پالی پێتەوانە، جا کەوتوو تە ئەو رێپازەوه، هەر یە که بە شیۆه و رەهەندیکی تاییەت.

ئەگەر لە شێعری «خەبیام» دا فەلسەفە ی بوون و نەبوون و مەرگ و ژیان و ئەو هاتن و چوونە ی مەرۆف هەموو بیر و هۆشی داگرتووه، ئەوین، سپاردە ی نەتەوا یەتی، دلسۆزی بۆ گەل و رێتۆئیتی خەبات لە هەلبەستی «خالەمین» دا هەر یە که ی جینگە یە کی تاییەتیان هەبە، بێ ئەوه که باری عیرفانی و خواناسیشی بکەوتتە بەر پرسیار که هەموو دێرێکی تیشکیکی بەهیزی خواناسی بە سەرەوه دیارە.

«خال» نە وهک «ئەنوەری» و «مەنووچپەری» قەسیدە ی پەسن و پتەهەلگوتنی بۆ کەس رازاندوو تەوه و نە وهک «فیردەوسی» میژووی کردوو تە شێعر، نە وهک «نیزامی گەنجەبی» کارەساتی سروشتی و بەسەرھاتی شیرنی ئەوینی

کردووو ته كاكلى هۆنراوه كان، به لآم ده توانم بلييم وتهى «خال» له وشهى تهر و پاراودا بوئى وتارى «نالى» كوردى ليدئ، له ههستى نه ته وايه تى و كوردانه دا رچهى «حاجى قادر» ناودار و «هيمن» كوردهى گرتوو، له وانيش زياتر خوى داووته سهر نوكته و تهوس و وردە كارى و گوڤرينه وهى ههلبهست له گه ل ته دبىانى هاوچه رخ، يه ك له وان «هيمن» كوردهى كه ئه مەرۆ به نيكي ته واومان له گه ل ته و زه مان هه يه كه «خاله مين» هاو كاره خو شه ويسته كهى خوى بو شيعر گوتن هان ده دا و ده يگوت:

«ليك دوور و ويك نه كه وتوووه ئه شعار و مه تله بيم»

وهك تووكى چلچل و سه رو كاكوئى "هيمنى"

رهنگه وشه ريز كردن به ناوى شيعر زور گران نه بئ، به لآم شار دنه وه و پيچانه وهى مه بهست له وشهى رازاوه دا، تيك به زاندى ته و واته و گر يدانه وهى ته و دوو لايه نه ناسكه به وه ستايى له جيبى خويدا و به كوردى كرى شيعر و به زمانى ته دهب شيعر گوتن وهك «خاله مين» رهنگه زور هاسان نه بئ.

ئه گه ر زال بوون به سهر زماندا مه رجيكى بنه ره تى بئ بو باش هوندنه وهى شيعر و ههلبهست، ده بئ بليين به راستى «خاله مين» له زمانه كهى خويدا ماموستايه و ئه زمونيكى باشيش بو ئه وه ههلبزاردى سهر به ندى هه ره گرانى وشه ره سه نه كانى كوردن وهك:

«پسنچك، پنچك، شيرين چك، قونچك، بهنجك»

كه «خال» خوى به و كاره كه سه نه كردوووه تاقى كردوووه ته وه. له و تاقى كردنه وه شدا باش ده رچوووه و له گه ل وشهى په تى و ره سه نى كوردى فيل و فه ننى شيعر يشى قهت له بير نه چوووه كه له تايه تيبه كانى شيعرى به رز و ليتها توويى بو يزن.

له نووسينه وهى ته و ديترانه دا به داخه وه ده ستم نه گه يشته كو مه له ههلبهسته كهى «خال» كه هه رچى بو ئيره پيويست بئ گولبژيرى كه م، له بهر ئه وه

ناچارم هەر لهو شتانهی له کۆنهوه نیوه و نیوهچل له شیعرى «خال» له بیرم ماون، به وینه بیانیهنیم که ئه‌ویش دیاره نه من رازی ده‌کا و نه خوینته‌ر.

رهنگه من یه‌که‌م که‌س نه‌بم که له خۆم ده‌پرسم، «خال» ده‌بی کاتی هۆنینه‌وه‌ی ئه‌و شیعره له چ پله‌یه‌ک له هه‌لچوونی هه‌ستی نه‌ته‌وایه‌تیدا بوونی که به‌کۆمه‌ل مروّفی سیاسى‌زان فیدای بۆره‌پیاویکی نه‌خوینده‌وارى هاوولاتی خۆی ده‌کا و ده‌لی:

«هه‌زار ئاغای هکۆلی و پیاوی دیپلۆم و سیاسى‌زان

به‌قوربانى سمیلى خدره‌گرونی پیاوی عیلاتى»

کیش و ئاهه‌نگ له شیعرى «خال» دا - به‌تایبه‌تى که خۆی بیانخوینتیه‌وه نه‌ک که‌سیک که زانستى شیعر خویندنه‌وه‌ی نه‌بی - و هه‌روه‌ها ره‌وانى و ساکارى له هه‌لبه‌سته‌کانیدا سه‌رنج‌پراکیش و له‌گه‌ل ساده‌ی و ره‌وانیشینا، شیرن و دلگرن. «خال» به‌ته‌واوى هه‌ستی به‌و پراستییه‌ کردوه که ئه‌گه‌ر له‌وه پیتش وشه‌ی ییگانه و ره‌ق‌وزه‌ق و وپشک‌وبرینگ، دیارده‌ی زانستى زۆر و فره‌هنگى به‌رز بوون، ئه‌مرۆ به‌پینچه‌وانه‌ی ئه‌ودهم، کوردیى به‌تى و ساده و ته‌ر و له‌بەر بره‌وى هه‌یه و هه‌ر ئه‌و هه‌سته‌ش له نێو کۆمه‌لدا بووه‌ته هۆی ئال‌و‌گۆرینکى به‌جئ به‌ره‌و پینشکه‌وتن و بزاریکی به‌رچاو له نێو زمانه‌که‌ماندا و وشه‌ی ره‌سه‌ن و په‌تیی کوردی جیتیان به‌ وشه‌ی لاوه‌ی و غه‌ریبه‌ له‌ق کردوه و پالیا‌ن پتوه‌ ناوه.

وه‌لامى «خال» له جوابی دوو شیعرى «حاجی بابا‌غای وه‌زنى» دا، به‌لگه‌یه‌ بۆ پراستی ئه‌و وته‌یه‌ی سه‌ره‌وه که بۆ «خال» ی نووسیه‌وه:

جیژنت پیرۆز بئ خاله‌که‌ی دئسۆز

بژى بۆ عه‌زیز بیکه‌ی به‌ سه‌رهۆز

نۆشئ گیانت بئ پۆنى پوور حوسنى

ماستى دادنه‌ستى خامه‌ی خات پیرۆز

به‌لام «خال» له وه‌لامیدا چ پلاریک داوی؟

براگیان چیژنى خۆشت پاک و پیرۆز له نوێز و رۆژوه‌کانت یه‌ک نه‌خپچی

له میژه ئه و پرسیاره له گۆرپدایه که چلونه وا «خال» ئه و که متهرخه مییه کهورهی بۆ چاپ و بلاو کردنه وهی ههلبهسته کانی کردوه و زهمانیکی دوورودریژ له بیرى بردوونهوه بئى ئه وهی گویى بداته ئه و سپارده گرینگه که له وانهیه زۆر کهس تامه زۆرى دیتن و خویندنه وهیان بن؛ داخوا «خال» وا بووه شتى ئاسایى تر وا باویته پشت گوی که له پله و گرینگى و نرخیشدا به و راده نه بوون؟ پیم وا نییه وهلامپیکى وای هه بئى بییه پینتیه وه، به تایبته که ئه و که متهرخه مییه له کۆکردنه وهی شیعره کاندایانى گه ورتیشی داوه، من بهش به حالى خۆم بۆ ئه وه به داخه که ههروهک له لاپه ره کانی دیوان بۆمن دهرده که وئى، سه ره پرای ئه وه که زۆربه ی ههلبهسته کان هه ر سه ریان تپدا چوو، ئه وى ماویشن زۆریان نیوه چل و نانه واون و له زۆر جئ له گه یاندنى مه بهست که م و کوورپی وه دی دیتن و ئه وه به هئچ جۆر شتیکی دلخواز نییه بۆ کهس، به تایبته بۆ هۆگرانی هونه ر و ئه ده ب، بۆ وینه له و غه رده که سه رده میک له گه ل هه ستیاری مه زنى کورد کاک «هئمن» بوویانه و به شتیکی هه ره شیرین و به رزی ههلبهسته کانی «خال» ن ته نیا دوو دپری داوی نه یئ، ئه وانى تر نه ماون، به لام بریا هه ر به وه ندیش براباوه و هئنده دووپاته و چه ندپاته نه بووباوه.

ئه گه ر خوا ئه و جاریش مامۆستا «قه رداغى» یه کى تر بنئزى و له جیاتی «خال» که خۆی خه ریکى عه ده د و ژماره و ئال ووئیره، قۆلى لئ هه لکا، مال به مال، که لئین و قوژبن، په رتووک و ده فته روکان بگه رپ و به ربینگی ئه م و ئه و بگه رپ و شیعرى «خال» یش وه ک «دیوانى وه فایى» کۆکاته وه و وه ک هئلکه ی پاکراو له به ر ده ستمانى دانئى، هئچ شتیکی به دوور نییه، به لام زۆریش هاسان نییه، جا ئیوه ش وه رن له گه ل من بیارپته وه به لکوو دیسان ئه و موعجیزه روو بداته وه، هه رچه ند ده ینم ئه و هه ویره ئاوى زۆر ده با، به لام پیم وایه ئه گه ر زیاترى له سه ر برۆم له وانه یه «خال» بلئى: ئه گه ر پئشه کى نووسین ئه وه یئ، هه ر لئیکه رپئ کاکه، گۆباله که ت دانئى جاریکى وچانیکی بده، نه من دهنگ و نه تو دهنگ.

که ره ج - هئدى

۱۳۷۰/۰۲/۱۲

پیشه کی ۲

به ناوی خودای له کهس نه خولقاو   خوی خولقاندوونی خولقاوان تهواو
ئهو خودای گهوره بهرز و بی هاوال   ههر ئه و نایینی نابوودی و زهوال

ئهو خودایه ی که ئینسانی له خاک و له قه تره ئاوینکی خهلق فهرموو و ده کاتی خۆیدا بۆ ریتویتی و لیک کردنه وهی رینگای چاک و خراب پینغه مبه رانی ههر یهک له نهوعی خۆیان بۆ ناردوون که ریتویتییان دا زۆر تیکۆشاوان و دهردی سه ریشیان زۆر چیشتوو. له نیو نهوعی به شه ریشدا زۆر ئینسانی تیگه یشتوو، هیزا، لیهاتوو و به بیر و ههست هه لکه وتوون که ههر یه که ی له ریشه که وه خزمه تیان به نهوعی به شه ر، کۆمه ل و میلله ته که ی خۆیان کردوو و تیدا سه رکه وتوو بوون.

سه ید محه ممه دئه مین واته «خاله مین» یش یه کینک له و که سایه تیه به نرخ و ئه ده ب دۆست و نیشتمان پهروه رانه یه هه لکه وتوو له بنه ماله یه کی ئایینی شیخانی «به رزنجی» که له ولاتی گه رمینی را په ریه ی ولاتی کوردستانی ئیران بوون. له دینی «کۆکه» ی سه ر به بۆکان به وه له د بووه و تا شه ش سال له وئ ژیا نی مندالی تیپه ر کردوو و هه تا مردن ده بیری ئه و دینه یدا بووه. له دینی «بۆزه» ده ست به خویندن ده کا و لای «مه لا که ریم» ی نه وه ی «خه لیفه ی گراوی» درێژه به خویندن عه ره بی و فارسی ده دا و زۆر زوو وه سه ر ده که وئ و ههروه ها له «سابلاغ» یش لای مامۆستای گه وه ی کورده واری «ئه حمه دی تورجانی زاده» و «مه لا محه ممه دی تورجانی زاده» له مزگه وتی «حاجی سه ید باییز» یش خویندوو یه تی «خاله» خوی فه رموو یه تی هه رچه ند له باری عیلمیه وه به گویره ی نه بوونی مه ودا زۆر له کن ئه وان سه رکه وتوو نه بووم به لام له دوو لاه، یه که م له باری دینداری و دووه م له باری نیشتمان پهروه ری زۆر به رمنه تیانم. «خاله» ش وه ک زۆر که سایه تی دیکه و

شاعیرانی میلی کورد، پاش تیرامانیکی زۆر، ههست به خزمهت به گهل و نه تهوه که ی دهکا و یه له خۆبردوو بیه کی تهواو قۆلی هیممهت هه لده مانی و شیعری به تام و چیژ و بهه مست به کوردی دهلی به هه لکهوت له «میانداو» ئی ده گهل مامۆستا «حقیقی» که ده خزمه تیاندا بووم به بۆچوونی خۆی ده یه فرموو: «هه رچهند شیعری فارسی و ئیدیش ریژ و ئیحترامینیکی تایبه تیان هه یه، به لام ئیمه ی چه ساره وه دوا که وتوو له سه رمان پیویسته هه ر به کوردی شیعر بلین و ئه رکی نیشتمان پهروه ری خۆمان به جئ بیتین».

«خاله مین» پاش چوونی کویستان و هه لمزینی ئاو و ههوا و دیمه نی چیا و په وه زه کان، ههستی شیعرگوتنی زیاتر بزوو توه، شیعری ناسک و پر مانای کوتوو و ده باره ی خوداناسیدا قه سیده به کی پر ناوه روکی هۆنیوه ته وه و له که مترخه می و خۆبه زل زانینی خودا خه ناساندا ده دوئ و ده لی:

که پروکویر و نه ری ئه رچوو نه بیستوو	شیتیکه و گیان له به ریبه و خوانه ویستوو
زه ی و عاسمان و پۆینه و په رنده	ده بیئێ نه و هه موو ده زگای گه رنده
نه دی و نه و کاروباره ی سه ره سه ری دی	هه زاران کاری سه ره سوو ری نه ری دی

له باره ی نیشتمان پهروه ریشدا زۆر به روونی و ئاشکرا ده لی:

نانی خۆم نادهم به بیگانه ی درۆن پنچکی
 بهاری خاکی نادهم بستی، په سیوی، په پنچکی
 گیان له سه ر ده ست و سه رم گو به له ریت نه ی نیشتمان
 چۆره چۆر خۆنم ده ریژم تکتکه ی زلفنچکی
 خاکی کوردستانی خۆم نادهم به سه د «ئوسوی چه ره ت»
 یا به ناسمانی قلیشی نه مرکیایه قو لینچکی
 «خاله» خاکی کورده واری ئی کلی چاوی دئه
 ناپوا ئی ئی له تله تی که ن نه شبی نانی پنچکی

شېئىرى مامۆستا «خالەمىن» تام و چىزىڭكى تايىەت بە خۇى ھەيە دەتوانم
 بلىم ھەر بە شېئىرى «خالەمىن» و «حەقىقى» و ھەستان و رۇنىشتن دەگەل وان
 فرچىم بە شېئىر گوتنى گرت. «خالە» دەگەل ھاوالانى ھاوچەرخ ۋەك مامۆستايان
 «ھىمن»، «ھەزار»، «ئاوات» و بەتايىەت «حەقىقى»، جەفەنگ و قسەى خۇشيان
 بوو و بە شېئىر يەكتريان دواندوو و ئاواتى ۋەش دەخوازى كە لە «ئىسكى
 بەغدا» يە دەگەل «حەقىقى» خوتندوو يانە و زۇرتەر ھەر خەرىكى شېئىر گوتن بوون.
 «خالە» كاتىكى مالى چوو «مىاندوا» ئ بە ھۆى لىھاتووى خۇى و بروادارىيە كى كە
 تورك و كورد پىنيان بوو و دە خۇشى و ناخۇشيدا دەگەلىان بوو و بۇ گىر و
 گرتە كانىشيان ھاوبىرىيان دەگەل كرددو، بەلام پاش ئال وگۆرپىيە كى سىياسى يانى
 تىكچوونى «موسەددىق» و گەرانەھى شا لە بەغدايەرا بۇ تاران، بە ھۆى شەوقى
 دىدارى دۇستان و ھەستان و دانىشتن دەگەل نووسەران و شاعىرانى ھاوچەرخ و
 مامۆستايانى ئايىنى ھاتە «سابلاغ» و پاشان چون دەزگاي دەولەتى نىزامى
 شاھەنشاهى تىپھەلدەكىلى و داواى ھاوكارى دەگەل خۇيان لىدەكا و ئەوھش كە
 دەگەل بىر و برۋاى وى يەكتر ناگرنەو، ناعىلاج بەرىوھى ھەندەران دەپى و پرو دە
 دى «جەلدىان» دەكا و خەرىكى فەلەخۇبى دەپى. سالىكىان چووم سەرم دا لە
 «جەلدىان» و بۇ ماوہىەك رايگرتەم و باسكى زۇرى لە كوپرەوھى و بەسەرھات و
 مەررەتى خۇى بۇ دەكردم...

دەگەل «حاجى باباغاى ۋەزنى» ش كە شاعىرىكى كورد بوو نىوانى خۇش
 بوو. بە مەتەلۇكە و شېئىر يەكتريان دەدواند و شېئىرىكى خۇى و «حاجى باباغا» ى بۇ
 خوتندەمەوھو و فەرموويان: «حاجى باباغا قەولى پىدبووم كۆمباينم بۇ بىترى و
 گەنمەكەم بۇ لە كۆمباين بدا و بۇم دەعەمەل بىتنى، ۋەخت درەنگ بوو و كۆمباين
 نەھات و ئەو شېئىرەم بۇ نووسى»:

حاجى گيان كەى دەنپىرى تۆ كۆمبا
 خۇزگە كۆمبايەكەت تەگەركون با
 تۆرمزىشى لە لىزى پس پس بى
 لىخۇر و پىخۇرى سەرەوين با

«حاجی باباغا»:

جوابی بریا خۇزگەيە لېم توورەيى يا بەکوژى
خالە جۆى خۇت ناووشى بى گەنەكەت سن بيمەژى
قايىش و گاسنت كۆل و پسپس نير و ناموورت شكى
تيرى تۆوت بەدرى تۆرەت كونكون و تۆوت پزى
گايەكەت بەرى بە دەردى لارەشه، كەل خشخشە
مامى جووتيرت چلم هەلووشى لىكى هەلمەژى
چيلەكەت گۆلەى گرى گاميشەكەت بىچووى مرى
مەشكەكەت قەت تەر نەبى ماستت لە شووشەيدا بژى

دەدوايەشدا بۆى ناردبوو و بۆى دەعمەل ھىتابوو.

باش سى سال تىپەربوون لە ژيانى ئاسايى، لە «جەلديان» كۆچى كرد بۆ
«نەغەدە» و لەوئىش دەگەل ھاوالان و ئەديبان نووسراوى ھەيە و وتوويزى
شيعرى بوو. زۆرتىرى كاتى خۆى دە نويز و تاعەت و لە مزگەوتى تىپەراندوو. لە
سەر داواکردنى كاك «تەحمەدى قازى» لە گۆوارى سەلاحەدينشدا شيعرى بلاو
بووھتەو. كاك «عەزىز»ى كورپيشيان پزىشى بە تىكرايى تەواو كرد و بە چوار
ساليش تايەتايەكەى تىپەرانند و لە «ورمى» مەتەبى كردهو. «خالەمين» لە
شيعرىكىدا بۆ كاك «عەزىز» كە لە دانىشگايە دەيخويتند باش ريتويتى... ئاواى بۆ
دەنووسى:

ئەمەن پىم خۇشى دوكتور بۆ ھەزاران	وەلا نىي مەيلى خاوەن پوول و پاران
نەگەر دەخوننى بۆ زايەمان و مامان	فەرىدە پووشى مامان و نەمامان
لە دانىشگا مەچۆ نىو دەستەبەندى	لە نىو كوردان پەسەندە قوولومەندى

دە ئاخردا كە تەمەنى لە ھەشتا و سى سال تىدەپەرى بىن تاقەت دەبى و
نيازى بە چاوەروانى زۆرتەر دەبى. لە سەر داوا كردنى دوكتور مائەكەى لە «نەغەدە»

خېر ده کانه وه و دېته لای دوکتور و دهحه سېته وه. ئه لحه ق دوکتور بۇخوښی ده گه ل
خېزانی به جوانی پئی راده گه ن.

کاتیکي ماموستا «هه زار» له تارانې فهوتی کرد و له سه ر وېستی خوښی
هیتایانه وه «مه هاباد» ئ که له مه قبه رهی «بداع سولتان» له کن «هیمن» ی بینیزن،
خه لکی مه لېه ند و هه روه ها شاعیران و نووسه ران به شداری به ربلاویان هه بوو.
«خاله مین» یش ده گه ل ماموستا «حه قیقی» و زوربه ی نووسه ران و ئه مه گناسان
له وئ بوون. کاک «مه سه وود» یش ده گه ل به شیک له هاوړیکانی خوښان گه یانده بووه
وئ.

شعیریک به نیوی «بیره وه ری» که ئه وکات کو تېووم خو یتد مه وه:

مه رگی هیمنت وه پیش که وت	نه و بوی زووتر یی خه وت
ئاواتیش هه ر وا کز و مات	ئاواتی قه ت به جی نه هات
نه و خاله مینی شوړه سوار	نه و شاعیری به رزی هه وار
نه و جوانچاکي ته رزی له بار	نه و قه دبلیندی زیپکدار
له تاوت وا کوم بوته وه	خوښی خوښی نانا سیته وه
حه قیقیش بارستای تو بوو	میعمار و ماموستای تو بوو
گوتی تو له وینه ی که س نی	به و ته به ی ته رازووی وه زنی
ده لئ پارسه نگی هیتاوه	به مه رگی نه و مه زنه پیاوه
هه رکیان هاتونه سه ر گلکوټ	به سوز شیعیران داناوه بوټ
ناور ده خه لگی به رده دن	بو شادی رووحت سه ر دده ن
فرمیسکی یه ک ده سر نه وه	قوری گلکوټ ده گرنه وه
هیواش له تاسه و له تاوان	خوین ده باریتئ له چاوان
مه لا مسته فای بارزانی	قه دری تو ی زور چاک ده زانی
سه د ره حه مت بی له گوړه که ی	له خوښی و دوو کوړ و کوړه که ی
ئه وېستاش له سه ر گلکوټن	به یادی تو به کوړ و کوټن
ئیوه بو یه کتر به به قان	وه فا له تو جوانه و له وان

دریژدادپیم کرد. وهختیکی کتیبی «ههژارنامه» م ئاماده بوو له سه‌ر ویستی دۆستان داوایان لێ کردم که چاپی کهم. له «ورمی» بردمه خزمهت «خاله». هه‌موو به‌شه‌کانی پێ خویندمه‌وه زۆری له لای په‌سه‌ند بوو. شیعرێکی خۆشی که ده‌ مه‌رگی «هه‌ژار» یدا کوتبووی بۆی خویندمه‌وه و داوای لێ کردم که ده‌ «هه‌ژارنامه» شدا بیهێتم وه‌ک شیعرێ چه‌ند که‌سی دیکه‌ له‌ مامۆستایان ئه‌منیش قبوولم کرن و قه‌ولم پێدا که له‌ هه‌ولێ «هه‌ژارنامه» که‌دا به‌ ناوی «ده‌سته‌چیله‌ی خاله‌مین» بیهێتم و کتیبه‌که‌ی پێ برازێتمه‌وه. ئه‌و کتیبه‌ش تا ئیستا چوار جار ده‌ تیراژێکی زۆردا چاپ بووه. خودا له‌ هه‌موویان و له‌ ئیمه‌ی بچووکیش خۆش بێ و به‌ ئاره‌زووی خۆشمان بگه‌ین. خودا جه‌زای دوکتور «عه‌زیز» یش بداته‌وه که له‌ سه‌ر ئه‌رکی خۆیان چاپی ئه‌و کتیبه‌ی به‌ رایگان ده‌ ئه‌ستۆی خۆی گرتوه‌وه.

مه‌هاباد- عه‌بدولقادر قادری «هیا»

«حاجی شیخ مستهفا بهرنجی»، بابی «خاله‌مین»

عابد و زاهدی به‌ناوبانگی کورد «حاجی شیخ مستهفا بهرنجی»، کوری «شیخ غه‌نی»، له ساداتی بهرنجی بووه و باب و باییرانی له مه‌لبه‌ندی موکریاندا زیاون و ئیرشادیان کردوو و خاوه‌ن ته‌کیه و خانه‌قا و تایعی ته‌ریقه‌تی «قادری» بوون. له‌گه‌ل ئه‌وه که خۆیان له ساداتی بهرنجی بوون، به‌لام هات‌و‌چۆی «تاله‌بان» یان کردوو. «حاجی شیخ مستهفا» ئاشقی «شیخ‌عه‌لی که‌رکوک» له شیخانی تاله‌بان بووه. چهند گوندی له نیو‌گه‌ورکان کرپوه و فرۆشتوو‌یه‌تی، پاشان گوندی «کۆکه» ی له نیزیکی بۆکان کرپوه و له‌ویش له‌گه‌ل عه‌شیره‌تی جیرانی خۆی تووشی کیشه‌بووه و له‌و شه‌رده‌دا کورپه‌گه‌وره‌که‌ی به‌ناوی «کاکه‌حه‌مه» شه‌هید بووه و ئیستاش مه‌رقه‌دی مه‌باره‌کی له‌وییه‌که «خاله‌مین» له شیخانی «کۆکه» یدا ئامازه‌ی پیکردوو. وا باس ده‌که‌ن «کاکه‌حه‌مه» پیاویکی زۆر لیته‌توو بووه ناکۆکی له‌گه‌ل مه‌نگوران و شه‌هید بوونی «کاکه‌حه‌مه»، ته‌و گونده‌له‌به‌ر چاوی «شیخ مستهفا» ده‌خا و روو ده‌کاته ده‌وربه‌ری «سابلاغ» و له‌وی گوندیکی دیکه‌به‌ناوی «قزقه‌لا» ده‌کری و جیگیر و دامه‌زراو ده‌بی. ده‌لین «حاجی شیخ مستهفا» له ئیمان و سه‌خاوه‌ت و پیاوه‌تی و دلئاواله‌ییدا بی وینه‌بووه و له‌سالی گرانی که‌به‌هۆی هیرشی دێندانه‌ی رووسه‌کان بۆ ئیران قه‌وماوه و گرانی رووی له‌کوردستان کردوو و به‌هۆی قات‌وقری له‌هموو ریگاو‌بانان ته‌رمی له‌برسان مردووان وه‌به‌ر چاواتوو و له‌زۆر شوپتان دیتراوه‌خه‌لک له‌برسان به‌زه‌بیان به‌مندالی خۆشیاندا نه‌هاتوو و خواردوو‌یانه، «حاجی شیخ مستهفا» گه‌نمیکی زۆری له‌و ئاوابه‌دا هه‌بووه و گونده‌که‌ی خۆی پێ به‌خێو کردوو و هه‌موو رۆژی نانیکی زۆریشی کردوو و هه‌ر فه‌قیه‌ی که‌هاتوو نانی دراوه‌تی. به‌کورتی له‌ته‌واوی ته‌و رۆژه‌په‌شانه‌دا ده‌نکیکی گه‌نم نه‌فرۆشتوو و هه‌مووی له‌فه‌قیر و هه‌زار و داماو‌ندا دابه‌ش کردوو. ته‌و گه‌وره‌پیاوه‌جگه‌له‌وه‌ی که‌مرید و مه‌نسووبیکی زۆری بووه، له‌به‌ر ته‌و کاره‌مرۆف دۆستانه‌ی،

له نېو ټو كه سانه‌ی كه مریدیشی نه‌بوون جیگای پړز و ئی‌حترام بووه و خه‌لك
خۆشیان ویستووه.

«حاجی شیخ مسته‌فا» جگه له «كاكه حه‌مه» شه‌ش كورپ دیکه‌شی هه‌بووه
به ناوه‌کانی «شیخ ټه‌حمه‌د»، «شیخ مه‌حموود»، «شیخ حوسین»، «شیخ حه‌سه‌ن»،
«خاله‌مین» ی شاعیری به‌ناوبانگی کورد و «شیخ که‌ریم». له نېو ټو کورانه‌دا
«شیخ ټه‌حمه‌د» هه‌ر له زه‌مانی ژیا‌نی خۆیدا له باوکی جیا بووه‌ته‌وه و له گون‌دی
«قه‌لاجو‌غه» نیشته‌جی بووه و ئیرشادی کردووه.

مامۆستا «مه‌لا ماری کۆکه‌یی» شاعیری ناوداری کورد، مه‌لای وی له
«کۆکه» بووه و خوی‌تدنی منداله‌کانی به‌و ټه‌سپاردووه و پاشان له «قزقه‌لا»
نیشته‌جی بووه و ټه‌و کاره‌ی به‌ مامۆستا «مه‌لا که‌ریم» که زۆر مامۆستایه‌کی زانا
بووه، سپاردووه.

«حاجی شیخ مسته‌فا» زۆر مندال بووه که بابی (شیخ غه‌نی) وه‌فات ده‌کا و
له خزمه‌ت «شیخ قادر» ی مامی گه‌وره‌ ده‌بی. به‌لام می‌رمندال ده‌بی که مامیشی
وه‌فات ده‌کا و له جیتی وی ده‌ست به ئیرشادی ته‌ریقه‌ی «قادری» ده‌کا که خاوه‌نی
مرید و مه‌نسوویکی زۆر له «محال» و «شامات» و «شارویزان» و به‌تایبه‌ت له
«سابلاغ» ده‌بی. بۆ به‌جی‌هینانی پړه‌سه‌می ئایینی، دوو ته‌کیه له «سابلاغ» بووه
که یه‌کیان له مزگه‌وتی «قوبله» بۆ پیاوان که سه‌ره‌ره‌ستی ټه‌و شویتنه به «حاجی
عه‌ولای تۆکه‌چی» ده‌سپیرئ (حاجی عه‌ولا پیاویک بووه له بنه‌ماله‌ی سابلاغی و
سعه‌تکاریکی زۆر لیها‌توو و پیاویکی یه‌کجار به‌دین و دروستکار و دل‌تاوا و موخلیسی
شیخ و خه‌لك بووه).

ته‌کیه‌که‌ی تری بۆ ژنان بووه که سه‌ره‌ره‌ستی ټه‌وئ به «خه‌لیفه‌ ئامینی
قه‌مه‌ره‌یی» سپاردووه که ټه‌و ژنه جگه له زوه‌د و تا‌عه‌ت و عیبا‌ده‌ت، ئاشقی ولاتی
کورد‌ه‌واری و ده‌خزمه‌ت خه‌لك‌دا بووه.

زۆرىك له بنه ماله كانى سابلأغى مريدى «حاجى شيخ مستهفا» بوون و
ئهوانهى كه مريدش نه بوون، به هۆى روحى كوردخوازى و نيشتمان پهروه رى، پىز و
حورمه تيان لى گرتووه.

«شيخ» ته كيه يه كى ترى له گوندى خۆى (قزقه لا) بووه كه شوپتى
كۆبوونه وهى دهرويشان و ئاشقانى «ته ريقه تى قادرى» بووه. له هه رسيك ته كيه،
هه موو سى شه ممه و جومعانه، مريدان كۆ بوونه وه و پى و پره سمى ئايينيان به جى
هيتناوه. «حاجى شيخ مستهفا» خوازه لۆك و چاوله ده ستى خه لك نه بووه و بۆ خۆى
زۆر به كار و خه ريكى كاسپى بووه و ئه وهى هه يبووه له ره نجى شان و پيلى خۆى
په يدای كردووه و ته گه ر كه سيكيش شتيكى هيتناپ و هه رينه گرتووه و وه قفى ته كيه
كردووه و به سه ر خه لكدا دابه ش كراوه، بۆ وپنه زه وييه كى ده هه زار ميترى له
سابلأغ كه ئيستا ئوردوى كارى لى ساز كراوه، له لايه ن مريدكى خۆى پنى دراوه كه
ئه ويش وه قفى ته كيه ي «قزقه لا» ي كردووه و ئيستا ش به ره مه كه ي هه ر به وى
ده گا. جا با له خوداى مه زن داوا بكه ين به ره مه ي بداته كه سيكى كه دلى به خشين و
دابه ش كردنى ده به ينى گه ل و يارمه تى خه لكى هه پى.

«شيخ» له پاش وه فات هه ر له گوندى «قزقه لا» به خاك سپى دراوه و
مه رقه دى مه باره كى له و گونده يه كه زۆر به ي خه لكى ئه و مه له بنده بۆ ياد و
پيره وه رى وى ده چنه سه ر مه رقه دى و به دوعا و فاتحيا يادى ده كهن.

قسه بهگ له گه ل خوینه ران

پاش سلاویکی گهرم و گوگر له ئیوهی بهرێز و هیوای سهرکهوتن و کامهرانی بۆ هه مووتان، ئهوه به شیک له بهرهمه کانی «خاله مین» تان پیشکەش ده کهم. دیاره نه له زهمانی رهزاشا و نه له زهمانی حه مه رهزای کوریدا، هیچ دهرفه تیک بۆ نووسین و بلا و کردنه وهی شیعر و ئه ده بی کوردی نه بوو. له بهر ئه وه زۆربه ی شیعره کانی «خاله مین» نه نووسراونه ته وه و تیدا چوون. ویستم به شیک له و بهرهمانه که به کویره وه ری و مه راره تیکی زۆر بۆم کۆ کراونه ته وه، بۆ ئیوهی خۆشه ویستی چاپ کهم. دیاره تا ئه و جیهی بۆم کرا، چهند جارن پێیاندا چوممه وه، به و هیوایه که شیعره کان دوور له هه له بن و «خاله مین» چی گوته وه، به بی دهست تبه وردان بنووسرێته وه و به دهست ئیوهی بهرێز بگا. جا ده گه ل ئه و هه موو ^{له زۆر پلا و} و لیکۆلینه وه و پێداچوونه وه، ئه گه ره هه له ی تیدا مابن، رجام وایه به گه وره بی خۆتان چاوپۆشی لی بکه ن که هه ره ئه وه نده م له دهست هاتوه و ئه گه ره رخنه یه کتان هه بوو و هه له تان وه بهر چا و هات، تکام وایه پێم رابگه ینن هه تا له چاپی داها توودا به ئیرووی کهم. هه ره وها پاش حه ول و ده ول و لیکۆلینه وه یه کی زۆر، شیعره ی چهند له و شاعیرانه ی که له ماته مینه ی «خاله مین» دا گوته ویا نه وه ده دهستم هینا وه، ئه وانیشم پیشکەشتان کردوه. به لام له و شاعیر و هونه رمه ندانه ی که له و ماته مینه دا شیعریان گوته وه و بۆم په یدا نه بوون، داوای لی بووردن ده کهم و ئه گه ره پاش چاپ و بلا و بوونه وهی ئه م کتیه به دهستم بگه یه نن دیاره به خۆش حالیه وه له چاپی داها توودا ده یانگه ونجینم.

بۆ هه موو شاعیران و ئه ده ب دۆستان و هونه رمه ندان و نووسه رانی کورد که به زه وقی زه نویر و زانایی خۆیان هۆی گه شه پێدانی هونه ر و ئه ده بی کوردین، بۆ به جی هیتانی ئه و ئه رکه گرانه یان، له خودای مه زن داوای سه ره به رزی و سه رکه ورتیان بۆ ده کهم. به پێویست ده زانم ریز و سه پاسی له راده به ده ری خۆم به سه یه ده لالی نیزامی شاعری زانا و به ده سه ته لاتی کورد، شاره زا له سه ر زارا وه ی سورانی و بادینی، له بنه ماله ی به رز و به ریز و کوردخوازی نه هری بۆ یارمه تی دان له پیکه یتنان و به ئه نجام گه یاندنی ئه و کتیه رابه گینم.

برائان دوکتور سه یه ده عه زیز به رزنجی

له باره ی «خاله‌مین»

زۆر جار، زۆر کهسان سه‌ریان له من هه‌ڵناوه و داوايان لێ کردووم که له باره‌ی شاعیری گه‌وره‌ی کورد «خاله‌مین» باسیان بۆ بکه‌م. ئه‌و داخوازییه‌ی لایه‌نگرانی «خاله‌مین» له‌به‌ر هه‌تدینک که‌ند و کۆسپ که‌متر به‌ جێ هاتوو، یه‌کیان ئه‌من خۆم له‌و پراده‌یه‌دا نه‌دیوه که له باره‌ی گه‌وره‌پیاوانی ئه‌ده‌بیه‌ی کورد وه‌کوو «خانی»، «کۆبی»، «گۆران»، «هه‌زار»، «هه‌مین»، «هه‌یدی»، و «خاله‌مین» دا بدوین. دووه‌م نه‌ له‌ پێش مندا و نه‌ ده‌ زه‌مانی مندا ئه‌و پرێتاز و ده‌رفه‌ته‌ نه‌بووه، پیاو ئه‌وه‌ی هه‌یه له سه‌ر شته‌که ئاوا بپروا، به‌لام ئه‌مرو ده‌ چوارچێوه‌ی ئێراندا که مه‌ودایه‌ک بۆ بلاو کردنه‌وه‌ی فه‌ره‌ه‌نگ و ئه‌ده‌بی کوردی کراوه‌ته‌وه، به‌ بۆنه‌ی نیزیکی من به «خاله‌مین» له‌سه‌ر ئه‌و هه‌موو داخوازییه‌، هه‌تا ئه‌و جێیه‌ی ئاگاداری من ئیزن بدا، کورته‌یه‌ک له‌ ژبانی پێ له‌ بێند و نه‌وی و بێر و باوه‌ری وی که وێته‌یه‌ک له‌ ژبانی هه‌ر کوردیکێ خۆ نه‌دۆزێته‌ بۆو باس بکه‌م.

«سه‌ید محه‌مه‌ده‌مه‌دئهمینه‌ی به‌رزنجی» مه‌شه‌وو به «خاله‌مین»، کورپی «حاجی شیخ مسته‌فا»، کورپی «شیخ غه‌نی»، کورپی «شیخ محه‌مه‌ده‌مه‌دئهمینه‌»، کورپی «شیخ حه‌سه‌ن»، کورپی «شیخ سمایل» و ئه‌ویش کورپی «شیخ ماره‌فی نۆده‌ی» بووه. دایکی «فاتمه‌» خانم له‌ تیره‌ی به‌گزاده‌ی بورهان و وه‌ک باسی بۆ کردووم له‌ گه‌وره‌ژنانه‌ی پارێزگاری کورد بووه.

له‌ سالی ۱۳۲۸ی کۆچی له‌ گوندی «کۆکه» له‌ دایک بووه. شه‌ش ساله‌ بووه که به‌پێی شه‌ری عه‌شیره‌تی، براه‌ گه‌وره‌ی «کاکه‌ حه‌مه» شه‌هید بووه. بایه‌ی ئه‌و گونده‌ی له‌ به‌ر چاو که‌وتوووه و فرۆشتووویه‌تی. پاش چهند سالی‌ک له‌ سالی ۳۸ی کۆچی، باوکی «خاله‌مین» یانی «حاجی شیخ مسته‌فا»، گوندی «قزقه‌لا»ی له‌ مه‌له‌به‌ندی مه‌هاباد کریوه و «خاله‌مین» له‌وی گه‌وره‌ بووه. بایه‌ی له‌ خزمه‌ت مه‌لای گونده‌که‌ی خۆی مامۆستا «مه‌لا که‌ریم» نه‌وه‌ی خه‌لیفه‌ی گراوی، ده‌به‌ر خویندنی ده‌نت.

«تهسریفی زهنجانی» و «عوامیل» و برپک له «نمووزهج» له لای وی دهخویتی و له پاشان له گه‌ل برابه کی له خۆی گهورهتر واتا «مه‌لا شیخ حه‌سه‌ن» ده‌نیردریته «سابلاغ» و له مزگه‌تی «بازار» له خزمه‌ت مامۆستایان «مه‌لا حوسینی مه‌جدی»، «مه‌لا محهمه‌دی لاجانی»، «مه‌لا محهمه‌دی ریشی بۆکانی» و «مه‌لا په‌حیای بانه‌یی» دهخویتی. پاش دوو سال هه‌ر له «سابلاغ» ده‌چیته مزگه‌وتی «حاجی سه‌ید باییز» و لای ئوستاد و فه‌یله‌سووفی گهوره‌ی کورد «ئه‌حمه‌دی تورجانی‌جاده» درێژه به‌ خویندن ده‌دا به‌لام له لای وان خویندنی بۆ ته‌واو نابێ، چونکه‌ تووشی نه‌خۆشییه‌کی دئ و دوکتور پیتی ده‌لی ده‌بێ ده‌ست له‌ خویندن هه‌لگری و بچیه‌ کوپستانیکی زهنویژ و خۆش ئاو و هه‌وا. خۆی ده‌یفه‌رموو له لای وی خویندنی ته‌واو نه‌کرد، به‌لام به‌ دوو گه‌وه‌ری بێ وینه گه‌یشتم، په‌کیان خوا به‌ ته‌نیا ناسینی و دووه‌م هه‌ستی نیشتمان‌په‌روه‌ری. ئه‌ویش ئه‌و گه‌وه‌رانه‌ی له مامۆستای زانا و پرووناکییری کورد «مه‌لا ئه‌حمه‌دی فه‌وزی» که له «سوله‌یمانیه» را په‌ریوه‌ی ئیران بیوو وه‌رگرتوو که له دوایدا ئه‌و پڕۆسنییرییه، به‌شیکێ زۆری له کوردستانی ئیران داگرت.

گوتمان باب و باپیرانی وی له «به‌رزنجه»ی «عیراق»ه‌وه په‌ریوه‌ی «ئیران» و ولاتی «موکریان» بیوون. بنه‌ماله‌ی «خاله‌مین» رابه‌ری ئایینی بوون و ئیرشادی ته‌ریقه‌تی «قادری»یان کردوو. باوه که خۆیان له عه‌شیره‌تی «به‌رزنجی» بوون و له باری ئایینی و ئیرشاده‌وه‌هات‌وچۆی «تاله‌بان»یان کردوو و ده‌گه‌ل ئه‌وه‌ی پڕووحی ئایینی و عیرفانی زۆر تیدا به‌هیز بووه، درێژه‌ی به‌ شویتی ئیرشاد و ته‌ریقه‌ت نه‌داوه و سه‌ره‌رای ئه‌و هه‌موو زوهد و تاعه‌ت و عیباده‌ته‌ی که بووبه‌تی، پیتی وا بووه به‌ ئه‌ندازه‌ی پنیوسپ رپه‌ره‌رانی دلسۆزی ئایینی له ولاندا هه‌ن که خه‌لک له باری ئایینی پرتویتی که‌ن، له‌به‌ر ئه‌وه‌ چوووه‌ته‌نیو ناخی خه‌لکه‌وه‌ و بایخی زۆری به‌ هه‌ستی نیشتمان‌په‌روه‌ری داوه و به‌رپرسی چۆنییه‌تی ژبانی کورده‌واری و پری و شوین و داب و ده‌ستوور و هه‌ستان و دانشتنیانی کردوو. بۆ هه‌ناسه‌ساردی و که‌مایه‌سیان دلی سووتاوه‌ و دنه‌ی داون هه‌تا له‌ خه‌و هه‌ستن و ده‌ست به‌ چاوی خه‌والوودا بپتن و

مافی خو بناسن و له سهر داوا کردنی سوور بن، وهک له ژیرهوه سهیری کوستان دهکا و دهفهرمی:

سهیری کوستانی خوشه قناسپه‌ی کهو
 ئیستی که‌ی وهختی باسی چا ووخه‌ون
 دهسته نه‌ی کورده راگه «ژینۆ» یه
 «خاله» گیان شیعت ئاوا ده‌پژیتنی
 بو دئیکی به‌خه‌م دوو چاوی به‌خه‌و
 سهره ئینه بینه هات و هه‌و
 دهستکه به‌قسه‌ی زه‌لام و توندو پته‌و
 له گه‌لی چاوی نوستووی خه‌وخه‌و

ديسان که ده‌بینی به گویره‌ی زه‌مان داپه‌لوسانی گه‌ل به دهستی زۆرداران و خاوه‌ن دهسه‌لاته‌ک خه‌وه‌که زۆر گرانه و که‌متر ده‌بیسن، درێژه‌ی پنده‌دا و ده‌یاندویتی و جاریکی دیش سکالا له چاوی به‌خه‌و و گوئی گران ده‌کا و دهفهرمی:

زۆر له‌میزه نه‌من که هه‌م چا و نۆر
 که‌ی به دئخواری خو ده‌گه‌ن داخۆ
 هینه‌ده‌خوا خه‌می نه‌وان دئه‌که‌م
 ده‌ست به چاوی خه‌وا نوودا بینن
 «خاله‌مین» لیک‌ده‌کاته‌وه بو‌تان
 تو‌رینه‌وه‌ی
 بو‌گه‌لی کورده‌کانی بئ‌که‌س و زۆر
 خو ره‌هاکه‌ن له گورگ و به‌ستن کۆر
 ده‌رژئ فرمیسی چاوه‌که‌م چۆرچۆر
 لۆکه له گوی، بلیندبکه‌ن ملی شو‌ر
 دۆست و دوزمه‌ن چ زیره‌ک و پسپۆر

هه‌ر له‌و خۆیدا که ده‌بینی هیندیک له رابه‌رانی ئاین له رێ‌وشویتی خۆیان لایان داوه، ده‌رفه‌ت دیتن که له‌و بئ‌خه‌به‌ریه‌ی خه‌لک به‌هره‌وه‌رگرن و بیانبر نه‌وه، «خاله‌مین» له به‌رامبه‌ریاندا راده‌وه‌ستی و دهفهرمی:

گه‌لی شیخ و مه‌لایه‌کان تاکه‌ی
 ئیستی مائیان ده‌خۆن به‌مفت و خه‌زا
 ده‌ستوو له‌و خه‌نگه هه‌نه‌گرت تا بوو
 نایینی چۆن زه‌لیل و ژێرکه‌وتوون
 بو‌عه‌وام جوان ده‌پێچنه‌وه سه‌روپۆر
 کاتی دیکه‌ش ئییان ده‌که‌ن جلوو جو‌ر
 دین و دنیا‌ی نه‌وا نه‌خۆش و کلۆر
 فیر ده‌بن و نه‌وان ده‌که‌ن هه‌ی گو‌ر

به‌لام «خاله‌مین» زۆر به‌باشی شی‌ده‌کاته‌وه که مه‌به‌ستی وی رېبه‌رانی ئاینی دلسۆز و ناشقی گه‌ل نییه. به‌لکوه‌وه که‌سانه‌یه که به‌خۆ رازاندنه‌وه و فیل و ته‌له‌که به‌ناوی دین و ئاین دژی گه‌ل راده‌وه‌ستن و دینچه‌وسیتنه‌وه و به‌هیچ

شپوهیه ک له برته وه یان دریغی ناکه، دهو شیعرانه دا ههردووک چینی راسته قینه و ناله بار و ناراست لیک جیا ده کاتهوه:

ملکی کوردی هه ژاری پر کوروکان	به قورپی گرتوهه عه مامه و شان
کام عه مامه عه مامه ی به درو	کیهه شان شانی گۆنگه ل و تیتان
جینی هومید نین نهوانه بو هیچ کهس	مه گهر نهو گیزگه ل و کور و مندال

جا هه ر نهو کچانه ی که زور به سه ر و چاو و لیتهاتوو یان هه لده لئ به جینی هومیدیان ده زانی و ده فهرمچ نهو کچانه:

بیجگه نه کورانی کورده کانی خو به هه موو کهس ده نین سروسیپان
نهوانه ش هه موو کوره کوردیک ناخوازن به لکوو:

نهو کورانه ی که روو به مه پدان دین دوورده کهن توپی زل به ده ست و زوخان
هه ر لهو ریازه دا که ئالۆزی و ده ربه ده ری و شپرتوی و ناکوکی خه لکه که ی
ده بینی، ده ست هه لده تی و له خودای مه زن و راسپارده که ی داوا ده کا گه له که ی بو
نه جات دا و به ئاواتیان بگه نه ی، له چوارینه مه شهووره که ی هه موو جارێ ده لئ و
ده لیته وه:

به هومیدی خودا و پیغه مبه ر به دئی گهرم و چاوی سوور و ته ر
کورده کان چیدی سه رنه وی نابن هه ر نه وه ند نه ختی بو خو نازا بن

«خاله مین» پینی وا نه بوو هه ر ته نیا فرمیسک؛ هه لوه راندن و پارانه وه و
لالانه وه ده رمانی ده رده، پینی وا بووه ده بی ده گه ل نهو شپنگیتری و داخوازیانه له هه ر
ده رفه تیک بو راپه رین و نه جات به هره وه رگری ئه وه یه له باش رووخانی حکومه تی
په هله وی و دامه زرانی «کۆماری کوردستان» له مه هاباد، جگه له وه ی شیعر
بوخه لک و ولات ده لئ، لهو پینکهاته به شداری ده کا و ده بی به ئه ندانی «کۆمه له ی
ژ.ک» و سه داره تی کومیته ی شارویران له «لهج» ئ وه هه ستۆ ده گری که بو رینگ
خستنی کاروباری عه شایر پینک دئ و له هیچ تینکۆشانیک بو په ره گرتنی نهو پینکهاته
دریغی ناکا. رۆژنامه یه کی کوردی که لهو سه رده مه دا بلاو ده کربته وه، ژماره یه کی به

دیاری بۆ «خاله‌مین» دهنێردری که له شایانی خه‌نی ده‌بی و له وه‌لامیاندا
ده‌نووسی:

رۆژنامه‌یه‌کی کوردی که ناردت، به‌دیتنی
روون بوو تروسکه‌کانم و له شایانی بووم خه‌نی
بیکره به زێر و گه‌وه‌هر و بیخوینه‌وه به گیان
تا تیبکه‌ی له باس و ده‌می ترش و شیرنی
گه‌رنه‌یکری به رۆژی ده‌ئێ نیشتمان: کورم
رۆژیکی هیچ و ته‌مه‌ل و بیکار و ورگنی

هه‌ر له درێژه‌ی ئه‌و هۆنراوه‌دا پیتی وایه هه‌رچهند به‌ ده‌سته‌لات و
سه‌رکه‌وتوو بی، که ئازاد نه‌بی بایخی نییه، بۆیه ده‌فه‌رمی:

گه‌ر ئیختیار ما‌ن و قسه‌ی خۆت به‌خۆت نه‌بی
شیرت له عاسمانی بده‌ی هه‌شته پێم چ نی

له‌و ده‌وره به شاعیری گه‌وره‌ی گه‌ل و کۆمه‌ل ده‌ناسری و زۆریه‌ی
شێعه‌ره‌کانی له رۆژنامه‌ی کوردستان به چاپ ده‌گه‌ن.

له پاش تیکچوونی جمهووری کوردستان له مه‌هاباد به سه‌رکردایه‌تی
خودالیخۆشبوو «قازی محهممه‌د» و رۆیشتنی بارزانیه‌کان، به رابه‌ری شیرێ بارزان
«مه‌لا مسته‌فا»ی نهمر له مه‌هاباد، هاوالانی نیزیکی نهمر «پیشه‌وا»، هه‌ریه‌ک
ئاواره‌ی ولاتیکی بوون و «خاله‌مین» یش یه‌کیک له‌وانه بوو که روه‌ی کرده سنووری
ئێران و ئێراق و ماوه‌یه‌کی زۆر به ئاواره‌یی و رهنج و زه‌حمه‌ت راپیوارد. له پاش
دامرکانی هێرشێ دێرندانه‌ی رۆژیم و په‌یدا بوونه‌وه‌ی هه‌تمانیه‌تی له ولات، ده‌گه‌رپه‌ته‌وه
گوندی خۆی «قزقه‌لا»، به‌لام به مه‌سه‌لی کوردی ده‌لێن «که‌س هاوالی تیشکاو
نییه»، ئه‌و گه‌رانه‌وه‌یه به‌نیو خۆش بووه، هه‌لده‌ستیت و داده‌نیشی هه‌ره‌شه‌ی به
راپۆرت و گوزاریشی لیده‌کری، بۆیه به‌شه‌ملکی خۆی له‌و گونده ده‌فرۆشتی و روه‌ له
شاری «میانداو» ده‌کا که به‌گۆڕه‌ی زه‌مان ئه‌و شاره هه‌تدیک دوور له ئازاوه‌ی
سیاسی و روه‌داوه‌کانی ولات بووه و ماوه‌ی شه‌ش سا‌ن دانیشتووی وئ ده‌بی. له‌و

شەش سألەدا بلىند و نهوى له ژيانيدا زۆر دىتە پىتش بەلام بۆوهى باسه كه كورت بکه مه وه ته نيا به وه قه ناعهت ده كه م روحى ئاشتى خوازي و هيمنايه تى «خاله مين» به يان بکه م.

رووداوى گه وهى ئه و زه مانه، به ده سألەت گه يشتنى «موسه دديق» و هه ستانى چىنى وه رزىر و كرێكار بوو كه ژىنى ئاغاكانى خسته مه ترسى و به به رىوانى «خاله مين» زۆر له و بنه مالانه له بارى گيان و مال و نامووسه وه نه جاتيان هات. پاش رووخانى «موسه دديق» و خو چه قانده وهى «په هله وهى»، چىنىكى زۆرى وه رزىر و كرێكار به و به رىوانى به له په لامار و تۆله ي ئاغاكان پرزگيان هات و پاش شەش سأل مانه وه له «مى اندا و»، هه رچه ند له بارى مالىيه وه زۆر سه رده كه وى، به لام ئىشقى «سابلاغ» و هاوده مى هاوالان و هاو فكرانى پىشوو، به تاييه ت دۆستى نىزىكى وى مام «هيمن» ده يكى شى ته وه «سابلاغ»، پى و بوو هىچ به سه ره اتىك نايى بۆ هه مىشه له خاكى كورده وارى و ولات به تاييه ت سابلاغ بىچرپته وه، ئه وه يه كه ده فه رمى:

«خاله» خاكى كورده وارى ئى گلى چاوى دله

ناروا ئى له تاته تى كه ن نه شى نايى په نچكى

هه روه ك ئامازه م پى كرىد، هه ر له سه ره تايى مندالى و لاوى، رووحى ئايىنى و عىرفانى تىدا بووه. هه رچه ند ته مه نى ده چى ته سه ر لى زياد و زىاتر ده بى و له و رپىازه دا ده توانى ئامازه به شى عرى «سكالا و پارانه وه له خوداى مه زن» بکه ين كه هه موو پى كه اتىك و بوون و نه بوون و بىر و را و توانايى و ژيان خو ي له زاتى كى برىايى ده زانى. شى عره كان له و بابته وه زۆرن، به لام هه ر به و چه ند نمونه قه ناعه ت ده كه م:

گورائىم مىندائىم لاوئىم	پىاويىم پىيرىم داكۆماويىم
زانستىم بىيرىم رامانىم	دەر و ژوور ناخەزىم جوانم
كچىم كورم زۆر و كەمم	شادىم خۇشىم خەم و تەمم
دەردم ساغىم ژىنىم مەرگم	نانم ئاوم خانووم بەرگم
مەردنم زىندوو بوونەووم	ئىخۇش بوونم سەرسوونەووم
خودايە ھەر لە تۆرايە	وودا كەوتتى دى خۆرايە

ھەروھە لەو شىئىرانەى ھەر بە ناوى خواناسى گوتوويە پەنا بۆ زاتى كىبرىايى دەبا و داواى چارەسازى بۆ گەل و نىشتمانى لىن دەكا:

ئەوئىستاش ھەر بەخۇتە چارەسازى	لە گش بوون و نەبوونى بىنيازى
ئەوى ئىسلامە ياخوا سەر وەتۆبى	پەنا و پشتى گەلى كورد ھەر ئەتۆبى
ئەتۆمان ئافەرىنى ئافەرىدەى	دەپرى پىنغەمبەرا مافىكە بىدەى
دەزانى ئىيە كورد و بەشېراوين	لە چوار پىنج قۆلەو دەبەش كراوين
دەھانام بىيى خوداى گەورەوگرانم	ھەتا كەنگى لە رىزەى نۆكەرانم
ئەمەش وەك خەنگى دى با سەربەخۇبىن	ھەموو ئەستۆكەچى فەرمانى تۆبىن

يان دە جىناسىتىكى زۆر جوان و رىك وپىنكا خەلك دەنگ دەدا بۆوھى دەس بدەنە دەستى يەك و لە تەفرقە و بلاوى پارىز بكەن، چونكى پىي وا بووھ گەلى قۆل قۆل و لىك دوور و لىك رەويون لەش بەبارە و چى بۆ بە چ ناكرى. لە لايەكى دىكەوھ پىي وايە دەسەلاتدارانى ولات نابى چىنى ھەزار وەلا نىن، چونكى بۆ خۇشيان بە بى ئەوان چيان بۆ ناكرى، بۆيە دەفەرمى:

رىككەون بۆ خۇ چىدى رىك مەكەن

چۆكى ئل كۆلەوارە بى گۆزىنگ

«خالەمىن» لە شەرى خۇبەخۆيى نىو كوردەكان زۆر پەشپوھ و لەبەر ئەوھ لە بەرامبەر ئەو ناكۆكى و ئالۆزى و دژايەتى و لىكدان و پىنكادانى ھاورەگەزەكانىدا رادەوھەستى و ھانىيان دەدا روويان لە قەلەم كەن و بە ھۆى بىر و زانستەوھ رىوشوئى تەتەوايەتى خۇ دامەزرىتن:

تۆبلىنى بۆمە پەيا بى مەردىك
 بىنى من كوردىم و ھەر كوردىم ئەوئ
 تۆبلىنى يەكترى كوشتن بەس كەن
 تۆبلىنى تۆرمە گىرخا قەنەمى
 تۆبلىنى ھەستى لە ئېو كورد كوردىك
 جگە لەو مافە ھەچى بى ئەيەوئ
 تۆبلىنى گوئى بە قسەى ھېچ كەس كەن
 بەروبوى ھى قەنەمى بكا ھەنەمى

«خالەمىن» پوولۋپەلە و زىر و زىوھرى دونىايەى لە لا بىن بايخ بووہ و شىئىرى بۆ زۆرداران و دەسەلاتداران نەگوتووه، تەنيا لە كەسانىك دوواوہ كە برۋاى بە بىر و باوہرپان بووہ. دەبىنن كاتىك شىئىر بۆ پىشەوا «قازى محەممەد» دەلى، پىئى وا بووہ ئاوات و ئامانجى وى پاراستنى گەلە و گەياندىان بە مافىانە واش نەبووہ ھەر پىئى ھەلبلىق و... بەلكوو دنەى دەدا كە لەو پىنكھانە چىنى كرىكار و لىقەوماو و داماونى كوردى لە بىر نەباتوہ، چارمى دەردىان بۆ بكا و داماو و دەولەمەند بىنئىتە رىزىك و كەس لە بىر نەكا، وەك لەو ھۆنراوانە كە دەگەل پىشەوادا دەدوئ لى دەوئ بابى فەقىر و بى كەس و بى دەسەلاتان بى و موساوات و بەرابەرى لە بەىنى خەلك پىك بىنئى و بە تەرازووى، تۆن و پووت بىنئىتە رىكى يەك و چاوى تەر و گلئىنەى ئىشكى ھەتىوى كورد لە بىر نەكا و لە وان جىا نەبىتەوہ، جا بەو چەشنە لەگەلى دەدوئ:

كاكى ھەزار و ھىدى و ئى ھىيەن و منى
 بابى فەقىر و بى دەسەلات و پووت
 پىئى وەك يەكن براگەلى داماو و دەولەمەند
 دەبىنئىتە رىكى يەك بە تەرازووى، تۆن و پووت
 چاوى تەر و گلئىنەى ئىشكە ھەتىوى كورد
 وا چاكە تۆش پلاوئ نەخوى پىرپىر بىئووت

«خالەمىن» ئەوھەندى دەبەرامبەر ئەو زۆرداران و دەسەلاتدارانەى دەست دىرئى بۆ مافى مرؤف دەكەن توند و تىز بووہ، دەبەرانبەر ھاوپرپان و ھاوفاكراندا خۆى بە كەم گرتووه. وەك ئەو شىئىرانە كە بۆ دۆست و ھاوپرپى خۆى «سەيد كامىلى زەنبىلى» دەنئىرئ و ئەو بە كامىل و خۆى بە ناقىس ناو دەبا:

ههسته ناقیس بنووسه بۆ کامیل   شیئری تازه و تهر و به تام و خوی
«خاله» بۆ دوستیت ههتا ماوه   وهکوو کیوه له جیی خوی نابزوی

ههستیکی ناسک و دلکی ساغ و سهفا و وهفایه کی زۆری بۆ کۆنه دۆستانی هیه. له کاتیکدا له ژیر زهبروزهنگ و توندوتیژی رژیمی «بههلهوی»، «خاله مین» و «هیمن» و «برهک» له ولات خامۆشن، «ههزار» له بهرهو موکریاندا ههلمه تیان دهباته سهر که بۆ بی دهنگن، یان ئهوهی دهی بیلین وای نالین. «هیمن» و «برهک» زۆر تووره وه جواب دین و بۆی ده نووسنهوه، بهلام «خاله مین» ههر به دلخۆشی دانهوهی «برهک» قهناعت دهکا و بۆی ده نووسی:

بولبولی سهوزه گهشم بخوینه   که چریکهی تۆ «ههزار» بزوینه
دابزانم چیه تووره و زیزه   بۆ چ به هاری مه له لای پاییزه

گوترا ههستی ئایینی و نیشتمان پهروهری و نهته وایهتی بنچینهی بیروباوهری «خاله مین» ه. له شینیکی که بۆ «ههزار» و «هیمن» ب بۆنه ی کۆچی دوایاندا دهیگێرێ، ئهوه دوو مه به ستانه درده کهوێ، بهلام جگه لهو دوو شته زۆر پێز له هونهرمه ندانی کوردی دهگرێ و هانیان دهدا که گه له کهیان سهرزیندوو راگرن بۆ وینه کاتیک «محهمه دی ماملی» ئهوه هونهرمه نده گه وهی کورد له زیندانی ساواک درده چێ و دیتهوه، «خاله مین» شیئری بۆ دهلی و زۆریه ی گۆرانییه کانی «ماملی» دهو شیئراندا دیتێ و بۆخۆشی به نیشتمان کهیدا ههله لێ و سهرنجی «ماملی» ش بۆ لای نیشتمان و نیشتمان پهروهری و سهرزیندوویی گه ل راده کیتش.

ههروهها «خاله مین» کوردی زانه و که متر وشه ی جیا له کوردی به کار دهبا و به زمانی خه لگی ده دوێ، بۆیه شیئره کانی زیاتر له نیو ولات جیتان کردووه تهوه و له قه سیده ی «بانهمه ر» - که دوايه به یانی ده که یین - و له دهوره ی سه ربازیدا گوتوویه و ئاماژه ی زۆری به داب و داها ت و رێ و شویتێ فۆکلۆری کوردی کردووه، ئهوه

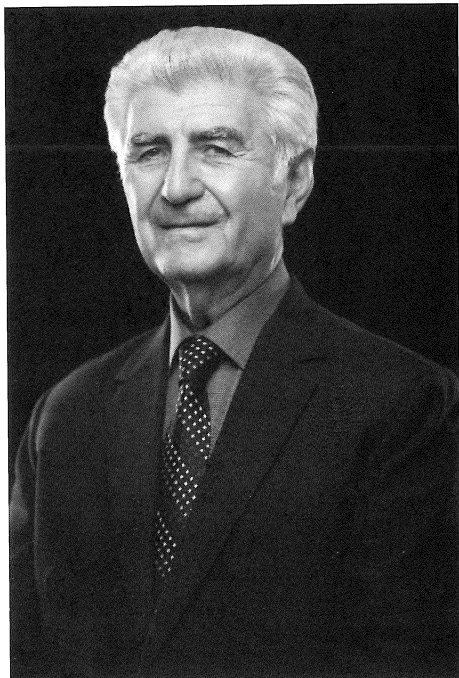
¹ کاک عوبهیدی ئه بیوو بیان نازناوی شیئری دهو دوايهدا «برهک» بووه.

به باشی ده‌بینین. هه‌روه‌ها له قه‌سیده‌ی «خاکی کورد‌ه‌واری» شاکاری ئەده‌بی کوردی به‌کار ده‌با هه‌م له باری وه‌زن و هه‌م له باره‌ی قافییه و وشه‌دا.

گوتمان که دانیشتوویی «میان‌دواو» هه‌ستی ناسکی وی پاراو ناکا و ده‌گه‌رپته‌وه «سابلاغ» بۆ لای ره‌فیان و هاو‌رپییانی پیشووی خۆی، به‌لام جارێکی دی چه‌رخێ سه‌رسوو‌رپته‌ری زه‌مان دژی ژبانی وی ده‌سوورپ و رادیۆ مه‌هاباد دادمه‌زری و داوای لێده‌کری به‌ حکومه‌تی په‌له‌وی هه‌لبێ و په‌شیمانی له‌ رپییازی پیشووی خۆی ده‌ربهری. ئەوه‌ گرانییه‌کی زۆری له‌ سه‌ر شانی ده‌کا و بۆی قووت نادرێ، ناعیلاج روو ده‌کاته دۆستیکی خۆی، سه‌رۆکی عه‌شیره‌تی «مامه‌ش» له‌ به‌ره‌ی قادری و پاش سه‌ن سال مانه‌وه‌ له‌و گونده‌ له‌ سنووری «ئێراق»، که ده‌بینی برپێک له‌ باری سیاسیه‌وه‌ له‌ بیر چوو‌ه‌ته‌وه‌، ده‌گه‌رپته‌وه‌ شاری «نه‌غه‌ده‌» و ماوه‌ی ته‌مه‌نی له‌و شاره‌ ده‌گوزه‌رپتی، به‌لام دوو سالی ئاخیری عومری که به‌ پینی ته‌مه‌ن له‌ توانا که‌وتبوو، ته‌شرفی هاته‌ ورمی و ئەمن ده‌خزمه‌تیدا بووم. ده‌و ماوه‌یه‌دا چه‌ند جار به‌ سه‌رکه‌وتوویی نه‌شته‌رگه‌ری کرا و له‌ باری سلّامه‌تییه‌وه‌ له‌ ژێر چاوه‌دێری خۆم و هاوکاراندا بوو و هه‌رچه‌ند رۆژ به‌ رۆژ به‌ پینی ته‌مه‌ن هیز و توانای خۆی له‌ ده‌ست ده‌دا به‌لام هه‌تا رۆژی ئاخیری ژبانی بیر و برّوا و هۆشی به‌ته‌واوی له‌ سه‌ر جیتی خۆی بوو و به‌ شیعر و مه‌ته‌لوکه‌ و قسه‌ی خۆش په‌زیرایی له‌ میوانان و به‌رپزانیکی که‌ سه‌ریان ده‌دا ده‌کرد. خیزانم که له‌ به‌ره‌ی به‌گزاده‌ی «فه‌یزوللا‌به‌گی» بوو چاکی خزمه‌ت کرد و نه‌یه‌شت له‌ رۆژانی ئاخیری ته‌مه‌نیدا قه‌ت که‌مایه‌سییه‌کی هه‌بی و له‌و باب‌ه‌ته‌وه‌ لێی به‌رمه‌تم و هیوادارم ئەو ئاکاره‌ جوانه‌ی که له‌ باب و باپیرانه‌وه‌ بۆ ئێمه‌ ماوه‌ته‌وه‌، لاوان و کیزانی کورد‌ه‌واری له‌ بیری نه‌به‌نه‌وه‌ و له‌ خزمه‌ت گه‌وره‌ی مالیاندا بن و به‌ «شویتی راگرتنی پیران» یان نه‌سه‌پێرن.

هه‌چهند ویستم ئه‌وه‌نده‌ی بۆم ده‌کری و له‌ توانامدایه‌ به‌ کورتی باسی ئه‌و
شاعیر و عارف و زانایه‌ی کورد بکه‌م، به‌لام هه‌شتا و شه‌ش ساڵ گوزهرانی پر له‌

بڵیند و نه‌وی ئه‌و گه‌وره‌پیاوه‌ی
کوردیم له‌وه‌ زیاتر بۆ کورت نه‌کراوه‌.
ده‌ ئاخیریدا جگه‌ له‌ نزیکه‌ی باب و
فرزهنده‌ی شتیکی که‌ له‌ راده‌ به‌ده‌ر
هه‌میشه‌ منی ده‌ خزمه‌ت ویدا
راگرت و ئه‌وه‌نده‌ی ده‌توانامدا بوو ده‌
خزمه‌ت خۆی و ده‌وروبه‌ریدا بووم،
ئه‌وه‌ بوو ئه‌و پیاوه‌ قه‌ت نه‌ ده‌
سه‌رکه‌وتنی زۆردا خۆی لێ ده‌گۆرا و
نه‌ ده‌ شکستی گه‌وره‌دا خۆی
ده‌شکاند.

هه‌وادارم خوای مه‌زن
ئه‌منیش و هاوولاتیانم له‌و مه‌به‌سته
گرینگه‌ که‌ ده‌ شانی گه‌وره‌پیاواندایه
بێ به‌ش نه‌کا.

دوکتور سه‌ید عه‌زیز به‌رزنجی

مکتبہ و پبلشرز

۱۳۸۳

سکالا و پارانهوه له خودا

زۆری جوانی به زۆرهملی   له دهستم دا به چل و قلی
 چ مانه یکهه له سووچی زل   درونی پهمانی شل درونی
 رهوهی فینسی چاوپرکینه   شووریهی بکهه و مهیدرکینه
 به شه و نوستن ههتا کو رۆژ   به رۆژ خافلان و گێژ و لۆژ

ئه‌ی خودای خۆم خوای هه‌مووانی
 سه‌د جار تۆیه و په‌ژێوانی

گه‌وورانم، مندا ئیم، لاویم   پیاویم، پیریم، داگۆماویم
 زانستم، بپیرم رامانم   ده‌رۆژوور، ناحه‌ژو جوانم
 کچم، کورم زور و که‌هم   شادیم، خوشیم، خه‌م و ته‌هم
 ده‌ردم، ساغیم، ژین و مه‌رگم   نانم، ناوم، خانوو، به‌رگم
 مه‌ردنم زیندوو بوونه‌وه‌م   لێخۆش بوونم سه‌رسوونه‌وه‌م

خودایه‌ هه‌ر له‌ تۆرایه‌
 وه‌داوکه‌وتنی دی خۆرایه‌

هه‌رکه‌س وه‌ک خه‌نگی نه‌وسن بئ   به‌ خواردن و خه‌و وه‌ک من بئ
 ناگه‌رشیی با زۆر چا بئ   به‌ راستی پیاوی خودا بئ
 هه‌ر مامۆستایه‌ و پیاو چا‌کا   له‌وه‌ پتر هه‌یج بو‌که‌س نا‌کا
 ئه‌ی خوا تۆبی و هه‌ر چاره‌که‌ت   به‌ خه‌یه‌ شویێن پاسپاره‌که‌ت

ئه‌ی خودای خۆم خوای هه‌مووانی
 چاکی، پاکی، نووری، جوانی

دیلم به نه‌دی تاوانم   سووک و سه‌رکۆنه‌ی هه‌مووانم
 رتوی‌بازی و سووراندم   دین به دونیا دۆراندم
 چه‌وت و هه‌ته‌ی زار و زمان   پیغه‌به‌ری ئاخری زه‌مان
 فرمیتسی کی رووزه‌ردیم تکا   به ئیزنی ویم بو بکه‌ی تکا
 پاداشی تۆش بده‌ا خودا   به خۆت و گهل ده‌سته‌ی که‌ وا

ئهی خودای خۆم خوی هه‌مووانی

ئێخۆش‌بووی سووچ و تاوانی

مل‌که‌ج له‌ ده‌ر پاره‌ستام   بئ‌که‌س بئ‌ تیشوو دامام
 هۆی کرده‌ی خۆمه‌ شپ‌رێوم   به‌ چاوی ته‌ر، زه‌رده‌ی ئیوم
 خودایه‌ ئیبت خه‌جانته‌م   به‌زه‌بیت بئ‌ به‌ خائته‌م
 «خائم» سه‌ری ئی سووپماوه   چۆن سه‌ر ده‌رکا له‌و گێژاوه

چاره‌م هه‌ر تۆی مه‌ولای قه‌دیم

اسـتغفرالله العظـیم

خودا ناسی

که ر وکویژ و له رێ ده رچوو، نه بیستوو
 زهوی و عاسمان و پوینده و پهنده
 شهو ئاوس بوو، سههینی کاتی زهویوو
 وهگیان هینانهوه و لاوچاکی شهش دانگ
 له عاسمان دیتی سووری ههوتنهوانه
 نه دی و، نهو کاروبارهی سه سه ره رگادی
 پلاو و گوشتی من بو خۆی کوئیوه
 یه کیک ئاوری وه بهرکا و بیکوئینی
 به خوا به قسمه بکهی نه ورکه چاکه
 له حانیدی ئایهتی «لمایحیطو»
 له عهرز و عاسمان ته رخان و خانی
 بریک میوهی به هه شتت بو بهینن
 به خیرا خۆت نه تۆش جا بیدوینی
 به دوو قوم ئاو و نایک خۆفرۆشی
 دنی تۆش چی نه ویست پرواته کارک
 له دایکیشته که بووی نادى ویدی بووی
 له نیو گش خه لکی خۆیدا ریزی لینیای
 ده بی بوا خۆنه ناس و چه ت و چه ت بی؟
 که وه ستای تیگه یشتی کپی، نه وه ستای
 له نهو بئ باوه رهی لاسار و لایه
 وه خۆمان ناگرئ گۆرپچه گا گۆر
 سه ری مووانم هه موو لئ بوونه نه شته ر
 که په دمم ناکه وه ئ نهو بیر و رایه
 له گش بوون و نه بوونی بئ نیازی

شتیکه و گیان له به ریه، خوا نه ویستوو
 ده بیینی نهو هه موو ده رگای گه رنده
 ده بیینی رۆژ به تاشا سواری شهو بوو
 له سالا دوازه جار ان مردنی مانگ
 گۆل و بولیول په پووله و شه م شه وانه
 هه زاران کاری سه سه سوورینه ری دی
 ده لئ گشتی له خۆوه هه لکوئیوه
 برا پیویسته زانا و هه لکوئینی
 نه من بو تۆمه تۆ بو کیته کاکه
 سه بهی بو ت نادری بریاری «ویتوو»
 نه تۆ پی ت وایه سه ره داری جیهانی
 ده بی خوا بینته لات و بتدوینی
 تگات لئ بکا که بروای پی بهینی
 نه تۆ **م** پیسی بی هیزی نه خوشی
 له ژیر فه رمانی تۆی نئ کاروباری
 نه تۆ ئاوکی شلوی و بوگه نیو بووی
 دل و گۆی و چاو و بیر و هۆشی پیدای
 نه و نه ستاکه ش له جباتی به رمنه ت بی
 ده زانی چی؟ به می شیکی نه وه ستای؟
 په نام هینا له ترسی تۆ خودایه
 له بهر تاوانی زۆرم مات و سه ره شوپ
 له زۆری کاری به د ئا کاری به دفه ر
 ده پاریزین به تۆ خۆمان خودایه
 نه و نه ستاش هه ر به خۆته چاره سازی

دَلَم بۆ به قسه کردنی خۆتی هان دهی
ئهووی ئیسلامه یاخوا سه ر وه تو بی
ئه تۆمان ئافه رینی ئافه ری دهی
ده زانی ئیبه کورد و بهش بر اوین
یه کئی که ئدهم ئه وانی دیکه بۆم دین
ئه گهر دهس دهینه دهستی یهک به جاری
ده هانام بیی خودای گه و ره و گرانم
ئه مهش وهک خه ئکی دی با سه ریه خۆیین

هه زار جار بووردی، ئهو جاریشی قان دهی
په نا و پشتی گه ئی کورد هه ر ته تو بی
ئه ری پیغه مه به را مافیگه بی دهی
ئه چوار پینج قۆله وه دابهش کراوین
به ته نیام و ئه وانی دیکه ئه کوین؟
به زه ی خواشن به سه ردا داده باری
هه تا که نگه ئی ئه ری زه ی ئۆکه رانم
هه موو ئه ستۆکه چی فه رمانی تو بین

به يادی خوايڻخوښوو کاک «هيمن»

لال بيم نه وړوکه ديلي ژرر خاکي
ريز له تو نان له سهر ههمان فه پزه
دايکي نيشتمانه بوت ده کوټي سينگي
ناخ که مهرکت به هاري کرد زستان
راستي تو هه بووي له چيگه ي ههمان
شيخري تو رابهري هه موومان بوو
نه ته ويستت نه ونستت سهرشوره
له پله ي پيشي تا ته واو بووني
خو سپاس بو خوا هه موو گه نجن
نيوي پر ميوه باغ و بيستانه
نيه شه رهنده بين له لاي هيمن
سروه مروه دهر بخه ن چين چين
خوي که روي و تاري جواني خوش
گياني مام هيمنيشي پي شاد کهين
بو ي پيارينه وه هه موو له خودا]
له ي په نا و پشتي ميله تي کوردي
له وي بييه خشي خوش و خوش نه خشه

شاعيري ميللي هيمني کاکي
تو له شت مردووه گيانت هه ر به رزه
تو چرايه کي پر له پر شه نگي
شيخه پوني کورده و کورده ستان
حاجي و پيره مي برد و هه رچي نه مان
له ده بي کوردي هه ر له تو جوان بوو
خزمه تي تو به گه ل گه ل زوره
گه نجه کانت گه ل گه يان د ووني
له و جحيلانه گه رچي زور گه نجن
سروه کت چه شني سوزي کوستانه
داخه سروه هه تيو بي دواي هيمن
ني نيش اراتي هي سه لاهه ددين
«خان» و خه کي کي زوري کرد ره شپوش
له و تو ووو و زه کاني با ياد کهين
جا له ويستا که کاته دوست به دوعا
له ي خوداي عاسمان و هي هه ردي
هيمنه و هيمنيش بووه بييه خشه

پرسیاری «مەسعوود ھەسەن پوور»

«مەسعوود ھەسەن پوور» لە «عەزیز»ی کورپی پرسییوو «بابت چۆنە زیندوو بووتەتەو؟»، جا مەبەستی لە چابوونەوێ نەخۆشی بوو یان دەولەمەندی؟ نازانم منیش ئەوانەم بۆ نووسی:

ویستبووت ژینم بزانی چۆنە زیندوو بوومەو؟
وا لە سایەى لوتقى تۆ بۆ گەنجى تێهە لچووومەو
کۆنەدۆستانیش لەبەر ماقوونى و رگیان بیچرئ
گشتەکم سازه و دەموجئ دیم و بۆ دەدروومەو
جاری جارن «خال»ی خۆت بووم و لەبەر چى ئیستەکە
وا ملت بردۆتە قایلیک و لە بیرت چوومەو؟
لەو جەفەنگى جوان و خۆشم چۆنى «مەسعوود»ی عەزیز
زیز نەبى، بەخودا دەنا دیم وەک ئەد دەتسوومەو

بۆ سروه

سروه كه‌ی نارووته هه‌فتا لاپه‌ره
غه‌یری سروه چی گۆواره، لاپه‌ره
هه‌رچی ده‌یخوینیته‌وه سه‌مه‌ست ده‌بی
بیجگه له‌وه‌ی بێ‌دله و کویره و که‌ره
نی‌وه‌رۆکی سروه ناشتی‌خو‌ازییه
دۆژمنی به‌دکار و به‌دخوو به‌دغه‌ره
گه‌رچی ریک‌وینک و که‌م نه‌خسه به‌لام
ورده‌ورده بۆ سه‌ه‌رووتر تیه‌ه‌ره
تا ده‌گاته نه‌و په‌ری زانستی پۆژ
داب‌زانن سروه تیراو و ته‌ره
ترش و شیرن تام و خویی تیره‌سه‌ل
وا نه‌زانن سروه لاواز و له‌ره
«خانه» لایه‌نگیری ناشتی‌خو‌ازییه
خه‌نگه بۆ نه‌و خواره بوونه فریره

«کۆکه»

خۆشهویستتر له هه‌ناو گیانم
 «کۆکه» ئه‌ی مایه‌ی بی‌ری پوونم
 خاکی کوردانه هه‌مووی بئ بۆزه
 کێو و دهشت و ده‌ری ئاو و گل‌مه
 له سه‌وت ده‌رکه به دوور و هه‌شتی
 هه‌م «قزل‌گۆمه‌ت» و «ده‌رویشانه»
 ئاوێ سه‌رداری هه‌موو کانیانه
 «گرده‌بۆر» و «ته‌پی‌بووزان» شینه
 وه‌کوو جاران «قوله‌بۆز» پر ئاوه؟
 چر و هه‌ندێری زه‌وی پێش «بارماغ»
 گۆری هه‌ر لاته برام «کاکه‌حه‌مه»؟
 هه‌رچی گۆرسانی له «کۆکه» یدایه
 بۆ مه‌مانانی جیگه‌ی شانازی
 «خاله‌مین» یش بئیی دا گۆکی
 چ له گۆرایه به‌هره‌موو بینه؟
 به دوو پۆند خۆ ده‌فرۆشن و ده‌گه‌نن
 خری بۆ پارێیه بۆ گێرفانه
 تۆ بئیی هه‌ستی له ئیو کورد، کوردیک؟
 جگه‌ لهو مافه هه‌چی بئ نه‌یه‌وی؟
 تۆ بئیی گوی به قه‌سه‌ی هه‌یج که‌سه‌کن
 به‌روبووی هی قه‌له‌مێ بکا هه‌له‌م؟
 ده‌بئ هه‌رچۆنی قه‌له‌م ئیبادی
 هه‌می لهو شوێنه هه‌می له دوايه
 ره‌بی تا هه‌می له جیهان بی ئاوا

«کۆکه»، ئه‌ی «کۆکه» و ئه‌ی نیشتمانم
 «کۆکه» ئه‌ی جیگه له دایک بوونم
 «کۆکه» هه‌ر تۆی به‌ته‌نی به‌رکۆزه
 نیشتمان هه‌زی هه‌ناو و دئه
 «کۆکه» جیت ئی نه‌بی وه‌ک به‌هه‌شتی
 «چواردیوار» و «قه‌ره‌ئی» ت جیرانه
 «کانیه‌سه‌ردار» ی تۆ ئاوێ جوانه
 «کانیه‌زیرینه» ته ئاوێ زینه
 «کۆنکه‌په‌ش» «مووچه درۆزنه» ماوه؟
 من وه‌بیرم دئ گرا جه‌نگه‌ل و باغ
 «حاجی ده‌رویش به‌گ» هه‌ چاکی به شه‌مه
 تۆ ببووری له هه‌موان ئه‌ی خواجه
 «کۆکه» پێیان ئه‌وتی «شیراز» ی
 «حاجی باپیر» و «حه‌قیقی» و «کۆکی»
 ئیستئ جیی وانه بوئرت کینه؟
 داخه‌که‌م ئیستئ ئه‌وانه ده‌گه‌نن
 چ سیاسی چ به‌ره‌ی عیرفانه
 تۆ بئیی بۆ مه‌ په‌یا بئ مه‌ردیک؟
 بئیی من کوردم و هه‌ر کوردم ئه‌وی
 تۆ بئیی یه‌کداری کوشتن به‌سه‌که‌ن
 تۆ بئیی توره‌مه گێرخا قه‌له‌می؟
 خانی خۆم هه‌رچی له پێش نووسرابن
 ناوه‌مێد نین له به‌زه‌ت ئه‌ی خواجه
 «کۆکه» گیان پۆسم و جا مال‌ئاوا

له وهلامی «سهید کامیگ زهنبیلی» (ئاوات) دا نووسیهتی. «خاله» له بهر
خۆ به کهم گرتن، خۆی به ناقیس ناو دهبا و ئه ویش به کامیل:

شیعری تازه و تهر و به تام و خۆی
بلی بۆ زیاره تیکی بيمه کوئ
دل و گیانم به یادی نهو ددهوئ
هر نه توئ راگری منی به موئ
دلی ئالوز نییه و نیه شلوئ
کی ده لی ههوه جوانه یا گروئ
دل هه چیکی ده بیسی ناپشکوئ
هه موو سال مانی دانئ سه ره له نوئ
شه و ده بی ههستی راگری و نه نوئ
دایک و بابی نه ماوه ناسره وئ
بابه پشتی شکاوه هه ئده نگوئ
شیره بۆ سه ره برینی کورد ده سوئ
بچی بۆ نوئزی جی به جی ده نگوئ
گوئی «هیا» ی کوردی که ی ده روئ
خاو و باریکه بۆمه نادروئ
هر وه کوو جه رگی خۆمه توئ به توئ
دهس هه ئینه و له گه ل خوا بدوئ
بۆ سریره ی فریشته هه ئخه گوئ
بلی ههسته ده به رکه به رگی نوئ
نایه وئ هیچی مافی جوئ به جوئ
شه و رۆژ وان له شاخ و سوپگه و سوئ
رایش هه کینئ سیره ئالای نوئ؟
هر بژی به و زوه له شت نه پوئ
وه کوو کپوه له جیی خۆی نابزوئ

ههسته ناقیس بنووسه بۆ کامیل
دوای سلاو دهس له سه ره سینگت
دلی من رۆژ و شه و له بیری نهوا
هر منم دل ددهاوئ تو که وتوو
کی به لام نه و جیهانی یان نه ورۆ
کی ده بیسی له کی قسیکی خۆش
چاوئ هه چیکی ده بیسی نابی روون
کاری کورد گشتی حوله مه ره سییه
له سه فی خواروباری راوه ستئ
هر هه تیوه به چاو فرمیسی
دایکه میوه ی دلی له دهس داوه
تانکه بۆ گیانی کورد ده نائینی
شه وئ هه رکهس له مانی سه ره درخا
که ی بزه دیته ئیوی گول به ده مان
به رگی سه ره به ستی به و ده زوو ده رزییه
دلی ویران و شیعه کانی توئ
خۆ به لام ری هومید نه به ستراوه
به دلی پر له سۆز و جه رگی که باب
به ئکه مزگیننی لای خوا بینئ
ئیک نزیک بوونه وه گه لی ئیک دوور
قاره مان هه موو نه ترس و نه به ز
هه رینا دیت له نیشتمانی پاک
باشه چیدی سه رت نه ئیشینم
«خاله» بۆ دۆستیت هه تا ماوه

پێی خوش بوو پێکه نینی کوری خۆی به فیز و پۆز
مندائی مهش بگری له برسان و پروتوقوت
چاوی تهر و گلینهی ئیشکه هه تیوی کورد
وا چاکه تۆش پلاوی نه خۆی پرپرێ بآووت
بهس بی قسه و دوعا بکه بۆ «پیشهوا»یی کورد
یاخوا بزێ به شادی حساب نهکهی عومری چووت
زیندوو بی رۆژ و شهو دئی پاکت به بییری خوا
دوژمن بدرۆی شینی له شانی و بیته جووت
پیت چۆن حیکایه تیک بوو نیگاری له بهردلان
کوی بگره نهو دوو شیعره گله بیانه دووبه دووت
هاتوونه پیش نهوانه له بهر کیه خزمهتی؟
که وتوونه دوا له بهر چی بچووکانی دهوری زووت
هر «خاله مین»ه یاری وهفادار و دل رفاو
شهرته هه تاکوو مردنی ههولێ بدا له دووت

جیژنی مهولوود و نازادی کورد

جیژنی مهولوودی و نازادی کورد به سلامه‌تی ره‌ئیس‌سی جه‌وور چ که‌سیکه نولولنه‌لبابی مه‌یه نهو هه‌موو زه‌مه‌ته هه‌ر بۆنگۆیه هه‌ر که‌سیکی نه‌یه‌وئ کۆستی که‌وئ که ده‌به‌ر وی ده‌میرنی گیانی شار ویران نابی و هه‌ر شار ئاوه مه‌سه‌لی کوردییه ئاو و گلی مه‌ی پین بلی دا به‌ره‌تستت کینییه بیته جی بۆت هه‌موو ئاخ و ئاوات وهره جا بمره له خۆشیان و بپۆن ساز بکه گورج و شتی دیشی ده‌وئ هه‌ر ئه‌وه‌ند نه‌ختی سیوادت بۆوه هه‌ر خوداییکه که‌سی دیکه نییه هینده نهو خاکه که شاییت پنییه هه‌ر له سابلاغه‌وه تا چۆمی به‌هیز به‌شی بی کیشی «شارویران» له لاقه‌کانی ده‌په‌رینن وه‌ک لۆک «خال»ی خۆم لهو قسه‌ کۆنه‌ی بازده دیوته نه‌مه‌اوو چ پۆز و فیزم نه‌تۆ نازانی ده‌بی هه‌ر وا بی

موژده‌بی ئه‌ورۆ که جیژنه کوردی کورد ره‌بی پیروزی بی له نزیک و له دوور چ ره‌ئیس‌یکه وه‌کوو بابی مه‌یه پنییه‌کی لی‌ره‌یه‌کی «باکو»یه جا ده‌بی بۆچی له دل‌پا نه‌نه‌وئ تایه‌تی میله‌تی «شارویرانی» «شارویران» موژده‌ بی ئه‌ورۆت باوه «شارویران» ریشه‌ی جهرگ و دلی مه‌ی مه‌رکه‌زی حی‌زب و کومیته‌ی لی‌یه جی‌به‌جی بشته سه‌ری ته‌شکیلات رۆده‌نی فیکرگه‌یی هی کوردی له‌پۆن قه‌له‌م و ده‌فته‌ر و خانووی له‌ نوئ شین ده‌بی زۆر زوو برا ئه‌و تۆوه تپه‌ده‌گه‌ی نه‌و ده‌مه‌ دونیا که چیه «شارویران»یش که ده‌پرسی کونیه هه‌ر له «نازاده» هوه تا «کۆسه‌که‌ریز» یانی تا سه‌ر «جه‌غه‌توو» برونه له سه‌رئ‌پا هه‌یه‌تی تا سه‌ر چۆک یانی نه‌یادینی «مجان»ی شازده گه‌رچی له‌و کاره ئه‌میش هه‌ر زیزم «پیشه‌وه‌»ی کوردی چلۆن پنی جی بی

بۆ حیزبی نوێ

پەبى پىرۆز بى لىتان حیزبى ئەنوێ
چنا تۆوی یهکی و بهو زوانه دهروێ
هه ناری شینی ساوای باغی ساواو
بگا سوور سوور و شیرن بیته و بگوێ
به گوێدا وا سیریواندم فریشته
گوئی هیوایی کوردستان ده پشکوێ
به من پیویسته گهنجی یا نه پیری
نه چاره ی دهردی کوردستان بدهوێ
نه وهک مان خۆشه ویستی خینگه نه ستوور
وه کوو مالاتی هه ر بخوات و بنوێ
پته و بى با قسه و وهک تۆبی «که له»
نه وهک تۆبی «په زین» بقویته و بیوی

ئەو پارچە یه ی خواره وه چەند به بیتیکی ونه
که له رۆژنامه ی «کوردستان» دا چاپ کراوه.

شوکور ناساری شیخه ی من بلأوه
تکای «خالم» نه «هیمن» هه ر نه وه نده
نه تۆکه ی «قرقه لا» تا «گرده گروێ»
نه بیوی نیوه شیعرانم به ده زوی

ئەم پارچە ھەلبەستە بە بۆنەى
 رۆژنامەى «كوردستان» ھۆنراوەتەوہ كە
 ھەر لەو، رۆژنامەبەشدا بە چاپ گەشتووہ:

رۆژنامەبەستەى كوردى كە ناردتا، بە دیتنى
 پوون بوو تروسكەكانم و ئە شایيانى بووم خەنى
 رۆژنامەبەستەى چۆنە ئەگەر باوەرئ دەكەى
 ھەر دێرى لاپەرێكە كە چاكى پېشكەنى
 راستەى ستوونى عەینى شەقامى «وہفایى» بە
 بۆنى گونى گولاوہ دەئینى زولفى زېرنى
 بېكەرە بەزېر و بېخوینتەوہ بەگىان
 تا تېگەى ئە باس و دەمى ترش و شیرنى
 گەر نەبەى بە رۆژى دەئى نېشتەمان: كورم
 رۆئىكى ھېچ و تەبەئەن و بېكار و وركەنى
 ئەو خاربەجەى كە كاسبى سائیتە بەك گەزى
 خوربە و دەبەس بگێرە بە قاپووت بەرگەنى
 گەر ئېختیارى ماڵ و قسەى خۆت بە خۆت نەبى
 شیرت ئە عاسمانى بەدەى ھېشتە پېم چ نى
 لێك دوور و وێك ئەكەوتووہ ئەشعار و مەتلەبم
 وەك تووكى چلچل و سەرگاكۆئى «ھېمەن» ی
 «خان» ت دەسەز بگەرئ دژ مەبە ئە گەپ
 تۆ سەبیدى و شاعیرى مېالى و براى منى

خاکی وەتەن

دوئ شەوئ زولفی وتی من وەکوو موشکی خوتەنم
خۆ لە لای من گەلی بۆنخۆشترە خاکی وەتەنم
بۆ عەزیزانی ئە دەس چووم و ولاتی وێران
دەکوتم سینگ و دەلیم کوانی «حوسین» و «حەسەن»م
ئەوی بۆم ماوەتەووە گیانە لە ریی تۆی دانیم
هەر ئەتۆم خۆش بی بەسە جا چ بوو رووت و رەبەنم
چەندە چەسامەووە بۆ ئەو گەلە سەرکەوتوو بن
لە سەر ئەو کارە بەخت بوو هەموو تین و تەمەنم
نیشتمان ناشتی کیو و دەر و دەشتت تا هەم
بۆ گۆل و کانی و کەویەت مەنە چووکە ی چەمەنم
کە ی وەدی دئ جم و جۆنی کور و کیژی گەنجت
وا لە سوینی وانە دەسووتیم و دەلیمی دارەبەنم
بە فیدای دۆی مزری کورده دووسەد پێپسی کۆلا
رانکاوچۆ غەم مەرەزە چیمە لە پارچە ی یەمەنم
زەردوماهم هەبی خۆ نامەوئ عاسمانی قەنیش
چی لە ویلایی ئوروپا کەمە دار و دەوونم
قەت بە قالیچەیی کاشانی تۆ ناگۆرمەووە من
بەرە و جاجم و بەرمان و حەسیری جەگەنم
ئاوی ژینە هەموو کانیاو و شەت و پرووبارت
خاکی پاکی توووە هەتوانی برین و کەوونم
«خال» ی تۆ نیستە کە کۆم بۆتەووە خۆزگە دەبیات
کاتی گەنجی دەمی سواری لە سەر ئەسپی رەسەنم

فیدای یهک کهویه بهفر و چیمهنی سهر «لهندی شیخان» بئ
گول و گولزار و پستوران، مغازه و شار و باغات
ههزار ئاغای فکولی و گهنج و دیپلومی سیاسی زان
به قوربانی سمیلی «خدره گروئ» پیاوی عیلاتی
ههزاران فۆرم و پۆزی خانمهکانی پاریس و ئهلمان
فیدای دهرۆکهیی ههوری کچی کرمانجی دیهاتی
دئم وهک به لوبولی گویا دهخوینی ئاخ که تیناگهه
ههواي «سابلاغ» هه کهوتوته سهری یا نهند و خیلاتی
ئهوان مهشغوولی عهیش و کاری ئیمهش لیره دهرجایه
خودایی عالمه و ئادهه چ بی باک و موبالاتی
دهزانی «خاله مین» لومهی نهکهه گهر یار و نه حبابی
بهراستی دیتنی چادر و چیغی کوردستانه ئاواتی

بۇ گۇفارى «سروە» كە ئەو دەم لە «ورمى» بلاو دەپۈۋە و
سەرنووسەرە كەي «ھېمىن» ى ھاۋرى و ھاۋالى «خالەمىن» بوو:

نېو

بىسك و خانى تۆبە بانگن و رەش
بەختى مېش ھەر رەشە بۆ من رەشە بەش
تۆ برا زەينى ۋەنەۋشەي مل كەچ
بۆ منى كورد سەرى چۆن ناۋەتە ھەش
خويىنى ئەو لاۋەپە ئەۋبەر پائە
پەئە مېسكەي كەۋى ئەخشېنە و گەش
ئەي گولم ئەي گولى سەرتۆپى جېھان
ۋەك لەۋان يادى دەكەي يادى ئەمەش
گولەمىلاقەيە كولمى گەشى تۆ
خانى سەر گۆنەتە تۆۋى خەشخەش
كارى ئەمەن و تۆلە يەك نېزىكە
تۆگىانى مەن و مەن بۆ تۆلەش
«سروە» گىان بۆچى گەلت ئىت بەگلەن
ۋەبەكە خۆران بى ئە دوور ۋەك كەلى بەش
ۋا ھەلت ھاتوۋە مەيدۆرتىنە
فەلە خۇي نايەلى دەرچى دەمى كەش
مۆرەيى شانسە دەئىم ھەلياۋىم
بەشكوو بۆم بېنى چەلىكى دوو شەش
زوقى زەنۆپرمە گولان دەپۆرتىنى
ۋەك بەھار، سەۋزە بە ھۆي ھەور و كەش
شېئىرى «خال» ى توۋە نېوبانگى ھەيە
ھەر لە «ئىران» ەۋە تا «رۆم» و «جەبەش»

چواربەند

بۆ دایكى بەخەم دوو چاوى بەخەو
سەر ھەتینە بېینە ھاتوھەو
ئیمە ھەر باسى گیسک و بزى و زەو
گىژى بېژىنگ و راتلەقانى كەو
وختە بېسى لە ھاتوچۆى پىر تەو
بانگى خەنگى دەكا بە دەنگ و بەقەو
بۆچى داو ملكى خۆو بە گىت و بېرەو
دەستاكە بە قەسى زەلام و توندووتەو
تفكە لەو مەجلىسە و ھەتپو بەشەو
قەت نە لاواز دەبى نە پشتى جەدو
وھكوو نەسپى بەكار و قۆز و قەئەو
لە گەلى چاوى نوستووى خەوخەو
ئەو بە ئەمیان دەلى ئەویدی بەو

بە ھوبىدى خودا و پىغەمبەر

بە دلى گەرم و چاوى سوور و تەر

كوردەكان چىدى سەرنەوى نابىن

ھەر ئەوئەند نەختى بۆ خۆ ئازابىن

بۆ گەلى كوردەكانى بىنكەس و زۆر
خۆ رەھاكەن لە گورگ و بەستىن كۆر
دەرژى فرمىسكى چاوەكەم چۆرچۆر
ناخ بۆ چەند پىاوى ژىر و سواری شۆر
ئەم خلاسمان بكا لە تركى تۆر
بۆ ەوام جوان دەپپچنەو ە سەرۆپۆر
كاتى دىكەش لىيان دەكەن جلوو جۆر

سەيرى كۆبستانى خوشە قاسپەى كەو
ئىستى كەى وەختى باسى چا و خەو
ھەموو دنيا گەبى بە دلخووزى
سەيرى كە وەك گەنم چلۆن كەوتىە
وختە گىژى بى لە نىوى ئەو گىژە
دیتە گویم وا سەلاحى ئەھىووبى
بۆچى رەنجى منوو بە فىرۆ دا
ھەستە ئەى كوردە راکە «ژىنۆ» يە
گەورەى ئەو كۆمەئەش كە گووى پىنەداوى
سواری نەسپى تەبىعەتى سوورم
مىللەتم دەردەكا لە دەس دوژمن
«خانە» گيان شىعرت ئاو دەپرژىنى
وا دەبىنم دوو كورد دەست تىك دا

زۆر لەمىژە كە ئەمەن ھەم چاوەنۆر
كەى بە دلخووزى خۆ دەگەن داخۆ
ھىندە دەخوا خەمى ئەوان دلەكەم
گوینو لە ئاواتى من بى ئاغات
ئەو رەھامان بكا لە تۆرى ەرەب
گەلى شىخ و مەلایەكان تاكەى
ئىستى مالىان دەخۆن بە مەفت و خەزا

دستوو لهو خه لکه هه لنه گرت تا بوو
نايبنن چهن زه ليل و ژيرکه وتوون
تسته کهش پياوي چابه نه چو بچي
دهست به چاوي خه و ائودا بيئن
ئهويه رتي راستي پرگاري
«خاله مين» ليکده کاته وه بو تان
پياوه کانمان به سهر و به دزي ده لين

به هوميدي خودا و پيغه ماهر
به دلي گهرم و چاوي سوور و تهر
کورده کان چيدي سهر نه وي نابن
ههر ئه وه ند نه ختي بو خو ئازابن

دين و دنياي نه وان و خوشوو کلور
فير دهبن وا له وان ده کهن هه ي گور
راست و پاک بن دروو نه مينتي له گور
ئوکه له گوي، بليند بکهن ملي شور
له بوغز له زگه کاني وا مچ و موړ
دوست و دوژمن چ زيره کهه و پسپور
ژن و منداليان به زيړ و هور

چونکه جيي کورده دهس بنئ سهر سينگ
گه نم و جو چان و پوول جرينگه جرينگ
هه ئو که وتوتته نيوي قاز و قورينگ
بووخنه بهر هجووم و بهر شيلينگ
له بناگوئو نه دهن به پاچ و قولينگ
سوفي شه و يا هه وا خوراني گزينگ
نهک به حيزه به خوي و رينگه رينگ
کوري که روئشکوو بو بيته پلينگ
بو عه رهب داندراره گيز و گوئينگ
نهک به شهرميوني و به مينگه مينگ
چوکی زل کوله واره بي گوزرينگ
هينده دهگرم له ئيوه من به رينگ
چهن به سوزيکي خوش ورينگه ورينگ

بچو لاي کورده کاکی ژير و زرينگ
پيي بي «خاله مين» ده تي تاکه ي
عه رهب و تورک وا له نيو کوردان
هه رينا ديو به توپ و بو مbaran
زور چه توونه که تيبگه ن تاکوو
پياوي دنيايي يا خودايي بي
سهر به خويي وه گير ده خا هه ردووک
پيشه ي پيشينه و ره چاو کهن تا
شونتي وان پياوه تي بوو و ئازايي
له هه موو هه ندران بلين به هه را
ريکا که ون بو خو چيدي ريك مه که ون
باوه رم پي بکهن که بو نگو ييه
دويني بولبول له نيو گولان ده يگوت

به هوميدي خودا و پيغه ماهر
به دلي گهرم و چاوي سوور و تهر
کورده کان چيدي سهر نه وي نابن
ههر ئه وه ند نه ختي بو خو ئازابن

به قوربی گرتوووه عه‌مامه و شان
کینه شان، شانی گۆنگه‌ل و تیتان
مه‌گه‌ر نه و کیزگه‌ل و کور و مندان
وا خه‌ریکن حه‌وا ده‌دهن بای بان
ده‌رفینن دلان به چاوی کال
شوخ و شه‌نگ و له‌به‌ر دل و لیوان
ده‌گری سه‌د که‌یقوباد و رۆسته‌می زال
به هوموو که‌س ده‌لین سروسپال
ده‌رده‌که‌ن تۆپی زل به ده‌ست و زوخان
وه‌ک له‌که‌رویشکی هه‌لده‌کشێ ته‌مان
ده‌ست له‌ستۆی ده‌دا و ده‌کیشێ وه‌بال

ملکی کوردی هه‌ژاری پر کور و کال
کام عه‌مامه عه‌مامه‌یی به‌درۆ
جیی هومید نین نه‌وانه بو هیج که‌س
که هه‌مووی تازه پنده‌گه‌ن تازه
نه و کچانه‌ی که ده‌سته ده‌سته ده‌رۆن
شووش و کێل‌گه‌ردن و به‌ژن باریک
داوای باریکی ناسکی بسکیان
بیجگه له کورانی کورده‌کانی خو
نه و کورانه‌ی که روو به مه‌یدان دین
وا به سه‌ر دوژمنانه‌گه‌ر پرتین
نه و قسانه‌ی گوتم له جووی پرسه

به هومیادی خودا و پیغه‌مبه‌ر
به دئی گه‌رم و چاوی سوور و ته‌ر
کورده‌کان چیدی سه‌رنه‌وی نابین
هه‌ر نه‌وه‌ند نه‌ختی بو خو ئازابین

بۆ براکانی نەرزەپۆم

خزمەکان دیتە گویم سەدای پۆرۆ
دئ ئە جەرگان هەناسە وەک بۆسۆ
بۆ براکانی «نەرزەپۆم» تیکرا
چاو بە فرمیسک و ئیکی دەست ئەژنۆ
بە هەناسیکی بۆچرووک پێوه
شوانەکان بۆ مەری دەکەن ھۆھۆ
تا بەکە ی چاو ئە دەست و ملکەج بین
بۆ ھەموو شتیکیو خەنگی ئیی بۆژۆ
ھەموو کەس خواردنی بۆتە شیر و شەکەر
ھەر بەشی گوردەکانە نان و دۆ

«ماملی» م بولبولی کوردستانه ۲

«ماملی» م پیی بلی دا بیته سه ری
 دل بېرژنی هه ناسه ی گهرمی
 برقینی له دلی کول هوشی
 پیبکه نی رۆله له دهس چووی رهشپوش
 ئاخ و داخیکی له سه ر دل شاخیک
 «ئه زغهر» و «باربود» ی پینازی
 «میه می» کاتی ده خوینی به هه وا
 «جوانه مرگت» نه وه مینای خاکه
 دهنگی تو دوژمنه بو مشک و مله
 بلی گورانی به کوردی دم دم
 تاکوو ساریژ بی له دل نه و که وه نه
 دلی مهشکینه له دنیا به سته
 هه ر بژی، نه مری ره بی به و زوانه
 دل برینداری مه هه ر کارت بی
 نیشتمان گیانی من نه ورۆت باوه
 مه سه لی کوردییه ئاو و گلی مه ی
 شه و و رۆژ خواردنی خوینی جگهره
 خوین به شی خواردنی کوردانه مه گه ر
 له گلینه م ده گلینه م ده پهرژی
 نوره گورزی مه بده ی رۆژ و شه وان

بولبولم وا له فه فه س هاته ده ری
 بو رینگینی به دهنگی نه رمی
 بچریکینی به دهنگی خوشی
 پارقینی له دلان ده رد و په رۆش
 پارپه رینی هه موو ئاخ و داخیک
 دهنگی وا خوش و چریکه ی بازی
 له نگه ری دهگری به بانداری هه وا
 «سووره گول»، «لاله به ده ست» ت چاکه
 «یاربار» ت گوله فینکایی دله
 «خالی ریبوار» و «هه لانه و زه مزه م»
 خاله گیان دم ده مه تۆش بۆی بو نه
 خالی خوشت که به ده نگت مه سته
 «ماملی» بولبولی کوردستانه
 ده ی ده ی نه و دهنگی برینداری بی
 تاکوو نیشتمان بی به به زه مت ناوا
 نیشتمان ریشه یی جهرگ و دلی مه ی
 خالی من چونکی گه لی ده ربه ده ره
 گه ر ده ئیی چون ده خوری خوینی جگه ر
 به ئی خوین جهرگه به فرمیسک نه رژی
 نه ی خودای گه و ره هه ئینه گری له وان

ئینچه لیش بیته وه نوره و که ره تن
 تاف و ماف و هه ل و هات و هه ره تن

^۲ به مناسبه ی رها بونی «ماملی» له «ساواکی» جه هه نه می «حه مه رزا شا»

راوی شاخی

دهوی ده بیینی پیاده و تاجی پیته
دریغ بو کاتی نه سپ و راهه تاجی
به خودا شکامهوه لهو بیر و راهه
نه ناکاریگی چاکم لی به جن ما
نه زانستیگی باشم خسته سهر یهک
به جوانی راهه تاجین پیشه بوو کار
به لی ههر کهس به مندالی نه بن پیر
شهو و روژ رابویری و دهسه تال بی

نه هه ندراون ده بیینن قه نه کیشیک
بسووری پیده گه ی ههر به و زوانه
که رووی و پیگه بشتی تیده گه ی کینی
که ههر به نده ی خودای و هیچی دیکه
نهوئ روژیت نه بوو هیج خورگه بریا
دهمت پر پیگه نین و شادمانی
له گه ل کوردایه تیشیت ناگوئی دانوو
سهرت دانه نوئ بو فه رمانی فیلی
له گه ل یهک بی فروقیل بو خودا بن
به نرخی خونتی نال و بییری ژیرت
له سوئی نهو خاکی خاوین شاخ و داخوو
له دهر دومه رگی مهش خویان ده کهن گیل
نه تو ترکی له کیوی یا نه دیوی
به خاک و خوین و ئاور و ئاو و ئابین
براینه وهک چراینه تیک خراینه
له نیوخو تیکه تیکه و بهش به شم کهن
چه لیک ریم ناده نی بو پوولی بانکی
هه چی پیتی زویه به پاک دهر وئی

له میرووله له میش هه نگوین و میشیک
نه گهر وهک مانگ و روژ و هه ونه وانه
نه گهر به قسه م ده که ی تا پیت بلیم رنی
نه توش بنیاده می وهک خه لگی دیکه
به نازادی له دایک هاتیبه دنیا
دنت پر بوو له هیوا و کامه رانی
به لام نیستی له تاوی نان و خانوو
له نه ستوت بیته وه زنجیری دیلی
له پیشدا یه کدیگیر و یه که سدا بن
له پاشان سهر به خوئی بیته گیرت
قوری کوئ کهم به سهر خومدا له داخوو
که ده یکه ن نهو گه لی درره نده پیشیل
ترک پیمان ده لین نه ی ترکی کینوی
ده لین فارس نه مه و کورد نارابین
عه ربه دیت و ده لی نیمه براینه
خهریکن یهک چه لی چاره شه م کهن
ده نا بو ده مخانه بهر توپ و تانکی
به قه هچی بو سهرم سهر پاک ده گروئ

که له مچەت دابری دەست و پەلێ من
جلی نەرم و وەتاخی گەرمی تۆ بی

لە کویتێ سازکری بەرگ و جلی من
بەشی مەش نانی جو پینخوری دۆ بی

کە نەرم پیت بە جی دێلم زەوی خۆم
نەگەر لەو خاکی کوردستانی خۆم
نەگەڵ تۆش نابێ بروا بزگوریکم
نەگەر مردم ئەمیش گەنجم لە جی هەن
نەری ئەی گەنج و لاو و کیژی کوردی
نەوانە کوردنۆین و زۆل و بیژنۆون
پەری نەگری هەتا ئەو تیرە پیسە
نەری ئەی کیژ و لاوانی جوانم
دەزانن دەرد و دەرمانی مە چۆنە
لە خۆن زیاتر کەست دیوہ براکا
نەمن کردم ئەتۆ نەیکە ی دەغیل بی
بخوینن شوان و گاوێ مەزن و میروو
نەگەر نە خوینن ئەنگۆ پیم بلین چن
بە زانستی شەقامە کویرە پێسەک
هەموو فێر بن زمان و دەرسی کوردی
پەرت وەرگیرە با نۆری «عەزیز» بی
عەزیزم پیت دەتیم دیسان عەزیزە
نەتۆ پیم خۆشە خواناس و بەدین بی
سەرت دانێ نەگەڵ جەرگی کەبابت
نەحایشینی کە بۆ نامانچی خۆمە
گوێت سوودانی و چاوت حەبەش بن
«پەزا» و «جەعفەر» و «ئارام» و «ئەنوەر»
دەزانی یادگاری خۆمە «میریەم»
نەوانی دیکەش هەر سێ خوشکی خۆتن
نەمن پیم خۆشە دوکتور بۆ هەژاران

بە رۆژی روون نەکەم لێنی شەوی خۆم
رەپانم نای دەزانی جا چلۆنم
دەزانی ئەو دەمە ی جا چۆن کوریکم
سەگی زیانی خورۆ لەو خاکە دەرکەن
دەهەستن راویان نین بیژی کوردی
لە کوردستانی بایان توون بەتوون چوون
دەغیلتم خوینی جەرگیان هە ئەلیسە
بە چاکو داوہتی گۆی بۆ قسانم؟
برینی نێمە چەن ناسۆری کۆنە؟
بە دەستی خۆی لە خۆی مانی خراکا
دەبەس بی تابهکە ی تەو تۆوہ دیل بی
ژن و پیاو و کور و کچ جوان و پیروو
لە هیچ بانکیک و بازاریکی ناچن
نەزانی شار دەکاتە کویرە پێسەک
دلاوایی و سواری و رەند و مەندی
مەرگ بۆ جوانی نامۆخواز و حیز بی
لە چیرا پیتتوہیە بابی تۆ زیزە؟
لە ژیر فەرمانی من ئەسپی بەزین بی
لە پیناوی دل ئیشی دایک و بابت
«عەزیز» باوہرکە بۆ قازانچی تۆمە
نەهیلێ کەم سەواد و چارە رەش بن
«سەلاح» و «زینەت» ن شەش دانە گەوہەر
دنی پارگەر وەک گۆن بۆی بە مەتەم
لە جیی جەرگ و هەناو چاو و برۆتن
وہ لانی مەیلی خاوەن پوول و پاران

ئەوانە زگزل و بى كاريوان
 پروفىسورن ئە لاي خويان سەروكن
 ئەمن پيەم خوشە يارى بىكەسان بى
 ئەوانە يىكەس و پشت و پەناهن
 بە دل تىكوشە بۆ ئەو دەستە دىلە
 خودايە وەك وتم تۆ پشتيوان بى
 «عەزىز» م بۆ بە دارىكى بەرى كەى
 مەن و «عەزىز» و «عوبەيدونلا» و «عەولا»
 «عوبەيدونلا» و «عەولا» م بۆ تەوا و بن

ئە سەر شانى گەلى خۆ قورسەبارن
 كە وردىيان تىوهرامىنى بىكەن
 دژى نايپاوى و خوشە ئەسان بى
 نەدارن خاوەنى سووچ و گوناھن
 دلت بۆيان بىتتە دەستە چىلە
 ئە ھەردوو لا بەزەت بۆ گشتى وان بى
 ئە شىتان و ئە شەيتانى بەرى كە
 بە رىي راستا بەرپەمان كەيتتە ئەولا
 بەدىن و دەوئەمەند و شەنگە لا و بن

دىسان «عەزىز» دەدوئىم

ئەتۆ پيەم خوشە جوان و رىكويىك بى
 كورم رووخوش بە ئىوچاوان گوشا بە
 ئەگەر دەخوئىنى بۆ زايەمان و مامان
 ئە دانىشگا مەچۆ ئىو دەستە بەندى
 ئەچى وا بگەى كە ھەسكەن بىروھەستت
 ئە دل مەروئىنە بىرى «داروئىن» ي
 دەزانى خوا پەرەستى چەن گرینگە
 ئەمن نايدەم بە تەختى شاي زەمىنى
 خودات ئە ئلا بى پىتقەمبەر مەمەد
 بەزەى خوا داگرئ ئەمن و ئەتۆ و وان

ئەگەل ھى ناھەز و نالىكى ئىك بى
 ئەسەرخۆ كەمدوئ بە و پىاوى چا بە
 فرىدە پووشى مامان و نەمامان
 ئە ئىو كوردان پەسندە قوول و مەندى
 «عەزىز» بەقسەمكە تۆئەو چاوى مەستت
 لەرىي مەيموونى لادەو مەچو شويىنى
 كەسى بەو رىيەدا بىروا زىرنگە
 گلى جى سوجدە ھەتوانى بىرىنى
 ئەتۆ و قورئان بە تا ژىر بەردى ئەلەد
 ئەمىر و مەزئەوہ تا شوان و گاوان

نان و هه‌ئاوا

برا بیستووته دهنگوباسی خوش و تازهی نه و دوایه
نه هه‌ر لایه هه‌رایه گوربه‌یه هه‌له‌په‌رکه‌یه کایه
نه پاش چهن چه‌رخێ چه‌رخێ چه‌پ گه‌رانی خوازی دواپی هات
نه‌رئ خه‌ونه، نه‌رئ راسته؟ نه‌خیر وا لوتقی مه‌ولایه
ده‌زانم بۆچی تو ده‌گری، ده‌زانی بۆچی من ده‌گریم؟
هه‌موو فرمیسکی خوشی و شادمانی و به‌نده‌پی خوایه
به‌تاقیم کردنه‌وه فرمیسکی شادی و شینی خه‌مباری
له‌وئ جوان و جحیل، له‌میان قه‌دم گۆچان و دوولایه
چییه با تیبگه‌م نه‌منیش چ باسه‌ وا که سه‌ره‌سته‌ی؟
نه‌ خوشیان باوه‌رئ ناکه‌م ده‌ئیم بی‌ئیم و بۆم نایه

ره‌بی پیروزی نه‌وروزوو، خوا لیو تیکنه‌دا پۆزوو
نه‌ ئیمه‌ش نه‌خشه‌ بی سه‌ره‌سته‌ی و نه‌و شادی و شایه
نه‌وا دواپی به‌ رۆژ و چاره‌پی ره‌ش هات و دامه‌زرا
سنوور و رێوشوین و داب و داهاتیش له‌ کارایه
به‌لام بیستووته هۆ هۆ هیج نییه‌ گۆگۆیه‌ پینویسته
له‌ داگرتن له‌ راگرتن چه‌توون لای ئیمه‌ نه‌و لایه

نه‌ سه‌ربازی گروهبان بووم و نه‌فسه‌ر پیی گۆتم: به‌رخم
نیشانی شانی هاسانه، که‌سێ رایبگرئ نازایه!

٤ به‌ مونساه‌به‌ی ریک‌که‌وتنی «بارزانی» ده‌گه‌ل «البزاز» گوتراوه.

برۆ جا رامههسته لیخوره بۆ پیش به رۆژ و شهو
دوعای «خال» و سهه و مائیشی پشتیوانه لهو لایه
به گزیاندا دهچین گهر لانه چن شریان دهکهین یه کهسه
شهه ی ئیمه له گهه وان، لای مه جیژنی بووک و زاوایه
به تۆپا بیته پیشم من به تیلا پیشی ییدهگرم
به هۆزی بیته سهه ریم، من به گۆزی دهیبهمه دوایه
وهه سههیری که رۆژی خۆی و چاوی لی کوری کوردی
هه لۆبردئ هه روگیقی دهبا رۆله له بهر دایه
دهبهه لهو خه نجههه ی به خوین و سیره ی راستی تۆ دهههه
ده پیناو نالی نه سپی تۆ بی تا هه ی چۆن و ناوایه
فریوی ریویه تۆ یوه ی نه خۆی جارئ برینههه
دهنا چۆن بهو زووانه لهو سههیه بۆت دیته رادایه

به بهر هه لهسته کان ده ئیم

دهزانی مانی به جروجۆنگ و داپرژاو چ ناخۆشه
هه ئیوژێره بیهائنه هه ئیدیرینه ده ریایه
هه ناوت ئی خرابی و داوه شی و داتوئی پۆنه
ئهتۆ یه ئچی ئهتۆ تیچی ئهتۆ و ئه و زار و زورنایه؟
دهر و ژوورت به پیتۆلان و بییری پییری بسپییره
سنوورانت به لاوی توندوتۆل و پیایوی وریایه
به خائنه و مامه و کاکه و براله یه کدی بدوینن
خه یائی خاو و کهلهی کۆنه ده عیهت بهرز و بالایه
وه دوو خواناسی مه زنی خۆن کهوین و ههر برای یهک بین
جیاوازی نه بهینا با نه مینی شوانه یان شایه
گه ئیش سه ریایکی کۆمه کته و بۆ خاتری خوینی لاوانت
هه تا دنیا هه یه ئیت تیکنه چن ئه و داب و ده زگیه
به هیژیکی پتر تیکۆشه بۆ هۆزی دوواکه و توو
بزانه چهن وه پاش که و تووین و کۆزن چهنده ساوایه؟
دهزانی چاوه رین بۆ کار و پیشه و بۆ قوتایخانه
دهزانی دل به جیم نه و خاکه جوانه ئاو و مه زریه
به بییری تیژ و ئی ورد بوونه هی تو و سه رنجی من
ده ژیر چۆکی ده نیین نه و ئاو و خاک و ئاور و بایه
ده بن ئیستۆدیۆ، ئیستاسیۆن و سینهما و سه نعهت
ترین و بیتهل و لابراتووار و ئی و کانگیه
برۆ پشت میز و جا دایکت ده بهر سیره ی قه له م بهرئ
بزانه ریکه و پیکه چۆن ده که نه و داد و دنیا یه
گوئی گهنه م هه یه و نووکی بنووسم سازه پر جه وه هر
ده جا با کویر بی مشک و رایشه کینی با نه و نالایه

سپاسم بۆ خودا خاڪم بههشته و كهوسه ره كانيم
گه لم دنجوش و كيوم سهوز و ئالان و والايه
له رۆژ دهرهات و رۆژئاوا له زريان و شه مائي خوت
پهنت پاكيشه هي خوته سهگن مېرپه له بهر نايه
سنووري پووج و داتاشاو و عه رزي كوتكوت و له ته له ت
له بهيني بهين و هه لكهين نهو گلۆنه و داو و هه ودايه
«ته عال» و «گيتا» و «جووني مهن» بلي خول وه تروتيوتو
به سه ره چوو كاتي پياوخوري، برۆ مال، مائي كابرايه
جياوازي به دارايي و په گهز له دلان گرانباره
دهنا دهستم له سه ر سينگ بۆ وه ماموستا و زانايه
درپژهي با نه دهيني كورت و كرمانجي دووايي بي
هه موو كهس پيم بليين «نهو كاره چونه دوايي» پيم وايه
نه گه ر پشتوو وه پشتي يهك بدن وهك مست له چوانه
نه گه ر هه ر پينجوو يه كادي گير بين وهك نان و هه نوايه

مامه كورده

دهزانی نهو كه پتهش مامه كورده خوئی خپر كرد
نه مائی مبله تی بیچاره کیسه كهی پر كرد
هه ووهل به ناوی دیموكرات و كۆمه نهی ژئ كافی
نه وهی بریكی ده فامی نهوانی سه رهوړ كرد
له دوايه دا نهوی وهك چنگ و بال و دندووك بوون
به بیكی گرت و به یه کی پچری تا هه مووی قهر كرد
وه بانی كوردی به نه ستوی و لیكی كوردستان
نه دایه پیره كور و کیژی بوچی برپر كرد
بلیم چلونی فریو دام و چونی چاو به ستم
چلونی دئ به قورئ گرت و شاری چوئن شر كرد
قه تاری كاری وه هه ورازی نامرادی خست
هه تاكوو جوگه یی فرمیسکی سووری مهی خوړ كرد
نه خوینی جه رگ و نه دهنگ و دئوی فرمیسكان
چلون كۆشی هه موانی پر له گه وههر و دور كرد
له بهر چی حیز و دزی كۆنی خسته سهر میزی
له سهر چی ده قته ری كورد خوازه كانی دردر كرد
سه قه ت پچر پچریكی وه دایكی نیشتمانی خست
كراسی عیفته تی ونچر برا به ونچر كرد
هه تاكوو مه نجه ئی هیرشی به پوونئ جۆش بگری
به بی به زه وه به ری نیشتمانی و ئاوری گر كرد
هه تاكوو دوینئ برات بوون له دایك و بابیكی
نه وینستئ چ بووه چ قه و ماوه براگه نت زر كرد

براله نانی بهشی من ههویر و سهنگهک بی
له کێپه رێوه بهشی خۆت برشته و کر کرد
لهباتی ئهسپی نهجیب و حدوده، ههستهر و کهر
لهخاو و زینی ههمانی قهياسه و لوپ کرد
بهخت تهمای بوو وهدووی کاری گورد کهوئ ئههما
بگورجی لهبنهوه گورگئ ددانی ئی گر کرد
قسیکی ههق ده ئی «خالت» به شهتی تووره نهبی
بزانه ههمهتی توش ههه ئهوهندی تیبر کرد

خاکی کوردەواری

نانی خۆم نادەم بە بیگانەیی درۆزن پەنچکی
بواری خاکی نادەمی بستی پەسیوئی پینچکی
چەپ بنۆریتە گەلم دوژەن، وەهای تیراخورم
ئێو و لووتی دەر بکا تیبیسکا و زەردە قنچکی
گیان ئە سەر دەست و سەرم گۆیە ئە ریت ئەی نیشتمان
چۆرە چۆر خوینم دەریژم تکتاکەیی زلفنچکی
کوا خودا بەو رۆژەکا کوردیش بییتە سەریەخۆ
رایەل و پۆ و تێوەدانی ئەیی قەت گرنچکی
هەر بەزەیی تۆیە پەنامان خۆ دەنا هیچکەس نییە
دەستی تیبگرین ئەنانەت کلکی شایە کلینچکی
هەر ئە مادئرا بە بەژنم هەندەیی و ییت برام
بۆ ئە مائەشکردن، بۆ تۆ هەموو، بۆ من چکی؟
کۆشکی من خانووی بە قورم و جئ و رپی تۆ کاخ و باخ
سەندەنی بۆ نگوێە بۆ مەش فەندەنی سەر چینچکی
ئەو هەموو کانگایە شەو کویریمە بی ئەوتە چرام
ئەو بەر و بیستانە زۆرەم نیە قیسکی قونچکی
گەر ددانی بی کەبابم جەرگە بۆ پیرۆگە کەم
ئەو رەنەیی خۆم نابئ برژنم کەبابی چینچکی
وەک مە بئکار بن رەبی هەر ناخ و باوئشک ئە دەم
مەرگۆو پیوەر بی بە هۆی دوو نزگەرە و بەرسنچکی
رێزی سەریەندم بخێچیش زەینی رۆژئاوایەکان
خوینی رۆژدەرھاتی چۆن دەمژن ئە گۆینەیی مینچکی

خاکی کوردستانی خۆم نادم به سهه «ئوسوی چه رهت»
یا به عاسمانی قه ئیشی ئه مریکایه قوینچکی
به نهد و باوم بیتوو وازم ئیی گیانی دینه بهر
دهیکه مه ئه سکه نهجه بین بۆت خاوه می و شیرینچکی
کۆمه لانی کورد درشت و ورد دهسه ر خاکت گه رین
هه ر له دهشت و کیوی سهوزت را هه تاکوو پسنچکی
«خاله» خاکی کوردهواری ئی کلی چاوی دئه
ناروا ئی له تله تی که ن نه شین نانی په نچکی

شۆخی له گهڵ کاکه «په حمان» کورپی کاک «بابه کر» ی «قه ره داغ» هاوالی دهوری جهوانیم له «شارو پیران»

له قسان چاپه زه که ی «خاله مین» زۆر خیل و خیتس و خوار
بووه و کاک «په حمان» هاوالی «خاله مین» هه میسه ره خنه ی بووه له
سه ر راگرتنی ئه و چاپه زه و ئه ویش ئه و وه لامه ی داوه ته وه.

به ژنی شمشال و گهر دنی کێله
بۆنی وهک میسک و عه نبه ر و هیله
لێره را تا ده گاته هه ره میله
خۆش جله و وهک که خیلێ سه میله
دژیه سن دیکێ خواوه یان گێله
چت به وه ی داوه ساغه یا خیله
هه ر جه فه نگه و برا مه مشیله
به و ته مایه ی که شیله وا و بیله

چاپه زیکم هه یه ده ئیی تیله
چاپه که ی ره نگه ی چه شنێ یاقووته
ئاشقی ده ست و ئیستیکانی وین
هه لده سوورئ لهار و چا ده پروا
هه ر که سه ی ره خنه ییگی لئ ده گری
چاپه زم چا ده دا به دلخوا ی تو
کاکه «په حمان» به مه رگی تو شیعرم
یان ته ماحت ره به ر نه نیشی و بیی

«حاجی باباغا» خاوهنی گوندی «وهزنی» بووه که له مهلبهندی
 نپوان «شنۆ» و «نهغهده» هه لکه وتوو. کوری «عهلی بهگ» ی کوری
 «خهلیل خان» ی خاوهنی ئاواپی «سیچان بلاغ» و تیره یه کن له «بابا
 میری» یان که ئه وانیش تیره یه ک له بهگ زادن. زهوقی شیعی هه بووه و
 زۆر جار شتی بۆ «خاله مین» نووسیوه و ئه ویش وهلامی داوه ته وه.

پیرۆزبایی جیژن له «حاجی باباغا» ی «وهزنی»

ئه شعاری خۆش و باش و له بار و له باوی تۆ
 بوونه مه بهستی مانی هه تا چه رخه ناوی تۆ
 پێچی منت نه بهسته سهر و قاره پیت برا
 شه رته منیش نه چیته سهرم قهت کلاوی تۆ
 ناگری له خۆت که وه رگری شووشه ی گولاوی مه
 متفه رکه بوچی بۆ مه نه چیری گلاوی تۆ
 که رویشکی تینه بهر بوونه کوژراوی وهزنه بی
 بۆ سه نگه سیری «هاشم» هه که ی نیوبراوی تۆ
 که رویشکی تۆ نه هات و ئه دی پووره پیره بۆ
 نائیرئ که شک و له منی وه چاوه نراوی تۆ
 خۆزگه بیی نم ئینچه له کهش یایئ دووه مه میت
 تیکه هه نگلی و بگه وزئ له داوین و داوی تۆ
 هه رچه ن دلنیش و توورهم و قه ئسی له سهر هه قه
 دیسه انه کهش هه همیشه ده ئیرم سلاوی تۆ

لهو کۆڭزئویاننه که بو مانگی رۆژوه که ت
 رۆنرا زلوییدا و که باب و چالای تو
 به شداره مل که چ و کز و روتوره جانی دئ
 تیریان ده که ن نهوانه له گوشت و پالای تو
 به شیان ددهن کچ و کوری دامای دئ که دین
 یا هر چزه دئ جه رگ و بزهی دئ دوو چاوی تو
 بوخوته «همزه» خانه ته «رهحمان» که چوکه له
 شیشی که بابی کۆرپه له و تازهاوی تو
 هر نه من و تو بخوین و نه وائیش به چاوه بز
 کوا خوا ده بووری له من و ده به خشی کراوی تو
 پوورم هه می شه دهستی به ده سنوینژ و رۆژوه
 بویان ده نیرئ که و چکن شۆریه ی تراوی تو
 «خان» ت هه بهستی چاکه یی تۆیه به مهرگی تو
 نهینا به من چی به رگی دراو و دراوی تو
 هر ده و نه مه نه د و شاد بی و ئیمان و دین دروست

.....
 پیروز بی چینی تۆوه به «رهحمان» و «همزه خان»
 یاخوا نه بیریئ مهرگی تروسکه و هه ناواک تو
 شیعرم هه مووی جه فه تگه له بهر خوشه ویستییه
 گهر هه نه ئیم به تو و سه روینچی بلاوی تو
 کاری من و تو هرچی هه یه و چۆنه ده گوزهرئ
 کاری نه وان چه توننه برا بو به ساوی تو
 نه ی کوردی خاوه نی ره گه زی پاک و خوینی گهش
 تاکه ی زهوی بنه خشی به خوینی جماوی تو
 هه سه ته مه وه سه ته کاته هه راکه هه راکه یه

ئەى گىانى من مەرى دەبەر ئەو بەزنى لاوى تۆ
 دەس دە تەنگە و خەنجەرى خۆت و ھە ئىكەيە
 ئەى نا بەكارى چى دى ئەشى داتولاوى تۆ
 بگەرە بکووژە بنجە پامالى، وادەيە
 تىگىش كىنى دوژمنى بىگانە گاوى تۆ
 تالانى بىنە مالى و خاكي بە توورەكە
 تەختى كە تاكوو بستنى تەختى رفاوى تۆ
 ئەى كردگارى بوون و نەبوونى ھەموو شتى
 ئەى پادشاھى گەورە ھومىدم بە ناوى تۆ
 مەزارى كوردى دلى بەخەمى تازە داچناو
 چاوەدئىرى چاوەدئىرى تىنەوى شەواوى تۆ
 ھاوارە ئەو تەپومژى زستانى نەگبەتى
 نۆرەى بەھارە خۆ ھەرتى تاو و ساوى تۆ
 ئەى پىشەواى كورد و نەرى تاج و سەرورم
 گىانى من و ھەمانە ئە پىناوى ناوى تۆ
 بنوارە چۆن بە سۆزى دلى داكى نىشتان
 دەستەودوعايە بو تەمەن و خاك و ناوى تۆ
 ياخوا بژى بە شادى وەبەرى پىشكوى
 ئەو باغى تازە رىشە چەقاوى بوواوى تۆ

زیزوونی خیزانی «خاله‌مین»

خوزگه بهو ساڻ و پار و پیرارت
په‌خنه ناگرم له کار و گوڤتارت
بویه گۆراوه ته‌رزى په‌فتارت
سه‌خته جهریان و هیجری دئارت
کورت و کرمانجی بێم به هاوارت
بیگه‌زى مار زمانى به‌دکارت

دینه بهر چاو وتار و ئاکارت
ده‌گه‌لم بێ‌مه‌یل بی سه‌د نه‌ونه‌ش
پیم له ژوورئ په‌شیو و دلگیری
هه‌قی تویه که من فه‌رامۆش‌که‌ی
گه‌ر ده‌فه‌رمووی بچم به شوینیدا
سپه‌ نیم لوتفی تۆم له بیر ناچئ

زیزوونی خیزانی «حاجی»

خۆش ئەوهی هینده
پیتناچی خیزانی «حاجی»ش
زیز دەبین و «خالەمین»
ئاوای وهلام دەداتهوه:

باوهرت بی نه ما خهم و خه فه تم
هیزی گه و به ندی پشتی که م فه وه تم
له مپه ری راگری له ری و ره تم
خو له گه ل تو هه میشه خوش سجه تم
هه ره له تویه گوئی سه ری سه به تم
تازه ده روا له رووم سمیل و خه تم
به گوپ و هیز و سو ری سه دکه ره تم
ئه ی دریغ بو ده می هه ل و هه ره تم
ئیست داشکاوم و شه ل و شه که تم
چیدی نه ژینه وه خه ته تپه له تم
مالت ناوا بی چه نده بهرمنه تم
که چه ئه گیان هه تا کوو هه ئه له تم
هیزی نه ژنوم نه ماوه جه گی له تم
با بخنکینی من شه پۆل و شه تم
ئه گه هه مپایه زور و ده سه ته له تم
نوشته و گشته ک و گو ریس و په تم
ده خه می من مه به که ناره حه تم
ده سه ته هه ئه سه تی کور دی و سه قه تم

له سلاوت نه وه نده بهرمنه تم
پوشنی چاوی پر له فرمی سکم
ده ستگر می نه گه ره بهرم نسکو
ئه دی بو به گله یی له من نه وسان
له و ولاته م به تویه دلخووشی
سه رده میک بووم جییل و شوخ و شه نگ
شه کی چه ن ته یار و جاکه به پۆز
بو ت نه مینم جییلی و جوانی
وه ک نه مامی سه ریکی راده شه کام
بینه سه ره باسی بهینی خۆم و خۆت
ئه گه فه رمووته دیمه هانایه ت
گه ره که یی ده وا بکه سه ری خۆت
من له سوینی تو که دووری دلدار
تو به ناوی هه یاتی پاراو به
بو م ده هینایه وه به مه رگی خۆم
هه ره نه وه نده کار نه کا له پیریزن
تو، خودابکه م بگه ی به ناوات
حاجی گیان وا له شایی تو م نووسی

ديسان شاعر «حاجي باباغا» و وه لامي «خاله مين»

«حاجي باباغا» دهنوسني:

بزي بو «عه ريز» بيكه ي به سه رهوز
ماستي دادنه ستي، خامه ي خات پيروز

جيزنت پيروز بن «خال» له كه ي دنسوز
نوشي گيانن بي روني پور حوسني

وه لامي «خاله مين»:

له نوژ و روژوهكانت يهك نه خيچن
له لايهك هه لدهستي لايهك ده فيچن
يهكي هه لايهك نهوي ديكه ي ده فيچن
نه ميس هي تو ده زانم تا بني چي!
گهز و دوشاوي ورميشت له ليچن
له عه رزي رايه هيشوي تاكوو ميچن
دهنا نابروون ده چي كاكه به هيچن
بخيچن يان بقيچن يان بفيچن

براگيان جيژني خوشت پاك و پيروز
به لام شيعرت وه گوو هي پياوي پيره
دهنا وهك چاوي پياوي خيس و خواره
نه تو له منت وه چاوه ماستي نهستي
له نانشكيته ترشيچاتي دولي
ده لايه هه لتاوه سيوه شوړه ميلاق
له گه ن من پيكوهره پيكوهرنه بين با
بيوړه شيعري تو فينگايي دلنه

ساليكى «حاجى باباغا»ى وەزنى لە «جەلدىان» بەلئىنى بە
 «خالەمىن» دەدا كۆمباينى بۇ بىئىرى و گەنمەكەى بۇ بدوورپتەوۋە وا ديارە
 لە كاتى خۆى ناتوانى وەعدەى خۆى بە جى جىئىنى و «خال» يىش بەم دوو
 بەيتە وەلامى لى دەنئىرى:

حاجى گيان كەى دەنئىرى تۇ كۆمبا
 تۆرمزىشى لە لىئىرى پس پس بى
 خۆزگە كۆمبايەكەت تەگەرگون با
 لىئىرى و يىخورى سەرەوين با

«حاجى
 باباغا»ش كە ئەم
 شىعەرە دەخوئىتتەوۋە
 لىى راناوۋەستى و ئاواى
 وەلام دەداتتەوۋە:

جوابى برىا خۆزگەيە لىم توورەبى يا بەكوژى
 خالە جۆى خۆت ناوۋەشى بى گەنمەكەت سن بىمژى
 قايش و گاستت كۆن و پس پس نىر و ئاموورت شكى
 تىرى تۆوت بدېرى تۆرپەت كونكون و تۆوت رژى
 گايەكەت بىرى بە دەردى لاپرەشە، كەن خش خشە
 مامى جووتتېرت چىم ھە ئلووشى لىكى ھە ئەمژى
 چىلەكەت كۆلەى گرى گامبىشەكەت بىچووى مرى
 مەشكەكەت قەت تەر نەبى ماستت لە شووشەيدا بىژى

ديسان شيعرى «خاله مين» و وه لامي «حاجى باباغا»

«خاله مين» بو «حاجى باباغا» دهنوسى:

دلاوايه به جهرگه مير و مهز نه
نه هار پرويشه شامى بينچوه بز نه
به قوقله هاجره عه نباره گهز نه؟
نه حاجى هه مزه يا پورم دهنوسى

نه خير بو ماره كردنى سووره حورمى
برا تو زور هه لاي بو برمه برمى
دهبى راوستى پرو مانگى شهرمى
به خوا پيتم وايه لىوى لى ده قرمى

ده لىن حاجيك هه يه نهو بهرزه وهز نه
نه مهيدان مه يتهرى نه سفه ندياره
هه موو كار و شتى رىك و به نه زمه
دهبى بوچى نه خالى خوئى نه پرسى

ده لىن بو قه نديك رينيش چوته ورمى
نه دى بوچى نه ويش ناباته وهزنى
نه ورمى را ده بى رى مانگى دوشاو
نه پاشان بيته وه پيت وايه چون بى

«حاجى باباغا» تاواى وه لام ده داتهو:

هه زار عؤينت به سهر هينا به حورمى
چه مووشه گاشه ده شكينى به جووته
عيلاجى ناكرى چاره م سكووته
نه خوت مه روانه حورمى بوته به لاشه
به نشتوو گشته كان ده يكهى شلوشوئل
په شيمانم نه كهس سه ودايه ناكم
نه تو بيدى به نو لىدى به هه شت بى
نه كا پوروت نه وه نده پرته پرتى
به لى ناهق نه هه ق په سمه بترسى
نه گهر چيديكه توندى بگيشى ده پسى

نه حاجيت بو وه چاوه چوونى ورمى
نه وهى زانيوه پوروت وهك بزووته
قهسى خوشى نه گه ل من زهفته مووته
نه گهر راستت دهوى كارم نه پاشه
چ نوبووكيكه بتوانى نه دا كوئل
نه سهر قه ندى نه من زيزى براكهم
بلا قه ندى خراب و جى درشت بى
نه من رازيم به تو نه هما به شهرتى
چ بى ئينسافه خال ئيمان نه پرسى
دهه ن لهق حاجى داوداوى دهنوسى

وهلامی «خاله‌مین» بۆ «حاجی»:

له خوا زیاتر له کێیه تین و ترسم
گوئی دهست و دئی نهو پیاوه مه‌زنهم
به نه‌توار بۆ گه‌لی یارانێ کاکه
له رهنمێ رۆسته‌میشته‌ن نۆکه‌ریکه!
دووانی وه‌ک نه‌نیشته‌ن بیژێ کوفره!
له ده‌مدا موو ده‌قه‌ نشینێ به‌ بییری!
له گیانی‌دا نه‌میتنی ئیش و ژانی
به‌ دووری‌که‌ی له‌ کویری و خواوگێری
به‌لام جوړیک نه‌بێ یاران نه‌ناسی

برای گه‌وره‌م ده‌بێ بۆ لیت نه‌پرسم
فیدایی حاجی باباغایی وه‌زنهم
هه‌موو ئاکاری ریکوپییک و چاکه
له‌ به‌زمتدا هه‌ت‌ه‌م شووپاکه‌ریکه!
جووانی یۆسفی که‌نعان و میسره
له‌ چه‌ند میتری که‌ ئی‌ده‌نگیوئ تیری!
خودا چابیت‌ه‌وه‌ زوو هه‌مه‌زه‌خانی
زه‌لام بێ چووک‌ه‌ته‌ ره‌حمانی زیری
به‌ بیلێون‌که‌ی له‌ بانکا نه‌سکیناسی

«حاجی باباغا»:

ئه‌گه‌ر بشکینی لێره‌ ده‌مشکینن
ئه‌وه‌ی ناشکی به‌ که‌س ژن ده‌یشکینن
له‌ ناغایان ده‌ده‌ن سه‌یدان ده‌ژینن

ئه‌وا بۆم ناردی کووپه‌ و نه‌یشکینی
نه‌ ئی‌ حاجی ده‌ترسێ و خۆت ده‌زانی
له‌ شا تا‌کوو گه‌دا بۆ ژن کو‌لیوه‌

وهلامی «خاله‌مین»:

به‌ دیاریت ناردبوو بۆ خاله‌ مینه
به‌ سه‌یدان تا ده‌گا ناغاتی‌نن

خودا به‌زیادی‌کا نه‌و کووپه‌ شینه
که‌ فه‌ره‌موویوت ژنان سه‌یدان ده‌ژینن

دووباره گهنم

ده لئی زووم پښه گه یښتی ده گهنم
نه گه دهیده ی بده رووت و په به نم
بده دووباره و نایده ی به گونم

خادمی چاوی له دوو باره گهنم
نه گه دهیکه ی نه به فرخه مه ریزی
دهتهوی نویژ و چه جیشت بی قبولن

وهلام بؤ «حاجی مهلا په سووی وه زنی»

شیرت نه به گهن له تاوی پوونئ
شیرت نه به قافیه نه وه زنه
ته نقینئ بخوینه یا نه سینم
نه و کاره یه کاری بابمه میری
دنیا یه له گه وه هران بکا پر
وهک جانه له شاخی ده گرنئ پیی تاو
حاجیه و له هه موو شتیکی دووره
مائی که ده یینی مامه شوانه
بؤی پامه نه چیری تۆسن و تۆر
لیببوردنشی نییه له شایه ک
بیستومه ده کاته وه له هووی موو
کیشانی قژ و پسانی پرچه
هیوامه که خالی خوی به خشی
هر بؤوی نزیاهه کاروبارم
تاجی سه ره خو شه ویستی دلمه

نه ی حاجی مهلا، مهلا په سوونئ
هرچنده نه توی مه لایی وه زنه
له و کاره گه رنئ مه لای به دینم
«در شعر مپیچ و در اسیری»
ده ستداته قه لیم بنووسی وهک دور
گه ر بیته که سیتی به فر و لاتاو
نه چاکه نه چاوو پروو نه شووره
به قسه ی زل و خوشی پالنه وانه
نهک شوانی له شاخی شوانی پسپور
ده ستینئ شتی له خالی تابه ک
پوو خوش و به پیکه نین و خوشخوو
مانگی ده کرنئ دوو کیلو خرچه
به ندم که به ناحه زی دهنه خشی
گه ر یارم و یاخو ناله بارم
تا پرچه دریز و سووره کوته

داووت

ئەو داووتە پەيم بلى چىيە و چۈن
بەزەيىكى تەر و جەيىل پىسىنە
وا رەشەبە ئەكىكە كى بە كىيە
نيزىكە كە تووشى چەن كە ئەك بن
پىرە وەرە كاتى تىكوشىنە
پىرېژنى كۆم و شايى بايى

بۆ حاجى مەلا ئەدى چ جوانە
دوورى مېرومۆچ و گىرژ و نەدوۋىن
پىنچ شەش نەقەرىش ھەبن ئە خىزان
دەرگەن قوتوقىت و قەئس و بەدقەر
نېسكىنە ئە پىنە ماش و بىرۋىش
قەيدى چىيە با خە و بلەش بى
باشى ئە جىھاننى داش بە داشە
ژىن لاي وى قومارە يان قومارە
خواھىشمە دلت ئە من ئە ئىشى
چارەم نەبوو بە فرە رېگىرى كرد
كۆتايى دەكەم بە يەك سالاوت
بە كۆپ و كچ و بى ھەرا و داوا

با بىنەوہ باسى داووتى خۇن
تار و دىمەكى «مەلا حوسىن» ئە
ئەو زەمەمە دەنگى «ماملې» يە
ئەو چاوبە ئەكانە رەشەبە ئەك بن
مىرە بىرۋ رۆژى ھەكوشىنە
دىنئىتە سەمايە رۆژى شايى

ئەو داووتە كارى جاھىلانە
دەستىك قسە خۇش و كەيخودا بىن
بوردييە و بەندى ئەممان ئەممان
يەك داووتى پىر ئە شال و مېزەر
خۇراكى بەدا بە سۆفى دەرويش
جارجارە نەواری ماملېش بى
بۆ حاجى مەلا ئەوئەندە باشە
زىاتر لەوہ كارى ھەرزەكارە
چىدىكە نەدەم بەلا سەرنېشى
ئەو بەزەمە ئەگەر كە خۇم بەرى كرد
بەبەخشە نەھاتنم ئە داووت
پىرۋز بى ئە خۇت و بووك و زاوا

۱۳۴۹/۰۹/۲۹

«مربەم» كچى بىست سالەي نەخۆش

ئەمەن ھەر بابى جارانم ئەتۇ چۆن
لە تاو جوانىت و دەردى نامرادىت
لە پىي خوشى و نەخۆشى تۆشەو و پۇژ
«رەزا» و «جەعفەر» تا ساوان و بۆوان
كچم كوژراوى ياران «مربەم» سى جوان
لە تاوى چاوى بارانى و كەژانت
ئەمەن بۆ داخ و داماوى و دژى تۆ
بە جوانى و نامرادى تۆبە سويندم

ئەمەن ھەر بابى جارانم ئەتۇ چۆن
لە تاو جوانىت و دەردى نامرادىت
لە پىي خوشى و نەخۆشى تۆشەو و پۇژ
«رەزا» و «جەعفەر» تا ساوان و بۆوان
كچم كوژراوى ياران «مربەم» سى جوان
لە تاوى چاوى بارانى و كەژانت
ئەمەن بۆ داخ و داماوى و دژى تۆ
بە جوانى و نامرادى تۆبە سويندم

شىنگىپرى

شىن بۆ كچى خۆشەويستىم «مربەم» كە لە ماوهى چل و سى سال
تەمەنى، بىست و سى سال نەخۆش بوو.

ئەدى بۆچى گولى من ماتە زىزە
بە ھارە و بۆ پەژارەى من پتر بوون
بەلام چ بگەم لە من «مربەم» نەديوه
كچم مردم لە سويناقت لە تاوان
لە سوپى تۆ گشتى دژ داماوه سەرشۆر
نەبا سەد خۇزگەيە دنيا لە بەنيا
نە گولخونچەم دەدى سبىس و دەچرژا

بە ھارە و سەر و دەدەرناوه گە زىزە
گول و بولبول بە يەك شادو شوکور بوون
بە ھارى وام بە ھەنگە تيش نەديوه
وەرە سەپرى بە ھار و دەم شە تاوان
لە تاوى تۆ رزەى فرميسكە چۆرچۆر
برا زەينى كە چۆن خەلىپوھ دنيا
نە جەرگى من بە ئاورى دل دەبىرژا

لە سوێت بۆ مردن هەر لە پلە بەندەم
 «رەزا» و «جەعفەر» ت گریان و پۆرۆ
 دەگەڵ خوشک و براکانی ئەسیرت
 هەچی بتناسی بۆ شینت شەریکە
 وەکوو لووساوە فرمێسکیان بە چۆرە
 دەتوخوا سۆفی لاچۆ لام ئە لا دە
 نەکمە فرمێسکی گەرمیش هە ئوهرینم؟
 نەمێنم «مەریەم» ه و وا جوانە مەرگە
 دەبینی دووقەد و کۆمی خەمی تۆم
 لەوئ پۆژنوو بابی تۆیە رەشپۆش
 بە قوربانی کۆئی دڵ ئەی کۆئی دڵ
 دەزانی قەبرە چەن تاریکە تەنگە
 مەزە میوهی بەهەشتی پێ بچێژی
 لە دۆزەخ دوور و قەبری پر لە نوورکە
 ئەگەر نەمبە خشی تالانم وەمانە

بە چاوی جوان و مەستی تۆیە سویندم
 ببینە و سەر هە ئینە چۆنە بۆ تۆ
 لەوانیشت خراتەر دایکی پیرت
 نە هەر خزمت بە گیان و دل خەریکە
 بە هەر لادا دەچی شین و شە پۆرە
 هەمووی لێک مەل بە کۆنە خانە وادە
 دەبێ بسرهوم و نابی دەنگ دەرینم
 لە کۆنە خاوەنی ئەو زێر و بەرگە
 نەمێنم «مەریەم» ی جوانی کچی خۆم
 سپی کفنت لە بالا کردە رەشپۆش
 کۆئی دڵ بووی و ئیستی هەی کۆئی دڵ
 خوداوەندا کۆئی من شوخ و شەنگە
 بەزە ی خۆتی بە سەریا دابریژی
 لە دەرد و جەزەبە ی گۆری بە دوورکە
 خودا خوشبوونی تۆ نامانجی خالە

بۆ کێلی سەر گۆری «مەریەم» ی کچم

داخەم کە بە نامرادی مردم
 خوش بی ئە هە ئە ی درشت و وردم

«مەریەم» کچی «خانەمەین» و کوردم
 ئە ی خویە بە خاتری فاتیحایە

بۇ ئاغاي «سىگارى»

ئاغاي «مەھمەدى سىگارى» لە مەھاباد مودىرى
مەدرەسەى راھنامىى بوو، ئەوم بۇ نووسى كە شەھرىيە
كەمتر لە «جەعفەر»ى نەووم بىستىنى:

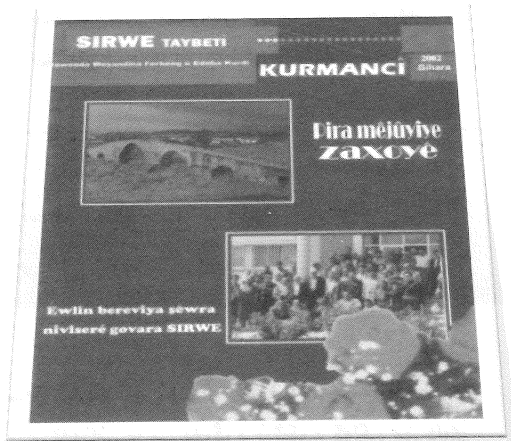
ساۋى گەرم و گور بۇ جەنابى سىگارى
بىوارە دەردى سەرتدەم ئەگەرچى پىگارى
گرانە بارى جەورمان و بابى دەستگورتە
نەتۇش بنووسە بە جەشنى نەبىتە سەربارى

بەلام چونكە زۆرى شەھرىيە
لەئەستاند، ئەمجارە ئەووى خوارەوم بۇ
نووسى:

ئەمن كارتەم كە بۇ ناردى برا پىم وابوو سەردارى
ئىدى نەمزانى وا بى بەرگ و ئىشك و كۆلكى بن دارى
دەبى ھىوام بە تۇچى بىت و پىاوىكى كە ناوبانگى
بە ھىرۋىينى رۋبىيى يا بە ئەفىيون يا بە سىگارى

به بۆنه‌ی گۆفاری کرمانجی

برایگان موژده بی واده‌رکه‌وت گۆفاری کرمانجی
که وردی تێوه‌پامینی ده‌بینی به‌رزه نامانجی
هه‌چی ده‌ستی قه‌له‌م ده‌گرێ هومی‌دم وایه تیکۆشن
بگا تاکوو به‌گه‌ل سوود و به‌زه و نامانج و قازانجی

ئەسپاردىنى «خادىمى» بە ئۇستاد «موھتەدى»

دەزانى «خادىمى» لاۋىگە نەمرە
ئەوا بۆم تاس و ئوسداي و بەرپم كرن
سلاوت ئىدەكا «خان» و دلت بى
ئەگەر بەندم پەسندكا كاكە «پەحمان»
لە تەنگىي رىزى سەربەندم تەمامە
لە خزمەت تۆھمەيشە مافى نەمرە
ئەگەن خۆت بىبە نەمرە و وئىدە نەمرە
وئەلامى مایەيى دوو قرانە تەمرە
بفەرمو ھەر بىزى بەو زوانە مەمرە
پەنایىكى بەرم بۆ رىزە كەمرە

بۆ ئەمەلى جەپراھىي (ئەشتەرگەرى) «موھتەدى»

بىرىنى تۆبىرىنى جەرگى مەن بوو
سوپاسم بۆ خودا ئەوجارەكەش دىم
بىرانى تۆخەلات و مەرگى مەن بوو
ئەشى ساغت خەلات و بەرگى مەن بوو

دىسان بۆ «موھتەدى»

بچوكت «خالە» نەك خالت بچووكە
لە شایى تۆ بە پىرى پىرى بووكە

بۇ ئاغاي «بابا تاھىرى»

ئەو شىئىرانەم بۇ كاك «جەسەنى بابا تاھىرى» شارەدارى
مەھاباد نارد كە «سەيد برايم»ى برازام بە كارمەند دامەزىتىنى.

ئەى شەنى با ئەگە بۇنخۇشى و مىسكى خوتەنى
گىژە ئووكەت نىيە بەبىنچە و خۇش رەو رەسەنى
بچۇ «سابلاغ» و خەيابان و شەھردارىيەكەى
بە ھەموو درز و كەلىنا بچۇ لاي كا «جەسەن»ى
بلى ئەى مەردى قسە پتوون و كەلىنى پۇلا
كرەكەت سازە ئەگەر تىوودەدەى تىيىدەژەنى
ئەگەر چىدىكە ئە بىر خۇت بەرى كارى «خال»ت
بە خودا كارى دەكەم تال بى بە زارت سەمەنى
ئەو شەھردارىيە زەلامەى كە ئەتۇ دەيىبىنى
كونى تىنابى بە خوا مانگى بە پىنسىد تەمەنى
بىت و زىاتر لەو ئەورۇ و سەبەنەم پىنكەى
بىت دەلىم ديارە كە ئىستىش كەم و كوورى تەمەنى
ئىنچەلىش خاترى «سەيد خانى ھومايوون»ت بى
كە جەوانىكە ئەبەر دل بەدل و خان و خەنى
تۇبە بىمەخشە برا كارى برازام ئەنگە
فەرەموو سەيرى دلى پر خوین و برىن و كەوەنى
من يەكىم ئە مريدانى ئەمەگدارى «جەسەن»
تاكوو سەرەسەوزە دلى جەنگەل و دار و دەوەنى
نويزەكانت بكەى و «سەيدى برايم»ىش جى كەى
بىت دەلىم رۇستەمى ھەم مامەشى ھەم كاكەسەنى

بۆ كاك «حەمەدەمىنى حەيدەرى»

بۆ كاك «حەمەدەمىنى حەيدەرى» كورې «حاجى سەيد عەزىز»نى
«كۆنەقەلا» كە پىنى وابوو لە سەوداى دووكانىدا دەستىم بېرە، رۆژى بە منى
گۆت:

«اگر رستم از دست اين تيرزن....»

منيش ئەو چەند شىعرەم بۆ نارد:

مەنى قەندەهەشت و سەدرىشت بەهەشت بى
دەئىساف بىنە پىشى خۆت و مەرگت
دەزانى ھەر كەسىكى ئەھلى فەننە
ئەتو و سوورەت حىساب و چۆرت و دەفتەر
ئەگەر رازى نى نىوہى رىتە بەغدا

برا جىى خۆت و بابىشت بەهەشت بى
ئەدى كام تىرە دايتەم لە جەرگت
ھەموو بىر و خەياتت سووئى زەننە
بە «خال» يىشت ئەگەر نەتماوہ باوہر
ھەموو قەرزت لە قىمەتدا بە نەغدا

دىسان بۆ كاك «حەمەدەمىن» كە لە كۆرىكدا چەند كەس لە
گەوران دانىشتبوون، ئەويش بە دلئىكى پەر لە داخ و دەرد چاوى تىبىر بىوون.

بەئى پاكى دەبن پابەندى پىسان
ئەگەر دەنگى دەكەم دەنگم دى دىسان

دلەت بۆچۆتە كاكۆئى رەئىسان
ئەگەر بى دەنگ دەمىنم دەمكۆئى داخ

بۆ كاك «رەحمانى دىيوكرى»

كاكە رەحمانى موھتەدى دىيوكرى مامۇستاي زانكۆي تاران، كوردى راستەقىنە و ھاوپىي خالەمىن لە دیدارى دوكتور عەزىزى كورى خالەمىن لە خال رادەسپىرئى بىستومە بىدەنگە و شىعر نالى و بە كوردى وا ديارە لە ھىلكە چووتەوہ و خالەمىن لە وەلامدا ئەو شىعرانەى بۆ دەنبرئى:

مانى گەورەى كاكە رەحمانى بە بىنەبىنەىيە
نان و ئاوى زۆر و بىپرسى دەئىيى ئادىتەىيە
چەند سەھەت سووك و سەروووخۆش ئەگەن مېوانى غۆي
دېوہخانى راستى ئەو ئىوہدا بىي وئتەىيە
گەر منىش شىعەرم نەماوہ يا ئە ھىلكە چوومەوہ
ئەو سلامت بىي شوكرى ئىي وى كە دووزەدئىتەىيە
ئەو گەپەى من دژ نەبى ئىم گرژ و پىچ و زىز مەبە
چون دئى «خان» ت ئە حاندى تۆ وەكوو ئاوينەىيە
ئىنچەنىش وەك چارەكانى دى كالوت نەشتەسەر
ژىر و پىپۆر بە بزائە پەشمە يا پەشمىنەىيە

بۆ ماره گردنی کچیک

کچیک له «سندووس» هه لده گیرئ و ده بهیننه ماله «مهلا سالح» که مارهی بکا و مهسله تی بۆ بکری به لام له بهر که می ته مهن یاسا پئی نادا مهلا مارهی کا کابرا ناعیلاج په نا بۆ «خاله مین» ده با تا تکای بۆ له مهلا بکا و ئه و کاره پیک بیئنی و ئاو به ئاوردا بکری و خوین نه رزی خاله مین ئه و دووبه یته بۆ مهلا ده نیئری که ده بیته مایه ی جی به جی بوونی کاره که:

مه لاگیان دوودئی و بیانوو فری ده
گورج ئه و دوو نه مامه ی لیک گریده
به لام فه ره موو به زاواکه ی هه وه ل شه و
سه ری ته رکات و نه ختی رۆنی تیده

کالتیهک له گهڼ خه لکی «گه زگه سک»

سالیکی «خاله مین» ده گهڼ جه ماعه تیک له خه لکی «نه غه ده» ده چنه «گه زگه سک» و بوو کیک ده گوژنه وه پاش دوو سال له رووداوه که سه رده دهنه وه و بوو کیک دی ده چنه وه که خه لکه که سرت و خورتیان تیده که وئ نه وانه کین و له چی ده گه پښن و بوچی هاتوون؟ «خاله مین» له وه لامدا نه و دوو به یته یان بو دهنیرئ:

واقیان وره اووه «گه زگه سک» ی ده پرسن ئینه کین
هه ربینا په یدا دهن نازان ناخر بوچی دین
تو بلی بیان نه ترسین ئینه هیچ کارمان نییه
هه ر به دوو سالن چه لیک دین و یه کیکتان لیده...

شېعر بۆ دوستىكى بى بەلگىن

ئاخر جار كه «خاله مين» له «مه هاباد» وه ئاوارهى سنوره كانى ئىراق دهين، يه كيك له هاوسه نگرانى كوڤى وى لى راده سپيرى كه «خاله مين» بى په ناي ددهم. پاشان له بهر ئه وهى كه ئه و سه روك عه شيره ته له ساواك و حكومه تى «په هله وى» نيزيك بووه ته وه يان هه رچى، به لى نيه كانى خوى به جى ناهيتى و «خاله مين» ده روا و ئه و پارچه شيعره ي بۆ ده نىرى:

كه قوونان باده دهى دۆلاشه پيت خل
 وه فيربووم وا نه كه م ناژيم ده توپم
 هه مو ئى من قسه ي هى راست و ساغى
 دئم پر كيم و خوڤن و بيري شه يتان
 له مهيدانا گه هى توپم گه هى تانك
 كه ميوانى ده بينم وه خته كوڤر بم
 هه مانا شۆربه پيسه و قاره وانهم
 له پاش كارى خله هينى بله ي تى
 كو تى داومه ته بارى رى وى بازى
 به شه و جاسوسى شىخى بارزانم
 ده بى «مامه ش» چ بن توڤانى گون ره ش
 به گيانى خانى له پارزى پىن بى ژووى
 نه توڤى و بى پىرى خوا نه م وه جاغا
 وها زل حيزى و بى ده ست و مستى
 خۆش سه ره شقى شه يتانى ده نووسى
 جوانى بى توڤن بۆ تيده كوڤشى
 شيرن سازمانى و سووزمانى

كوتم بۆچى چه نه ت خواره قسه ت زل
 كو تى بلباس و مه زن و به ترو توپم
 درۆزنى شات و شووت قۆرله ماغى
 زمانم پر له و ڤرد و زكرى ره حمان
 به «هه ولاى قادرى» م رۆيشتو نيو بانگ
 به لام هه رچه ند له مهيدانا بوڤر بم
 بلىندم كردۆ گه رچى ديوه خانهم
 به گفته ي «شىخ ره زا» هه ي گووى خله ي تى
 كوتم بۆچى هه مو تى كچوون توڤساغى
 به رۆژ دايكه ده زى هى سازمانم
 به لات ئيدا كوتم هه ي مه زنى «مامه ش»
 ره گه زمانم باوك و تركى ره شيه ميژووى
 له جى گه ي نوورى ئيجسان و جه ماغا
 له بهر هينديته هينده پوول په ره ستى
 به دۆلاب و درۆ و زانايى تووسى
 سه ودا خۆشى و نيش تيمان فرۆشى
 جوان فيربووى به زارىك دووزمانى

ئەوئەندەتەماوھ رینگە و شۆینی کوردی
بە کەچکیکی دەخۆی ئەنگوتوھ قاشوڭ
دلاواگان و راست و پیاوھکانن
خوداناس و ئەبەز پەپۆر و ئیزان
ئەجیی دی خۆی ھەست و دەست و دنگۆ
ھومید پشت و پەنا جی ئاخ و ئاوات
ئە بەینیانی بەرە ئەو خوار و گێرە
ئەمیتنی خۆزگە ئەو تەشک و سێنگەش

ئە سەد ئاگاری پیاوی و رەندومەردی
بەماستاویت ئەفەرماشتووھ ئاودووڭ
ئەری چیان ئی بەسەر ھات کاوھکانن
ھەموو نیر و دلیر و شیرێ مەیدان
ئە ئیوخۆبئ فروقیل و ئەسەرخۆ
ئەبۆکوئی رۆین و چیان ئی بەسەرھات
خودایە یا ئەوانن بۆ وەگێرە
ئە جیاتی ئەو ھەموو شیر و پلینگەش

~*~

فاق و لوقه كان

ئەي دڭ وەرە تۆيىكى نەس وووويت فيركەم
پشتت ئە هە ئە و بووت ئە خودا و خيركەم
فيزت نەبى مەشكيتە دئى گيانلە بەريک
بپيارە کە چاکەت ئە چە پەل ھاوئيرکەم

سۆفى حەمە پيى وايە کە دنيا گەمەيە
ئە و خە لکە هەموو ميگە ئە شوانيش حەمەي
سبجەينى کە ديتى هە ئە بوو چى کردى
ئەودەم دەئى خوار رۆيم و رپى راست ئەمەي

سۆفى چ بە فەند و فيل و گرژ و مۆنى
خاوينى بە روو، ئە بنە وەبې، بەدبۆنى
دڭ پەر ئە گەزاف و لاف و سەر پەر ئە هەوا
ئەورۆکە ئەوەي سەبەي دەزانى چۆنى

سۆفى چ بە فيل و فەند و مەکر و تەونى
کارت کە ئە دەس نايە خەريکى خەونى
چاو رشتن و هە ئدانە وەکەي ژرر ريشت
زۆر جوانە بە لام وەکوو دەنوئى هەونى

شيخ پيى وەيە من هەر ئە نويزان دوام
لاي کووفرە بئيم ئە نيش تەمانم پروام
ئە و لاقە فرووجى بئى چ دەربەستى منە
چەن پشتە ئە ژرر بارى ئەوا چەوسام

ئاکارە و لاپەرەي رەشەم وەک شەووەيە
دەرچوون و نەچوونيشەم ئە دۆزەخ بەووەيە

به و رووی رهش و مووی سپیهوه هاتوومه نگا
بمبه خشکی خودا دار و نه دارم نهوهیه

گهر ژین و ژینک و کامرانیت گهره گه
خوا داویه نه تو به سه رگرانیت گهره گه
قه نسی و ده تهوئی نفاو له سه ر دامانی
پوون بوتههوه بوم نیر و به رانیت گهره گه

وا دیاره دنت له بییری خودا کوئه
له و گش به زهیه ی که م بهش و چول وهوئه
پیر بووی و له خه و راپه ره نیی پارپوه
هیوام به به زه ی زور و هومیدم بوئه

پانایی به هه شتی وهک هه وا و هه رده
ده شزانی ججه ندهم چ به تین و سه رده
دنیا و قیامه تیش ده بیننی دوو هه وین
پیاوانه نه می بگره نه وی دی به رده

چیم دی له جیهان سلسنه یا قلقله بوو
نه مکرد چه وهئی، سووچی شنه یا قوله بوو
له و باغی خودا پهره ستیشم سه د ناخ
شهیتانی له عین بو رهگ و ریشه ی مئه بوو

نهوهی سه رمایه بوو رویشته قه رزان
له بهر قه رزانه نیمه هوشی فه پزان
هه چی ده داتاهوه به گرانه مه پزدی
بیینم چه ندهکی به گرانه کی ردی

خاله مین ده گه ل دۆستیکه بریک ناکۆکی لی پهیدا ده بی، ئه ویش
هه ره شه ی لیده کا خالم ئه گه بی توو نه سه رو ئی وه ک گا ده جوو تی ده که م
خاله مین له وه لامدا ئه و چوارینه یه ی بۆ ده نیر ئی:

بیستم گوتووته خالم ئه گه ر بی توو نه سه ره وه ئی
هینده ی نه وی ده که م ملی بۆ نیری دانه وی
خۆ من به پیچه وانه نه باتی نه ویت بکه م
هینده ت بلیند ده که م ته ره غه ت لی وه ده ر که وی

ئه و که ر و ئه و... و داشقه ته پانه ی کینه
خه ئکی «بانچه ی» یه دیارگا «حه مه دی خانمی» یه
جا که ریش دیاریه... هه دیه ده وه ش نامو سه
به ئی ئه و سییه گو ئی سه ر سه وه ته ی «سندووس» ه

ئه گه ر تو ئاقلیکه راس ته قینی
ده بی بۆ بچیه سه ر بروای «ئه نین» ی
«ئه نین» چین و عرووسی کرده دۆ ئپا
ده با چیدی نه ر ئسی هه ی له دینی

گوتم ئه ی گو ئ ده مه ت با هه ئلیسم
گو تی نا کر ئ ئه من من دار و بیسم

گوتم قوربانی چاوی مهستی بم یا باووش و بهژنی
گوتی ههرکیان نهگهر سه ئتی دهنای هیجیان نهگهر بهژنی

دئم له دوری تو ئیشی ههر ئیشه تاژانی
ده ئیستی واوهره لای وی با بشکی تاژانی

برایگان بو دهبی ئهوپو له خال و مانی خوت زیز بی
نهگهر هه/بویه جیزی نیم نهوهنما بهسه تو جیزی بی

کچیکم پیئدهوی وهک قورسی پوژنی
به شهو لای له سهه دئ قورسی پوژنی

زهوی بی شیو و شیوهر داجنابانی
نهگهر سهه ئاوی ئینیی بیو چ نابانی

کریومه پادیو خاسی به ناوی «تووشیبا»
به گیان و دئ دهبو کپاری ههرچی تووشی با

بهشی تو ههر خوراو ههر برا بی
له چهنگانی هه ئی سهه جار برا بی

کهسی زورخوره زگه ااک و چنوکه
یهکن لای وی چ تاجینه و چ نؤکه

به ئی چاوم له ری بوو هاته دهرکی سوار و کهرویشک
چ کهرویشک قه له و دینیتته تامه زرویه باویشک

*****

بۇ كىلى كۆرەكەم

دەزانى خاۋەنى ئەو گۆرە كىيە؟
كەوا بۆ فاتىھايەك چاۋەرتىيە؟
بىراى خۇتان و كورد و «خالەمىن»م
ئەگەرچى رووسىيام ئىسلامە دىنەم
منائى، پىاۋى، پىرىم دىتا و مردم
دەبا ھەرچىكى ئەيكەم بۆچى كردم
لە ھەر لايە خودا ھىوام بىراۋە
بە غەيرى تۆ پەنايىكەم نەماۋە
ئەمن كوردىكى دىل و دابەشى تۆم
تكاى من بۆ گەلە ئەك ھەر بەشى خۆم

ته خمیسی «حەقیقی» لە سەر شیخری کۆکە «خالەمین»

کۆکە ئەهی ماکی شیخەر زانانم
 «خالە» فەرموویەتی ئیت بروانم
 کۆکە ئەهی دەفتەرەکەهی دیوانم
 کۆکە ئەهی کۆکە و ئەهی نیشتمانم
 خۆشەویستتر لە هەناو و گیانم
 کۆکە تۆ ئەیل و ئەمن مەجنوونم
 تۆی و تۆ بووی مەحکی ئەزموونم
 هەوێن ئاوری لە دل بەربوونم
 کۆکە ئەهی جیگە لە دایک بوونم
 کۆکە ئەهی مایەیی بیری روونم
 دێرفینە کەژ و کێو و دەشتی
 دنگرە ئاو و هەوا و جی گەشتی
 کۆکە لوبنانی ئەتۆیا رەشتی
 کۆکە جیت ئی ئەبی وەک بەهەشتی
 لە حەوت دەرکە بەدوور و هەشتی
 لاخەر و پیگەچەم و بەرپۆژە
 دنج و لاپەر وەکوو چی؟ وەک لۆژە
 بێر و ئەندیشه بزێو بو سۆژە
 کۆکە هەر تۆی بەتەنن بەرکۆژە
 خاکی کوردانە هەمووی بئ بۆژە
 خەبەرێکی بێدە بەو دێیانە
 تاقی ئێدەن بە گۆل و ریحان
 «خالەمین» هات و لە تۆ میوانە
 «پاشبلاغ» و «قەرەلی» ت جیرانە
 هەم «قزلگومبەت» و «دەرۆشانە»
 دینە پیشوازی «حەقیقی» و «ناوات»
 ئەم بەئەو ئەو بەئەم ئیژئی ئەوهات
 بە شیخەرگوتنی وەکوو نوقل و نەبات
 رۆژەهەلاتت گۆنە دیسی عەیش نابات
 «چواردیوار» و «قەرەلی» رۆژناوات
 یەکیەک ئەو حەوتە بە موددەهی حەوتە
 وەکوو کیشکچی قەرەوئی شەوتە
 خاسەکەو وێژەری کاتی خەوتە
 ئائقەیان داوہ لە تۆ ئەو حەوتە
 تۆ نەقیبێکی بە شاز هەلکەوتە

شنگیری مامۆستا حەقیقی بۆ «خالەمین»

برایانی بەرز و بەرپز، مامۆستایانی ئایینی و دۆستانی عەزیز، مەرگ ئەمریکی تەبیعیەتە کە هەموو کەس دەبێ بپچیتزێ (کل نفس ذائقة الموت)، بەلام هیندیک مەرگ زۆر دلتهزێتە. (موت العالمی موت العالمی) راستە مەرگی عالیمیک مەرگی عالەمیکە. زانای مەزن خودالپخۆشبوو «محەممەدئەمین بەرزنجی» مەشهور بە «خالەمین»، کورێ «حاجی شیخ مستەفا» ی کۆکەیه کە شیخی ئیرشاد و ساحەب تەکیە و خانەقا و مرید و مەنسووبان بوو. سألەهای عومری خۆی لە رینگای دینی موبینی ئیسلامدا سەرف کرد. «خالەمین» یش بە ئیستینادی (الولد علی سیری ایبه) ئینسانیک بوو عالیم و عارف و ئەهلی تەقوا. شاعیریک بوو خاوەنی هەستیکی ورد و ناسک. شەخسێک بوو دارایی سقاتی شەریفی (انک علی خولقه العظیم) ی ویکەوتبوو کە بە حەددی ئەعلا لەگەڵ هەموو کەس خۆشخولق و میهرەبان بوو و خۆشەویستی هەموو کەسی بۆ لای خۆی رادەکێشا. ئەمن خۆم بە بەختەوەر دەزانم کە زەمانیکی دەگەڵ ئەو لە مەدرەسە ی علومی دینی پیکەووە بووین و خویندوویمانە. زیانی خۆشی من هەر ئەوەندە بوو کە لەگەڵ «خالەمین» لە «ئیسکی بەغدا» و هەم دەگەڵ «سەید کامیل ئیمامی» لە باخچە خویندووومە و رامبورادووومە. خودای تەعالا بە رەحمەتی خۆی لە وان و لە ئیمەش خۆش بێ. ئەو لە زیمنی سەرەخۆشی و تەسلییەت لە خانەوادە ی موحتەرەمی بەرزنجی و بەستەکانی بەتایبەت «دوکتور سەید عەزیز بەرزنجی»، ئەو چەند شیعری کە هەستی دەروونمە بە عەرزوو دەگەیهنم.

لە دەست چوو دۆستی دێرینیکی دی ئە ی دۆستان چ بکەم
بە تەنیا مامەووە تەنیا ئە باغ و بوستان چ بکەم
لە سینەمدا وەکوو نە ی کونکونە جەرگ و دڵم یاران
نەکەم شەرحی فیراقی چەشنی مەولانا بەیان چ بکەم
رەقیقی مەدرەسە و هاوداستانی دەوری لاویم بوو
لە دەستم دەرچوو داخەم هاو دەم و هاوداستان چ بکەم

ديسان شينگيرى بۇ «خالەمىن»

بەداخەوۈ ئەم شاعىرە لە كاسىتىكى شىنگىرىدا ناۋى خۆى
نەھىتاۋە و لەبەر ئەۋە كە ناۋى نەھاتوۋە، داۋاى لىتووردنى لىدە كەم.

خەم و ماتەم بۇمان بارى
پسئاندى دارى ئاۋاتم
خاكە لىۋە و گە لايزان
دنى بەردى كرده برىان
ئىستا ھەموۋيان رەشپۇشن
ديسان جەسەت، خەفەت، بارى
دنياى داگرتوۋە تارىكان
تىكىشكاند كۆشكى ئاۋات
كۆچى دوايى «خالەمىن» ھە
لە كى بىيەم تازە قسەى خۆش
كى ۋەك ۋى پسپۇر و زانا
بەرزى ۋەك تىرى شالىبارى
چەندە تانە دەست لىك بەردان
مەلى بەرزەفرى چىا و كوستان
بۇ نووسەرانى گەل و ھۆز
چوۋىيە لايمان بە يەكچارى
بۆۋى و بۇ تۇش ھەر خۋاى غەفور
ھەموۋتان نەمردوۋن مان
«خالەمىن» ۋەك كۆگى نۋورە
خۋاى مەزن تۇش لىيى بىوورە

بە شىرخەى ھەۋرى بەھارى
كۆلكەزىرىنەى ۋلاتەم
بەھارم لى بوۋ بە خەزان
پەرى شىئەر ھاتە گرىان
كىز و لاۋ ھەرچى تەپۇشن
لە عاسمانى كوردەۋارى
ۋن بوۋن ئەستىرەى گەش ۋجوان
لە شار و دى لە گشت ۋلات
لە گشت لا شەپۇر و شىنە
«خال» جامى مەرگى كرده نۇش
كى ۋەك ۋى ھەستاۋ خۆى رانا
لە بلىند و نەۋيان دەبارى
«خالە» خالى ھەموۋ كوردان
نەۋاخۋانى ھەزاردەستان
شاسۋارى بىر و فەرى قۆز
مامۇستاي «ھىمىن» و «ھەزار» ى
خوشەۋىستت «مەلا غەفور»
كۆپكى ۋاى بۇ پىنكاناون
ۋەتەن خاكە زىرى سۋورە
بىگەرە باۋەش لات روۋسۋورە

شېنگېرى مامۆستا «سووتاو»

بۇ

مامۆستا «خالەمىن»

ئەي مەوتەنى خەلگى ھەزار
سەرزەوينى شەپۈر و شىن
ماندوۋى نەخەساۋەي شەكەت
ئەي بەرزەفې ئەي تەوارم
شاھىدى دەرد و مەينەتم
گلگۈي خۇشەۋىستى دلتان
تەر بوو بە ئەسرىنى ياران
جەرگى زەۋى بەۋى تەزى
دىسان «مەلا غەفور» بى من
چاۋەپوانى سەھرەرىگن
ۋەكوو دەرياي بى بنى ھەست
سىلاۋى ھەستى ناۋەستى
كە ھەر شىۋەنە مافى تۆ
ۋادەي كۆچى «خالەمىن»
ئاۋاتى بىردە بىن گلگى
دلى بەغەمن لەش بەزەمان
شاعىرى جەرگ بىرمانەم
بولبولى مەستى سەر چىل بوو
سووتاۋى جەرگى كالتان بىم
بۇ «خالەمىن» بۇ مەوتەنى
بە رېبىۋارنى ھاۋسەفەر
شاربان كىرەتە شارى نوور
قەت پۇزانى ئاۋا ئابى
دەسكردى خۇداي خاۋەنھىز

ئەي كوردستانى بى بەھار
ئەي كوردستانى پىر ئەۋىن
ئەي كوردستانى پىر خەفەت
ئەي دايمە، دايمى ھەزارم
ئەي دايمى جەرگ لەتەتم
دىسانەكەش «بىداغ سووتان»
مەكۈي جىژۋانى دلتاداران
شاسۋارىگى لى دابەزى
دىسان «ھەزار» دىسان «ھىمىن»
مىۋاندارى ھۇنەرىگن
دىسان شاسۋارىگى ھەلبەست
ھەلبەستى كۆچ ھەندەبەستى
ئەي دايمەي دلى بە داخ و سۆ
ئەۋ بەھارەش بەشت شىنە
ئىاي چەن زۆرە دەردى دلى
ھۇنەرى كوردى ناكامەن
«بابا تاھىرى عورىانم»
«خالە» شى ۋەك تۆ سووتەدلى بوو
ۋەي بە قورىانى دلتان بىم
دىسان «حەقىقى» راچەنى
دەمگوت پۇژى بە دەۋرۋەر
«ھەزار» «ھىمىن» «مەلا غەفور»
شارى «ھەزار» لى تىدا بى
ئىستە چۋار ھۇنەرى بەرپىز

شاری «سابلاغ» دهره نگیلنن
 باژیریم نوور یاران ده کهن
 ئاخری به هارمان بو دینن
 شار به رووگهی یاران ده کهن
 بوچی «سووتاو» به چی دینن؟
 رهسول گهریمی- سووتاو ۱۳۷۱/۰۱/۲۲

له وهلامی داخوازی گوڤاری سروه

وهک له بیرم بی ۱۳۶۵/۰۵/۲۸ بوو له نهغهده و له دووکانه چکوله کهم، پشت به دیوار و روو له شهقام دانیشبووم و نوومی بیرى دوور و دریز و ئالۆپلۆز ببووم که ئه وهه موو هات و چوو ریبواران و شهقام بیتوان بو چیه و دوا به کهی به کوئ دهگا؟! بلێی رۆژیک بی بهه ندرین و بحه سینته وه، یا ههر له وههات و چوو و راپه ل و پویه دا ده میننه وه؟! که چی له نه کاو دیتم دوو پیاوی به سه روسیما و وچوو وه ژووور که وتن و سلّاو و رۆزباش و تۆخۆش و من خۆش کراو دانیشن به ریزان تهحمه دی قازی و که ریمی قه یبوومی.

ئهن چاوه نووری کرپاریکم ده کرد که ئه گهر له ئانیشک برینیشی چاوبۆشی بکهین، لانی کهم سه ری نینۆکه کانی بقرتینین. خۆم به خۆم ده گوت بزانه من له کی ده گهریم و کیتم دیته ری؟! به لام چونکه ده مزانی تهوانه جگه له زانست و بیر و باوه ریکی باش، له ته ده بی کوردیشدا به دهسته لاتن و بو خۆشم سه رم له کورد و کوردخوازی ده خوری، زۆرم خۆش پیهات و دهس له سه ر سینگ به خیرهاتم دوویات و سی پات کرده وه. سه رت نه یه شینم زۆر له سه ره خو و به به ره گه لیم پرسین چۆنه سه ریکتان لیره هه لپتاوه و گوتم: «رو به هند آوردن ایرانیا بی وجه نیست»، به لام له ته که ی دوا به چونکه به زه ره ری خۆمه ناینووسم. گوتیان ده مانه وه ی دوا ی دیداریک له خۆت و گو ی راگرتن بو به شیک له شیعه کانت، سه رگوزه شتیکی خۆشی و خۆشت له وه ته مه نه دریزه دا چۆن بووه و چۆنت رابواردوووه و له کویت گوزه راندوووه به کورتی و یا بریکیش له رووداوه کانی میژوو ی سابلا ی و ده ور به ری بنووسی و له گه ل دوو کورته ویته ی خۆت بۆمان بنیری.

گوتم براگیان ئەمن وەك ئەو ھەزاران و میلیۆنان خەلكەى دین و دەروڤن و روژی به شهو و شهوی به روژ دەكەنەوه ھەر وام. کاریكى سەرسووړین و ھەستەم و لە ھێز بەدەرم لی روو نەداوه كە شیاوی نووسین بێ. دوو پیتیان دەكەوشنك كرد و گوتیان ویستوو مانە و دەمانهەوی، ھەر چیبەك و ھەر چۆنی بنووسی دەمانهەوی و لیتی وەر دەگرین. جا گوتم ئەگەر ھەر وایە ئەوا ئەو وتارانەى خوارەوه با زۆریش بە تام و خوئی نەبێ، پیتشكیش دەكەم.

برای خؤان «سەید محەمەد ئەمین» ناوبانگ «بەرزنجی»، بەلام لە وەلامی کابرایەك كە لیتی پرسیبوووم ناوی راستت چیبە گوتم:

وتەم پیتی خائەمینە راستە ئیوم لە دووری یاری گیانی زەرەدە ئیوم

باوكم بە «حاجی شیخ مستەفای كۆكە» ناسرابوو كە شاعیری بەرز و بەناوبانگی سلیمانی «زیوەر ئەفەندی» لە شەری یەكەمی جیهانی ھاتوووتە ئەم ناوچەى و گوتووێت:

وتی شیخی ئە كۆكە زۆر كۆكە   خواوێنی جووت و مەك و ماڤ و مەر
بە ئی ئەو شیخە وەك دە ئین باشە   تۆ بئى هیچ بگاتە نامە نەزەر

قەسیدەكە درێژە، بەلام ھەر ئەو نەدەى باسی باوكم تێدا یە.

حاجی شیخ مستەفا كورپی «شیخ عەبدولغەنی»، ئەویش كورپی «شیخ محەمەد ئەمینی ھەزار مێرد» ییە و ئەویش كورپی «شیخ ھەسەن» و ئەویش كورپی «شیخ سماییلی بەرزنجی» یە. دایكم خوالیخۆشبوو «فاتمە خانم» لە تیرەى بەگزادەى برهان و ئەویش وەك باوكم زۆر دە دیندا بوو. ھەوت برا و خوشكینكم ھەبوو كە ئیستێ تەنیا من ماوم بۆ چەرمەسەری ئەو دەور و دووكانە یان بۆ ھەرچی، خوا بیزانێ. دوو كورم ھەن بە ناوەكانی «سەید عەزیز» و «سەید عەبدوللا»، سنی كچی بەشوو، چارە نەووە و یەك نەتیجەم ھەبە جگە لە ھی مردوو و وا ھەست دەكەم نەدیدیەش ببینم.

بئینە سەر باسی «کۆکه» که جیتی له دایک بوونمه. «کۆکه» دئییه کی چکۆله و خشپیلانه و لهسەر دلانه که خۆم به بهختهوهر دهزانم له و مهلبهنده رهزاسووکه پتیم ناوته جیهانهوه. جا به پئویتی دهزانم چند جار ناوی کۆکه دووپات و چندپات بکهمهوه تا له ههر کهرتهی بیرهوهرییهک که له سهردهمی مندالیدا له و دئییه له بیر ماوه، بۆتانی باس بکهم.

کۆکه: له ناوچه و چند کیلۆمتری بۆکا ههلهکهوتوووه. «قهههلی»، «چواردیوار» و «دهرویشان» و... جهغزبان له کۆکه داوه. خری «سوورهقانگ» و چۆمی «قوله بۆز» و تهپی «بۆزان»، «گردهبۆز»، شاخی پیتش «بارماغ» و بستووی «خری»، سنووری ویان دیاری کردوووه. «قوله بۆز» ئه و چۆمهیه که کاک «رهمانی شاریکهند» په نجا سال له مهوهر گوتوویه:

ههتا گاران نه ییتیزدا دهکا مۆز   ههتا جاری دهبی ناوی قوله بۆز
ههتا سهقزی به قه ئیپوز ئیژئ قه بۆز   نه باخه ئتا ده بیینم دئبهری قوز
ئه گهرچی من له ته مهنی پیتنج یا شهش سالدیدا له و دئییه رۆیوم، به لام
ئیتسهش که ناوی کۆکه ده بیسم مچورکی خۆشیم به له شدا دئ؛ خۆشهویستی وه تن
له ئیمانیه.

کۆکه: کابرایهک گوتوویه کۆکه شیرازی کوردانه که چوار شاعیری لی وهدهر کهوتوون:

۱- یه کهم شاعیری به ناوبانگ «مهلا ماری کۆکهیی» که سهردهمیک مهلای بابم بووه، به لام به داخه وه درهنگی دهست به شیعر گوتن کردوووه. (به شیکی کهم له شیعره کان له لایهن «سهیدیان» هوه چاپ کراون). ۲- حاجی «بابیر ئاغای شیخ ئاغای» یه که دهبی شیعره کان له ئاغای حه قیقی وه رگیرئ چونکه مامی بووه. ۳- «هه باسی حه قیقی» که شاعیریکی به ریز و سهری که یف و له من هیندیک به ته مهنتره. (خۆزگه م به و ده مهنی که له «ئیسکی به غدا» پیکه وه مانده خویئند). ۴- چوارهم قریوک و پاشه رۆکی هه مووان بۆ خۆم «خاله مین».

كۆكە: ئەو سەردەمە كە من لە چاخی شلكى و ساوايى لە كۆكە زياوم، دوو كارەساتى دلتەزىن پرووى داو. ئەگەرچى لە مەبەستى خۆمان بېرىك دوور دەكەوينەو، بەلام لام وايە گىترانەوئەي ئەو پرووداوه پېر لە سفتوسۆ و مالمۇترانكەرانە، لە بەهرە و كەلكىك بېبەش نەبى و بەشكوو پەندى لى وەرگىرى. يا خوا وەك پۇيوە ھەر بىروا و نەيبىنەو.

۱- ھاتنى روسى تزار بۇ ئىزان، تايبەت بۇ مەلبەندى كوردستان لە شەرى جىھانى سالى ۱۲۲۲ى كۆچى كە بە وىران بوون و كوشت و كوشتارى ولات تەواو بوو، ھەرچەند بە پروالەت دەولەت بوو، بەلام سەد خۆزگە بە بنىادەمەكانى جەنگەل و پياوخۆرەكان. ھەلبەردابريان و ھەلەك خست و دەستيان بە كوشت و كوشتار كرد. بۇ نموونە «ئىندىرقاش»، «قومقەلا» و «سابلاغ» و چەند جىيەكى تر كە «عەلى بەگ»ى «حاجباليكەند» (حەيدەرى) ئەو دەمە بە بۇنەي ئەو ھەموو خويىنخۆرىيە بېبەزەيبانە ئەو شىعرانەي ھۆنىوئەتو، ھىندىكەم لە بىر ماوہ و بۇتان دەخوئتمەو:

لەو دەمەي تاقم ئە دىدارى عەزىزانى وەتەن
دايەن جووتەم دەگەل غەم، ھەمدەمى حوزن و مېجەن
حوببى تۇ دىنى منە ئايىنى من ئىمانى من
ياد و فكري ئاو و خاكت شوغل و ويردى من وەتەن
حەيفە وابى قوتبە قىيلەت بى سەفا باغى سەفا^۱
سەيرە وا بى سەيرە پرد^۲ و گۆلەكەي قازى حەسەن^۳
مىمبەر و مزگەوتى سوور^۴ و حوجرەكان و حەوشەكەي
بوو بە مەيخانە و تەويلە و مەعبەدى عەبىدى وەسەن

^۵ قىيلە: باكوروى مەھابادە كە ئەو سەردەمى شارى نەگەيوەتې بەلكە مەزرايەكى سەرسەوز

و خوش بوو.

^۱ باغى سەفا: لە حەمان باكوروى مەھاباد بوو، باغىكى سەرسەوز و دلگىر بوو.

^۲ پرد: پردى سوور كە بە سەر سەددى ئىستىوئەيە و بە وىرانە حىسابە.

^۳ گۆلى قازى حەسەن: حەوزىكى پېر ئاو بوو لە گراوان سازدرايوو.

^۴ مزگەوتى سوور: مزگەوتى جامىعى ئىستى شارى مەھاباد.

جی می لاکان و نیمام و مه ذره سه و نه شری علوم
 پاکی جی دهسته ی قشون و پاکی جی وه عزی قه شه ن
 حه شره، واوه یلایه نه ورؤ که ره لایه شاری مه
 کوشتنه، تالانه، یه خسیره که وا دین و ده بن
 دلبه رانت بوونه یه خسیر چوونه قه ققاز و سیبر
 نوجووانانت هه موو کوژان و نیژان بی که فه ن
 ره نجی موسلیم بی حیسابه ره حه متی یا مسته فا
 زؤلمی کافر بی ژماره غه زه بی یا زولمینه ن

۲- دوو هه م له رووداوه که گرانی بوو که بوچی هات؟

گوتمان رووسه کان له له سالی ۱۳۳۲ ی کوچی مانگی قه ده می ناپیرؤزیان نایه
 ولات، کوشت و بریان ده ست پیکرد و جه زه به ی خه لکیان دا. جووت به نده کان
 نه یانده ویرا له دئ وه ده رکه ون و شیوه رد برین و داچاندن په کی که وت و زه وی
 هه موو بوونه وه به یار. گرانیه کی له راده به ده ر هیرشی هیتایه سه ر گیانی کورد و
 کوردستان. مال نه بوو، میوان له وه نده ی دیشی کرد!! له ماوه ی که متر له دوو مانگ
 باری گه نم له دوو تمه ن گه یشته سه د تمه ن و هیچ شتیک بایخی نه ما. مه ر به دوو
 تمه ن، مانگا به پینج تمه ن که س نه یده کپی، جا سه د تمه ن چۆن په یدا ده بوو بارینکی
 گه نم پی بکرن؟

به لئ خه لک ده ستی کرد به سوال و وه ده رکه وتن له و دئ بو ئه و دئ، له و
 دئ بو دینه کی تر. خۆم باشم وه بیر دئ که تا ق و جووت ده هاتن، به رگیان هه موو
 رندؤل و له شیان ئیسک و پتست بوو. پیاوه تی هیچ، به زه ییش نه ما بوو گپرایانه وه:

ده ئیواره یه کی لای رۆژپه رئ، ژن و پیاویک که مندالیکیشیان پنده بی، دین و
 له قه راغ دئ ده چن ده خانوویه کی چکۆله وه. سه به ینی که وه ده ر ده که ون بو سوال
 منداله که یان پی ناپی خه لک لیان دردۆنگ ده بن و ده چنه پینش، لییان ده پرسن کوا
 منداله که ی دویتئ. ده لئین ئیمه مندالمان پی نه بوو. به کورتی ده چنه خانووه که و

تەماشادا دەكەن ئەو كەللەسەر و ورگ و پىخۆلەي مىندالەكە لەوئى كەوتووە و ديارە خواردوويناە.

سەرت نەيەشىنم، ئەگەر رووداوەكانى ئەوان سالانت بۆ بگىزىمەوە ھەر لە دەيان يەكئىك كىتئىكى ھەزار لاپەرەي پىدەوئى، جا ھەتا خوئىتت خرا نەبووە لاپەرە وەرگىزىن و بچىنەوە سەر باسەكەي خۆمان، خودا بكا نەبىيىنەوە، ئەگەرچى زۆرىش بەدووور نىيە. بەلام سەرت يىتە پىش ئەوئەندەشت بە گوئىدا بسرىكىنم. لە تەواوي كاتى گرنىدا كە نىزىك بە دوو سالى خاياند و ھەزاران لاوي شلك و كچى چاومەستى لە ناخى زەوى و خاكى رەش ئاخنى، لە مەلبەندى كوردەواري خۆماندا چەندىن عەمبارى چوار ھەزار و شەش ھەزار و ھەوت ھەزار تەغاريمان ھەبوو و ھەر بە تەماي ئەوئەي گرانتر بىن نەياندەدا بە كەس. جا نزامان لە خواي مەزن ھەر ئەوئەي بىن كە زەوى بداتە دەستى كەسىك بەزەيى بەو كەسەدا بىن و ئەو كارەساتە كەرەتئىكى تر نەيەتەوە پىش.

يىنەو سەر باسى رابردووي تەمەنم. لە سالى ۱۳۳۶ى كۆچى بە ھۆي ناكۆكى دەگەل مەنگوران و پىكەيتانى شەر دەگەل عەشیرەتئىكى دىكەي جيرانمان. بايم كۆكەي بە «عەلى ئاغاي حاجىەلخانى» بە شەش ھەزار تەمەن فرۆشت و مالمان چوو. «بۆزە» كە دىيەكە لە سى كىلۆمىترى باشوورى شارى سابلاغ و لەوئەي دەبەر خوئىندىيان نام سىپارەي «ئەلف. بىن» دواي جوئى قورئانى پىرۆز، «سمایل نامە» و «ناگەھان» و «اى شەدە مخلوق ز نور خدا» ھۆنراوئەي «شىخ مارفى نۆدەھى» خوئىندرا و لە ۱۳۳۸ى كۆچى «قسقەلا»ى كرى و بلئىن لە ھەوت ھەشت سالىدا چووینە ئەو دىيە. لە وئى لە لاي «مامۆستا مەلا كەرىم» نەوئەي «خەلىفەي گراوئى» دەستم بە «تەسرىفى زەنجانى» كرد و «عەوامىل» و بړىك لە «ئومووزەج»م خوئىتد و بايم دەگەل براپەكئى لە خۆم گەورەتر يانى «مەلا شىخ ھەسەن» ناردىنە مزگەوتى بازار لە سابلاغ و لاي مامۆستاي بەرپز «مەلا ھوسىنى مەجدى». «شىخ ھەسەن» لە خزمەت ئەودا دەرسى خوئىتد و منىش كە سووختە بووم، لە لاي «مەلا

محهمەدى لاجانى» و «مەلا محەممەدى رەئىسى بۆكانى» و «مەلا يەحيا بانەبى»
كە موستەئىدى مامۇستا بوون، دەستم كرد به خوئندن.

دواى يەك دوو سال، من حوجرهى خۆم له كاكم جوئ كردهوه و چوممه
مزگهوتى «حاجى سەيد باييز» لاي ئوستاد و فەيله سووفى كورد «ئەحمەدى
تورجانى زاده» كە «مەلا محەممەدى براگه ورهشى ھەر لەو مزگهوتە دەرسى به
«مەلا ئەحمەد» و فەقئىكانى دېكەش دەگوت. بەلام بەداخهوه و سەد مخابن لەو
دەريا پان و بەرىنەى زانست، ئەمن له چەند دلۆپىكى به ھەژمار پترم پىن نەبړا،
چونكە نەخۆشپىيەكم گرت و به ھۆى ئەو نەخۆشپىيە، دوكتووريش كوتى دەبى دەست
له خوئندن ھەلگىرى و بچپىيە كوئىستان و زەنوئىرى خۆش ئاوهوھا. راستە ئەمن
خوئندنم لاي ئەوان تەواو نەكرد، بەلام دوو گەوهەرى گرانمايەم لى وەرگرتن،
يەكىن خودا به تەنيا ناسين (تەوھىد) و دووھەم نىشتمان پەروەرى كە ئەوانىش ئەم
گەوهەرانیان له مامۇستای زانا و پرووناكبير «مەلا ئەحمەدى فەوزى» كە له
«سولەيمانپىيە» وە پەرىوھى ئىران ببوو، پىيان گەببوو كە دوايە ئەم پرووناكبيرپىيە
بەشىكى زۆرى له كوردستانى ئىران داگرت.

بەلئى كوتم لەبەر نەخۆشى چوممه كوئىستانان و وەدواى چادروچىغ كەوتم.
كاتىك چاوم بەو مەلبەندە كەوت، ھەر نوالىكى دەمدىت ھەمووى زەمەند و گىاي
جۆراوچۆر ملبان داوھتە يەك. مەندۆك و بيزا و ھەلز و كەما و كەنئىرە لىك ھالاون و
تىك چىرژاون، يان كەوبە بەفرەكانى «لەندى شىخان» كە له ھەر پالىكى رادەمام
دەتگوت جەندەكى دىوى شپىيە، ئەستور و درىژ تىيدا كەوتووھ. له ئاتەگەكانى
چۆرەچۆرى ئاوى وەك چاوى قىرژالى له بەر دەروا و بە ھەموو چەشنە گولپىكى زەرد
و سوور و كەسك و عابى خەملىوھ جا دىتنى ئەو ھەموو جوانپىيە ھەستيان بزواندم؛
ھەلبەت جگە لەوھش دوو شتى تر بوونە ھۆى ئەوھ كە ھەستى نوستووى خۆم
و ەخەبەر بىتئم و شىعر بلیم. يەكەم ھاوالى و براپەتلى لەگەل براى خۆشەوېستم، زانای
پاھەبەرز و بەرپىز «مامۇستا حقیقى» كە له «ئىسكى بەغدا» كە گوندپكە له
مەلبەندى بۆكان كە له خزمەت «مەلا شىخ ھەسەن» دەمانخوئند، بەلام بەشى

زیده‌تر به شپعر نووسین خه‌ریک بووین تا دهرس خویندن و دووه‌م هه‌ستان و دانیشن ده‌گه‌ل ئوستاد «تورجانی‌زاده»، بوو به هۆی دنه و هیتانی سه‌ر زه‌وق بۆ شپعر کۆتن.

برایگان هه‌ر خۆشیییه‌ی ناخۆشییه‌ک و هه‌ر شیرینییه‌ی تالییه‌کی به شویندا دئ. چوار پینج سالیک له هات‌و‌چووی ئاران و کویستان، ژیانیکی که‌م‌ده‌ردی سه‌ر و ئارام راده‌بوارد. له نه‌کاو قاغه‌زیکی خوین‌تالیان دا ده‌ستم، ده‌یخوینمه‌وه، فه‌رموو: «له‌و له‌ندی خۆش ئاووه‌وا و سه‌ری گۆرونه‌رمان و قه‌راغ ئانه‌گه‌کانی زه‌ردوماه و ته‌رت و لابه‌لا، سه‌ره‌ره‌ژیری دییه‌وه بۆ سابلاغ و له‌ویوه بۆ ورمی و دوو سال سه‌ربازی. جا چ ده‌لیم؟! کوتووینه ئاوی زۆردار سه‌ره‌وژوور ده‌روا. به‌لێ چووم و خستمیانه‌ فیرگه‌ی گروهبانی و له‌ ماوه‌ی به‌ک سالدا بوومه‌ گروهبان دوو (۱۳۱۲-۱۳۱۳) سالی دووه‌م بانی ۱۳۱۴ ناردیانمه‌وه سابلاغ و خزمه‌ت یا بینگاریم له‌وئ ته‌واو کرد».

جا با دیسان بگه‌رینه‌وه قسه‌لا و دوا‌ی میژووی ژیانم له‌ویوه درێژه‌ بده‌ین. به‌لێ له‌ قسه‌لا مایکی خۆش و ته‌با و تیر و ته‌سه‌لمان هه‌بوو و چه‌ند سالیک هه‌موو براکان له‌ سه‌ر یه‌ک کاسه و سفره‌ حاوا‌بووینه‌وه و شامان به‌ سه‌پان نه‌ده‌گرت. به‌لام رۆژگار چاوی هه‌لینه‌گرت و سووری سه‌ره‌له‌وه‌شیتی عاسمانی ناله‌بار له‌ به‌ر یه‌کی هه‌له‌وشاندین. من به‌ هۆی به‌شداری که «کۆماری مه‌هاباد» و سه‌داره‌تی کومیتیه‌ی «له‌ج» ئ له‌و پینکه‌هاته‌ی ئه‌و سه‌رده‌م خۆم پین‌رانه‌وه‌ستا و چه‌ندیک دوا‌ی وه‌فاتی بایم، به‌شه‌ ملکی خۆم فرۆشت و وا‌رینک که‌وت چوومه «میانداوا». ماوه‌یه‌ک مامه‌وه و بوومه‌ پیوست و باریک بووم و زۆرم نه‌ما بپسپیم که‌چی خوا‌رینکی خست خانوو و دووکانینک ئه‌وده‌م هه‌رزان بوو کرپم و له‌گه‌ل شاره‌زایه‌ک چوومه تاران و برپینک که‌ل‌وپه‌ل و کووتال کرپی و له‌به‌ر چه‌ند هه‌له‌وه‌اتینک که‌ ده‌ستی بۆم دابوو، رپینینکی باشم که‌وته سه‌ری و تۆزینک خۆم چه‌قاندوه و برپینک بووزامه‌وه و ده‌ستم به‌ سه‌ر و سمیلدا هیتا و خه‌ریک بووم بیمه‌ شتینک که‌چی له‌په‌ر هه‌للای «موسه‌ددیق» هاته‌ گۆر و شابان ره‌بێ نا و مام «هپمن» به‌غدا‌ی لیکرده‌ نیوه‌ی رپی

و جه‌ماوهر وه‌ک مار و میروو ده‌شه‌قامان رزان و تیک‌چرزان. «بتویین شا و بزی موسه‌دقیق» گویی عاسمانی که‌ر کرد و چهند دووکا^۱ و قاوه‌خانه‌یه‌ک له‌به‌ر شادوستی تیک‌درا و لیک‌درا و کرا‌ئه‌وی کرا.

دوای پشوو‌دان و حه‌سانه‌ویه‌ک له‌و هه‌موو ماندوو‌یه و خو‌نیشان‌دانه‌دا، له‌ نه‌کاو هه‌ر له‌و رۆژ‌ده‌دا رادیو هه‌والی گه‌رانه‌وه‌ی شای راگه‌یاند. هه‌ر ئه‌و جه‌ماوهره‌ی وه‌ک خیز و خو‌ل سه‌عاتیک له‌مه‌وبه‌ر ئه‌و دروشمه‌یان ده‌دا، سه‌رله‌نوئ گه‌رانه‌وه و به‌پینچه‌وانه ده‌ستیان پتکرده‌وه: «بزی شا و نه‌می‌تی موسه‌ددقیق» و ئه‌وجاریش چهند جیی دیکه‌یان به‌بو‌نه‌ی موسه‌ددقیق خو‌ازی له‌ به‌ین برد. چهند رۆژیک تیپه‌ری و شار بریک ئارام بو‌وه، به‌لام دیار بوو به‌جو‌ریکی نه‌ته‌وه‌یی چاو له‌و کوردانه ده‌که‌ن که دانیشتووی «میان‌دواو»ن. هه‌رچهند له‌وئ له‌ باری مالییه‌وه زۆر سه‌رکه‌وتم به‌لام بیر چوومه‌وه، له‌ لایه‌کی دیکه‌وه عیشقی سابلاخ و هاوده‌می هاوالان و هاوفاکرانی زه‌مانی پیتشووم به‌تایبه‌تی هاو‌پتته‌تی و برایه‌تی برای به‌ریژم «مام هیمن» له‌و سه‌رده‌مه‌دا وای کرد ئه‌وی‌م به‌جی هیشت و چوومه‌وه سابلاخ و «عه‌زیز»ی کورم که له‌ میان‌دواو شه‌شی ئیبتیدایی یان باشته‌ر بلین سه‌ره‌تایی دوایی پین‌هیتابوو، له‌ سابلاغیش دیپلۆم یان پۆلی ناوه‌ندی ته‌واو کرد. زۆر جار له‌ مه‌درسه‌که له‌ ته‌مه‌نی مندالیا ده‌بخو‌تند، له‌ بابته‌ ئاکاره‌کانی نیو مال و چۆنیه‌تی ده‌رس‌خو‌یتدن پرساریان لێ‌ده‌کردم، منیش هه‌ر جاره به‌چه‌شنیک وه‌لامم بو‌ ده‌نووسینه‌وه، بو‌ ویتته بو‌م نووسین:

فرزند من عزیز است، با ادب و تمیز است مایل به کسب دانش، دیندار و صبح‌خیز است

سابلاخم زۆر به‌ دل بوو، شاریکی خاوین و خه‌لکیکی باشی لیبوو. مزگه‌وته‌کان به‌ بانگ و سه‌لا و نویتز و جه‌ماعه‌ت بوون. بازار و شه‌قامه‌کانی ئاوه‌دان و به‌ تروسکه و بروسکه و خاو‌یتییان لێ‌ده‌باری، به‌تایبه‌ت کاتیک که به‌شی زۆری شار له‌ بنه‌رته‌را هه‌له‌وها و سه‌رله‌نوی به‌ بارودۆخیکی باشته‌ر و ریک‌ویکتەر رۆنراو و گو‌ری

«مه‌لاجامی» کرا به مه‌یدانئیکی بان و به‌رین و قه‌برستان و ئاته‌گی داشامه‌جین له جیاتی ناخی مردوو‌ه‌کان، زیندوو‌ه‌کان له دووقات و سێ قات تئیدا خزان.

به‌ئێ سابلأخ خۆش و خاوین بوو. له به‌ر یه‌ک په‌وییه‌وه و گه‌وره‌ بۆوه، به‌لام به‌داخه‌وه دیسان من چووکه بوومه‌وه و هاتمه‌وه سه‌ر حوله‌مه‌ره‌سی. منداڵ له ده‌وربه‌رم ریز بوون و مالم هه‌میشه قۆناغ بوو. هه‌ر له‌و سه‌رده‌مه‌دا رادیۆ مه‌هاباد دامه‌زرا و داوای هاوکاری ئه‌و رادیۆیه‌م لێ کرا. بپاریان دا که ده‌بێ به‌ رژی مه‌لبێم و په‌شیمانی له رژیازی پیتشوم ده‌برم. ئه‌و داواکارییه‌ گرانییه‌کی زۆری خسته سه‌ر شانم و بۆم قووت نه‌درا، ناعیلاج و ناچار سه‌به‌ره‌وژێر پێی جه‌لدیانم له سنووری ئیراق گرته‌ به‌ر. نزیک سێ ساڵ که له‌وێم رابوارد، زۆرم کوێره‌وه‌ری و مه‌راره‌ت دیت. ئه‌منی هێلکه‌ورپۆن خۆری هه‌تاونه‌دیو، به‌ سه‌ری پیری، وێرای دوو کارداره‌ کانم «خالین» و «ئه‌حمه‌د»، کاری فه‌له‌خۆییم ده‌کرد. ئه‌وان مه‌له‌غانیان ده‌کێشا و ئه‌منیش درمغ له‌ دوا ده‌کردن و تووتنم ده‌چه‌قاند و سه‌رچنم ده‌کرد و به‌رم ده‌نا و ئاوم ده‌داشت و چی و چی. به‌ سه‌ری پیری بوومه‌ چه‌قه‌نه‌ی ئاشی، به‌لام بپروام پێده‌که‌ی له‌ لانی هێزی دل‌ه‌وه‌ وره‌م به‌رنه‌دا و رۆژ به‌ رۆژ ئه‌گه‌ر له‌ به‌ر چه‌وسانه‌وه‌ له‌شم لاواز ده‌بوو، گیانم به‌هێزتر و هومێدم به‌ به‌زه‌یی خودا زۆرتر و دل‌گه‌رمتر ده‌بووم.

من که‌سیک نیم که له‌ عاسمانی بکێشم منته‌ی و ده‌مکوت به‌ئێ نه‌به‌ز سه‌رکه‌وتوو. ئه‌وه‌ بوو که له‌ جه‌لدیان سوورپه‌تی پیرۆز و گه‌وره‌ی «ئه‌نعام» م ده‌گه‌ڵ چه‌ند ئایه‌تێکی دیکه‌ له‌ به‌ر کرد که ئیستاش له‌ به‌رمن و به‌سته‌ شیعری «خاکی کورده‌واری» و چه‌ند کۆماشیعی دیکه‌شم هۆندنه‌وه و وه‌کوو بیستومه‌ په‌سندی هونه‌رمه‌نده‌ به‌رپه‌زه‌کان ده‌رچوون، مه‌گه‌ر به‌کێک له‌ کۆنه‌ دۆسته‌کانم که گۆیا کوتوو، خاله‌مین له‌و به‌سته‌دا مانای فیدای قافییه‌ کردوو و ئه‌من لێم پرونه‌ ئه‌و زاراوه‌ی (مانا فیدای قافییه‌)ی له‌ خه‌لک بیستوو، خۆشیی لێی هاتوو و منیشی له‌ هه‌موو که‌س به‌ ده‌مه‌لۆتر دیوه‌ته‌وه‌ و جا له‌ گورچووی قایم کردووم. هه‌ر بۆیه‌ ده‌زانم و تێی‌گه‌یشتووم، نه‌یوێرا قامک له‌ سه‌ر شیعری یا سه‌ربه‌ندیک دابنێ و سووری

کاتوه و بفهرمی ئەوهیه بەلگهی بیر و رای من. جا خوا بکەم ئەو وا دورناس بی با من دز بم.

مندالەکانم لە جەلدیان بەره بەره هەراش و فەراش بوون و ناوەندیشی لێنەبوو و برێکیش لە باری سیاسییەوه هێمنایەتی بەیدا ببۆو و لە بیر چوووبومەوه، جا دەبا ئەو جارێش پەر بۆ لایەک هەلاوێم و قەلفرێکی بۆ بکەم. میانداوو و سابلاخ قوونەکەو کراون و گەڕانەوه بۆ ئەوانە بێمەزەییە. خۆش و ناخۆش بامداوه بۆ نەغەدە، سالی ۱۳۴۱ی هەتاوی. لە ماشینتەکەدا دەستم بەرەو عاسمان بەرز کردەوه و پارامەوه: «خودایە دوایین کۆچ بی و چی دیم لێرەولەوی نەدەي». سپاسم بۆ خودا تا ئیستا که سالی ۱۳۶۳ی هەتاویە، ئەو نزایەم لێ وەرگیراوه.

دیسان دووکانتیکم گرت و خەریکی کاروکاسپی خۆم بووم. لەو ماوەیەدا که لە نەغەدە مامەوه عەزیزم پزیشکی تێکرای (گشتی) لە حەوت سالدایا و تاییەتی لە چوار سالدایا تەواو کرد و ئەوانی دیشم هەر یەکە یەش بە لیها تووی خۆیان بە دیپلۆم و سەردیپلۆم هەلچوون و داودامەزراو بوون.

ئەوجار لە خۆم دەپرسی بەداخەوه رۆژی لەدایک بوونم نەنووسراوه، بەلام بە حیسبی ماله دایەنم «پوور پرحان» و دوو کوری «سۆفی عەولا» و «حاجی دەرویش»ی بۆکانی که برای شیر و خۆشەویستی من، وەفاتی «شیخ بورهان» که ۱۳۲۸ی کۆچی مانگی پرووی داوه، سالی لە دایک بوونی منە. لە پرووی ئەو ژمارەیه تەمەنی من دەبیته ۷/۸ سال، ئیستاش لە رەحمەتی خداوه چاوم لە شەویشدا بی چاویلکە دەخوینتێتەوه و مانگی یەکشەوه دەبینم و گویم بە بێ «بیسەک» (سەمەک) دەبیسێ و ددانم بەشی زۆری ساغن و هی خۆمن و جاروبارەش بە بۆنە ی پرووداویک شێعر دەهۆنمەوه. جا وەک لە لاپەرەکان و نووسین و بەسەرھاتەکەدا بۆت پروون بۆوه، بە درێزایی ژیانم کارم کردوو و بە هۆی باھۆی خۆم بەرێ چووم و جارجارە بە بزێویکی کەم و کوور و هیتندیکیش جار بە تیرۆتەسەلی. مەبەستم لەو وتارەش پێهەلگوتنی خۆم نییە، بەشکوو بەو هیوايەم درکاند که هاوئیشتمانە بەرێز و خۆشەویستەکانمان و شیار ببنەوه و بزائن که چەرخ سوورپاوه و بەشی زۆری خەلک

چاویان کراوه تهوه و راستی و لاری، چاکه و چه پهل لیک جیا ده که نه وه. مفتته خوری و خۆسه پانندن به سهر خه لکدا به ههر بابته و له ههر ری و شویتیک بی، نهنگ و شووره بیه و باوی نه ماوه ته گهر تانوت له خۆت ده دهی و دوو سی چهل به تاقی ده که یه وه بۆت ده رده که وی کوللیزه جۆیه ک له به ره می خۆت ده ست که وی، له گۆشته برژیوی قه له موونه یه ک به تامتره که به ته له که یان چاوبهستی یان به زۆرداری ده گیری خه ی. هیوادارم به برابه کی خیرخوای خۆتانم دانین و به م وتاره لیم ریچ و کرژ و مؤن نه بن.

لام وایه ته وه ی پنیوست بوو کوترا و نووسرا، که وا بوو له وه زیاتر سه رتان

نایه سینتم.

بەرنامەى رادىيۆى شارى مەھاباد

ئەمەن نىوم «خالەمىن» ە. كورى «حاجى شىخ مستەفا» ى كۆكەم. سالى زابىن يا تارىخى تەوۋەللودم ۱۲۸۴ى ھەتاۋىيە. بەشى زياتر لە خزمەت ئوستاد «تورجانى زادە» بووم. ئەمەن خۆم بە شاعىر نازانم بەلام شىعرم پىن خۆشە و جاروبارىش ئەگەر مەبەستىكى ھەستبزوپىن ھاتىبىتە پىش، منىش ھاتوومە سەر زەوق و بەىت و باۋىكىم بە كوردى و كەم و كوورى پىك خستوو و زياترىش لە بارەى مىللى و ئامۆزگارى و ئابىنىمدا نووسىوہ. ديارە شاعىرى بەرز و بەرپىزما زۆرن، بەلام لە نىبواندا ۋەشوپىن كەۋتنى «ئالى» و «حاجى قادرى كۆپىم» پىن خۆشە «ۋەكى بۆخۆى يەكەمىن مامۆستای «مەلا كەرىمى گراۋى» بووہ. لە مامۆستاكانى دىكە پىچگە لە «مەلا ئەحمەدى تورجانى زادە»، «مەلا عومەرى پەئىس» بووہ كە لە بۆكان و لە مەھاباد لە مزگەۋتى «مەلا حوسپىنى مەجدى» دەرسى خۆپىندووہ. برا بەرپىزە كانم، رۆلە خۆشەۋىستە كانم، ۋەبگرم ئىۋە ھەيئەتى سەدا و سىماى مەھابادن، زۆر بەخىرپىن و سەرچاوم ھاتن. رەنگە لەبەر ئەۋەى كە نەۋرۆز نىزىكە سەرىكوو لىرە ھەلىناۋە، بەشكوو چەپكە گولپىك، قسىكى شىرن، دەست و دىيارىيەك لە گەل خۆ بەرنەۋە و بۆ خوشك و براكانى بلاۋ بكەنەۋە و كەلكى لى ۋەرگرن. لەۋ بابەتەۋە ئەمەن رپىزتان لى دەگرم و قەدردانىتان لى دەكەم كە بۆ ھەموو شوپىتىك دەچن و خۆتان تووشى كوپرەۋەرى و مەرارەت دەكەن تا بتوانن خزمەتىكى گرپنگ بە گەلەكەتان بكەن و بە خەلك رابگەيەنن. بەلام بەداخەۋە لىرە ئەۋ مەبەستەتان بۆ پىك نايە. لە جىياتى گول و گەزىزە و ئالەكۆك و دىيارىيەكانى دىكەى نەۋرۆز، دىرك و دال و چەت و چال لە گۆرپىدايە. بەلام دىسانىش لام ۋابە ھىشتەۋەى ئەۋ قسە پىن بايانە لە تووردانو ھەلپىشتىيان باشتىر پىن. بۆ ئەۋەى لە رپىزى قسە خۆش و باشەكان دابنرپىن تا دزىۋى و تالىى بەشى من، شىرنى و جوانى ئەۋانى دى بە جوانى راپىنن.

بەلچ فەرمووتان بە بۆنەى نەۋرۆز باسپىك لە بەھار بكەپن. ئەۋ بەھارەى كە خوداى مەزن لە قورئانى پىرۆزدا زياتر لە پەنجا شپىست جپدا لىى دوواۋە و بە ھۆى بەرھەم كەردنى ئەۋ ۋەختە، زىندوو كەردنەۋەى دواى مەرگ و رۆزى دواى بۆ ئىمە

روون کردووتهوه که فهرموویهتی: «ههروهک ئهوهی زهوی مردوو به هۆی باران و تهپوتووشی زیندوو دهکهمهوه، ههروهها ئیوهش پاش مردن گیانوو وهبهه دهنیمهوه بۆ کارهساتیک که خۆی دهزانی» ئینجا به هومییدی ئهوهی که شاعیره گهنج و بهرپرز و جوان و کوردی تاشهکان نهمانخهنه بهر تهوس و پلار و ههزار و یهک شوورهییمان بۆ ریک نهخهه که ئهه وشه تورکییه و هۆوه عارهبییه یا فارسییه، ئهوی دیکهیان تیکهلاه.

ئهری ئهه شاعیره بۆ کوفره له لای
تا بلین خه لکی ئهتۆش مامۆستای
گهر بلیم جارئ به نیشتمانی وهتهن
ئافهرین جهودهس ئاقتاوه و لهگهن
به لچ بههار کاتیکه عهرزی مردوو زیندوو دهکاتهوه:

گول و مولان دهپشکوینی
کانی ویشک دهجهینی
جریوه جریوی چۆلهکانه
مالاتی وه سههه دهخا
ههر چه نه بلتی ههوا خوشه
له زهنویران هه لپه رینه
ئهوهی نه تدیوه دهیبینی
ئاله کۆک سهه وهدهه دهنی
تهیر له گهرمین دینهوه
ئاوه لیدر گوئیان کهه دهکا
خوناوه نه نه دهبارئ
جار جار نه گهرچی شهه خیره
شه مال به هه له مهت هاتهوه
کیوی له کولینان سهه کهوتن
بولبول دنی چالان دهه
زه دهی تاوی بۆ وا جوانه
رپواس و کارگ و که نیزه
هه نر و مه ندۆک و بیزایه

رهنگی جوراوجۆر دهنوینی
کۆتر جووت دهبی و دهگمینی
قارهی سییه و پۆلهکانه
کوپ و کیژ وه تههه دهخا
له سهه کانیا نۆشاو نۆشه
به برۆیان تیکار خورینه
ههر شادییه و خۆنوینی
گه زیزه پیی پیده که نی
له چۆمه لان ده سینه وه
ئی هی دیش قیتری شهه دهکا
باسی شهه ههر مه که جارئ
تا زوی تهواو بکهی دیره
داران ئاوس دهکاتهوه
گۆپایان له خیز دهه کهوتن
دنی به چه نه گولان دهه؟!
له سهه په لکی ئهه گولانه
شهویۆ وه نه وشه و شالیتره
بیزا وهک به ژنی زیبایه

له سهر شينکه و سهر په لکي گون
 بوونی تیکه لای گولان
 په پسته که رویشکي دهکا
 زیره هه نو و قاسپه ی که وئ
 به توره که و به ده زگاوه
 جار جارهش له چیا و له پازان
 یاخودا تورت لی به ریاد بی
 دیوته زه ویش چون ده جمی
 هرچی تیدا سهر دهر دینتی
 له گرتوو خانه ی خاکی رهش
 به هار گشتی نازادییه
 به فه رمانی خودای گه وره
 بو هر جیگا مه یلی بینتی
 نه و چیمه نه چه نده جوانه
 زه وی وهک به هه شت خه ملاوه
 په سنی به هار نایه دوایی
 به تی له باسی به هاری
 چون وهک گومیکی بی نه
 په رتووک و نووسراوان بینه
 پینی هه لکو تراوه و نووسراوه

ناونگ که و توه زهنگون زهنگون
 زیندوو دهکات هوه دلان
 مالآت تازه چیشکي دهکا
 دیته بهر گوی لیر و له وی
 بوو به سته زمانه ی دانواوه
 پاو دهکا شمقار و بازان
 هرچی گرتووته نازاد بی
 به هوی بارانه و نم نمی
 خوی به دنیا یه دهنونتی
 دیته دهری پاراو و گهش
 نازادی خودادادییه
 بایه و تیرا خوری هه وره
 به کشت و کانداد دهر شینتی
 ناخ گیان له سهر سوئی ژبانه
 پیر چی لی بکا، دانولاوه!
 بو خو ماندوو کهم خو رایی
 جاری لاده یین با بباری
 نه وهی چ نا شیعیری منه
 هزاران شیعیری بی وینه
 من چیم گاونیک له دواوه

به لی هرچی بیلین هه زار جار گوتراوه و نه وهی ئیستهش ده یلین هر
 دوپاته و چند پاته یه، جا ته گهر و ابوو ته توش:

شووره بییم لی مه که و به من بیژه
 نه و جار بزاین بو نه و روز
 هر سهیرانه له چیمه نان
 با فریوی خوی نه ددین
 تا هل هه یه و ته من هه یه

هرچی دهنووسی گشتی کاویژه
 چ کاریکه باش و پیروز
 چاو له وهران له دیمه نان
 ته من به فریوی نه ددین
 له گیرفاندا تمه ن هه یه

نه ورژه و دواى رېبه ندانه
 ده ستیان بچیتنه باخه لان
 وه زاقو زوق خا مندانان
 گه لئ برسى و ده سته گه سول
 به لام رۆژیک له سائیدا
 سبهینى هەر هه مان باسه
 خۆزگه رۆژى ته واوى ساڼ
 نه و ئاواته به کجار پاکه
 به لام بۆ که نگی دیته جى
 گه ربهین دووره بۆ فه قيرى
 حاجياها له سهر من شیره
 هه تا گه دگيم ژیرچه پۆکه
 هه قیگ بلیم له نيو بیسته
 به لام قسه ی هی خوم نییه
 قورئان لاگری بی په نایه
 رۆژى زانست و خویندانه
 مه لئ دونیا قوونه که وه
 قوت هه ئه مانه له کارئ
 زانستگایه ته واو بکه
 چى دى سهرت نایه شینم
 پشتی کار و هومید به خوا
 به هره ی وهرده گرین زویه زوو

رۆژ رۆژى خیرومه ندانه
 بۆ دامه اوانى کومه لانه
 جى نه مین له ئاوه لان
 با رۆژیک وهک یهک بن به گهل
 بشهیننه دهر له چائیدا
 برسى و سه پرووت و پیخواسه
 ناتاج نه هیلنه وه یهک مال
 نه گهر بیکه ن خوا پیتی چاکه
 نه رى حج دینه پشت له جى؟
 سهر ملیه لاقیشی نیری
 چى دیکه ی بۆ ناکه م گیره
 بۆ من پروتم ههر نه و کۆکه
 ده ئین کافره و کمونیسته
 ئاواتى مالى توم نییه
 بیخوینه دابزانى وایه
 هه ئسوربان و کارکردنه
 یا ته مبه لئ و خواردن و خه وه
 به تۆله ی پار و پیرارى
 به و ئاوه گیان شه واو بکه
 به و دوو بیتو که ت دهدوینم
 وه بزانه چاندووته و پووا
 زور زوو ده گه یین به ئاره زوو

جا نه و جار کاتی وهی گه یوه که ده ست هه لبتین و له خواى مه زن به و
 جوړه ی که ئیستى پیتکه ش ده کرئ بپارینه وه و بلین بۆ خاترى نه و توانیه و
 زانایه ت که نه و کانه گیانه خشه ت پى به ره م کردووه، نه و پارانوه و لالانه وهی که
 به دهر گای خودایه تیت ده گه یه نین لیمان قبول که:

ياريم ده دهگه رپه هوه
 رووی خۆم بکه مه کپه ده
 هه ر نه لایه خودای مه به
 بو جن و عيسان (ئيسان) رابه ره
 نه پیناوی ده نایم سه رم
 نارامی بغه یه گیانم
 گونا هبار و چاره شه شم
 نه ناشکرا نه په نهانی
 شه یانمان پی خوش مه که
 روحه یک به حالی نومه تی

خودا ئیت ده پارپه هوه
 ده نا قورئ ده که م وه سه ر
 هه ر ده رکی تو په نای مه به
 موحه م مه دت پیغه م به ره
 قورنانه ری نیشاندهرم
 به گیان و دل په شه یانم
 رووت و ره جان و بئ به شم
 هه رچی کردوومه ده یزانی
 نه به زه تن بیبه شه مه که
 نه دونیایه و نه قیامه تی

وا باشه ته و جار لاپه ره وه رگیرین و هه وای به ندوباو بگۆرین و بچینه سه ر بار
 و وه زنیکی دیکه و له شیعیر که هه ر له سه ر یه ک تم تمه نه سوورئ؛ تا گو یگره کانمان
 وه ره ز نه بن و با بیر و میتشکیان بزیرنگیته وه و با شتر له وتاره کانمان که لک وه ر بگرن
 وه ک ته و به سته که بوو ده خو یتمه و:

من و تو و بولوی مه ست کردوو؟ گۆل
 نه بن گل بوو به گۆل که وتۆته سه ر چل
 نه وه ختی ترس و نه رزا خوی نه کا سل
 به ده ست و مست له کاتی خوی قه وی دل
 قسه ی خوش بئ وه کوو هه ئوا به لام فل
 نه لای من وه ک شه مامیکه به لام بل
 هه موو ده رچین به ساغی با نه یه ک کل
 نه توی بو رۆلته کانت ئاوی و گل
 نه چاوی دژ دروو بو پینه بیگۆل

چییه نه و دیه نه جوانه ی نه شاخان
 ده ئین خوینی شه هیده که وته ژیر خاک
 ده به ر نه و لاوه ده مر م جوانه جو امیر
 به شه رم و شووره یی بئ و خۆنه دۆرین
 به ده رد ناخوا نه گه ر خۆه له سین بئ
 نه وی به روائه تی جوانه و دلی نا
 نه بییه میله ته خۆخۆر و قۆل قۆل
 فیداته کوردستان نه ی نیشتمانم
 نه ده ستی دۆستان چه پکی گولانه

براگیان من دلی ئیوه م نه شکاند، شیعیرم بو خو یندنه وه، به لام من خۆم باش
 ده ناسم، شیعیر کاری من نییه. به لئ شاعیره گه وره کان و مامۆستا کان هه رچه ندی بلین
 و بنووسن جیتی خۆیه تی و بو گه له که یان ده بنه رابه ر — ته گه ر ته وانیش به و مه به سته
 بنووسن.

خۆزگه بوژ و كه مایه كانی دیش وهك منیان خو ناسیبا و دهستیان لهو كاره
 بئیت و چه توننه هه لگرتبا. ئەگەر راست دهوئ ئەوهندهی ئەمن بیرم له بار و
 ریزی سهر بهندان یانی وهزن و قافییه کردووه تهوه، نیوهی ئەوهم بیر له شیمی و
 فیزیک و شتی به کهلکی دی کردباوه ئیسته قه مهر و مووشه کی وام دروست ده کرد
 ئەمریکا به بابهلاییه وه مردبا نهیتوانیبا پرو له عاسمانی ته بهت یا هیچ شویتیکی
 دیکه بکا، تاییهت ده هه لومه رچی ئەورۆدا شاعیر ده بئ هه ر ده مه ی به هه وایه ک
 هه لپه رئ و سه مایه بکا و تاوئکی دی داپه رئ و ته مایه بکا.

شاعیر ئەورۆکه وه کوو دایکی دزه
 جاری سینگ خۆره چله ئی سیننه زه ئی
 ئەرئ له کوئیه سه لاهه ددینیک
 په گی دوور ووی له بن هه ئیکه ئی
 هه رده مه ی یارئ ده بئ بگه رئ له دئ
 شه وئ بۆی بگه رئ به رۆژ پی بکه ئی

به کورتیت بئ بلیم شیعر زۆر باش و به جییه به لام نه ک هه مووی و نه ک
 ئی هه موو کهس:

شیعر وا باشه وهک ئاوی په وان بئ
 قسه ی پیاوانه پیاوان بابهری کا
 نه مانادا وه کوو ماچی شالون بئ
 نه هه ر یاسی جوانی و جیژوان بئ
 شیعر وا باشه بهرز و گه ل په سند بئ
 نه هه ر بۆ دهسته یه ک یا بۆ دوان بئ
 وه بهر تهوس و پلار دا پیاوی دژگه ل
 ئەگه ر ئەو پیاوه شابی یا شان بئ
 ژن و پیاویکی بۆ گه ل تپنده کۆشی
 بکا تاریفی ناهه ز یا جوان بئ
 خه ساری بۆ ده که ی ئەو گه وه رانه
 له کابرایه کی خوئری یا له وان بئ
 خودا پیی خۆشه شاعیر زۆر به دین بئ
 مسولمان و به هه ست بی و لیدوان بئ

براگیان پروونه ئەنگۆی به ریز له کۆبوونه وهی مهوله وی خوئنده وه دا به شداریو
 کردووه. کاتیک مامۆستای مهوله وی خوئین ماندوو ده بئ و پشوو لی سوار ده بئ، سه ر
 هه لده برئ و ده فه رمئ: له م فه سلده ئەم شیعرانه یان ده خوئنده وه: ئیمه ش به جییه
 بیلئین له و کاته دا چایان ده خوارده وه و وچانئیک بدین.

به لئ ئەوه چاش خوراه، بینه وه سه ر باس و خواسه که ی خۆمان. براکانم ئیوه
 ده بئ وا بیر نه که نه وه که جیژنی نه ورۆز هه ر بریتییه له خوئنده وه ی شیعر و
 پنده لگوتنی که ژ و به ژ و ده ست و کیو و گۆل و بولبول، به شکه دهسته به کیش له

خاوخیزن و پیر و جوان رادیۆکه یان له پیش خۆ روناوه که ئیوهی زۆر بهرپز به بۆنه ی نه ورۆز چهند باسیکی خوش، کاروانیک له مه ته لۆکی چووکه چووکه، به لام دلبروین و نه شه به خش و گر شه هین و خه مه روتیان بۆ بخویننه وه، له ئالۆزپلۆز خۆ بدزنه وه و سه رگه رمیه کی بۆ خۆیان پیک بینن. جا بۆ گه پ و گالته ی به ساکاری: کابرایه ک چوه لای مه لا و گوئی مامۆستا ها توممه خزمه ت سێ سه د تمه نم بده یه ی به واده ی سێ مانگ، ده یی هه ر بشمده یه ی زۆر پیداو یستم، کوئی به چاوان، به لام ئەمن دوو شتم به جارێک له ده ست نایه، سێ مانگه کت مۆله ت ده دم به لام سێ سه د تمه نه که م پێ نادری.

رۆژیک له مزگه وت نوێژمان ده کرد. کابرایه ک له ته نیشتم به خێج و خوار ی راهه ستابوو. گوتم برا گیان برێک راست به. که میک بزووت و خوار تر بوو. گوتم ئەو لاقه ت بینه پێش، ئەوی دیو به ره دواوه. دیسان خوار تر بوو. سه رم برده بن گوئی گوتم برۆ شوکری بکه هه ر دوو لاقه بوون، ئەگه ر چوار بان هه ر بۆت جێبه جێ نه ده بوون.

کاک سه یه د ره شیدی خانه قایه به ناوبانگه هه موو بیستووتانه، خوا لێی خوش بێ، له گه ل ئا غایه کی مریدی خانه قا که برێکیش نان خۆشه ویست بووه، شوخییه کی له گه ل داده مه زر پێتی که جارێکی بانگمان بکه و کفته یه کمان بده یه. وا هه لده که وێ له گه رانه وه ی سه فه ری کدا رپی ده که و پته مالی ئا غا و کفته ده خوری. دوا ی دوو سێ سا ل چه فه نگه که ساز ده کاته وه و ده لێ ئاخه کفتیکمان بده یه. ده لێ قوربان نه ت خوار د؟ ده لێ که نگی؟ نیو نیسانی زۆری بۆ هه لده دا و کاک سه یه د برێک مات ده میتی و که پاشان سه ر هه لده بری و ده لێ، سو بجانه ل لا له حافزه ی تو و له سپله یی من.

کابرایه ک مۆران هه لده که نێ حه رفی به قرانیکی. کابرایه کی زۆر حیسابگه ر ئەوه ی که ده لێن له هووی مووی ده کاته وه ده چپته لای و ده لێ مۆریکم بۆ هه لکه نه به نیوی خس. ده لێ برا ئەوه نیو نییه، لام وایه زردایکت ئەوه ی بۆ هه لبژاردوو ی. ده لێ تو کارت نه یی هه لیکه نه و پوولت وه رگه ره. به لێ خێ و سینه که ی هه لده که نێ و جا ده لێ نوخته ی خێیه که هه قی خۆمه بۆم ده نیو مالی سینه که ی بێی. کابرای

مۆره له كهن دیتی حه سه نى سى حه رفى پى هه لكه ندوو ه به لام به دوو قران. ئه و جار
گه پ و گالته به به يت و باو.

كارابراهك هه ره شه ى لى كرد بووم و گو ت بووى ئه گه ر خاله لى م نه يتتوه وه ك
گای ده جووتى ده كه م، يانى جى ي بلینده نه وى ده كه م، په ستى ده كه م. ئه منیش ئه م
چوارخشته كییه م بۆ نار د:

بیستم گو توتته خالم ئه گه ر بی توه نه سه روئ
هی تده ی نه وى ده كه م ملی بۆ جووتى دانه وئ
خۆ من به پى چه وانه ئه جیائى نه ویت بکه م
هی تده ت بلینده ده كه م ته ره غه ت ئی وه ده ركه وئ

هه ر ئه و كاك سه يد ره شه ده به مه لا مار فه شه له ده ئى، مه لا مار ف كو یخا ی
خانه قا به بو و نان و پى خو رى بۆ میوانان و نی شته جیيان بر دووه، كو رى كى می ر مندالى
بى توو كیش كۆ مه گى كرد دووه و شتى بۆ هه لگر توه. مه لاش له گه ل كاك سه يد
دل ئی شى بووه نازانم له سه ر جى، نانى درهنگ بۆ بر دووه، كاك سه يد ده رفه تى هیتا وه
بۆى نوو سیوه:

ئه تو سستی ره فیتت ئه سپى خوش ده و
ئه زیفه م جیره نانى كه به گه رمى
ئه تۆ بی داری ئه و كه رو ئى شكى خوش خه و
ئه گه ر زو و پى م نه ده ی تۆ، ده چه زگ ئه و
مه لا مار ف تو و ره ده بى و هه ره شه له كاك سه يد ده كا. كاك سه يد دوو باره
بۆى ده نوو سى:

ئه رى مه عرو فى ئه عوه ج بی رى مه كرۆ
له وى تو و ره ی گو توه مه ده چه زگ ئه و
ئه زیفه م جیره نانى كه به بى دۆ
په شیمانم له وه ی پاش دى به زگ تۆ
خوالی خۆ شبوو حاجى بابا غای وه زنى¹ كو و به په كى به ئه مانه تى بۆ تر شباتى
زستانى بۆ نار دم ده گه ل ئه و شى عه رانه:

¹ حاجى بابا غای خا وه نى ئا وایى «وه زنى» ى نى وان «سۆ ل د ز» و «ش نۆ». كو رى عه لى به گى كو رى
خوالی خۆ شبوو خه لیل خانه كه به كى ك له خا وه نانى «سى چا ن بلاغ» ى نى وان مه هاباد و بۆ كان بو وه كه

له رۆژی دوايیدا بۆ تۆی دباری کردووہ ئیرت بهههسته، ئەو شوینەى بۆ منیشی
داناوہ وهکوو بهههشت بى، ئیرم جهههنمه.

وهک بلین رۆژیکى ئىمامى عەلى کهگەل بىبروايهک وتووێژى دهکرد،
هەرچى ئىمام بهلگهى ويچوووى بۆ هيتاوه کابرا نهيسهلماند و گوتى هيج شتيک له
گۆریدا نيه و دونيا هەر وا هاتووہ و رۆيوہ و بىبرانهوہ و هەر واش دهبى. ئەتۆ به
دوو رۆژ لهته نائیک دهخۆى و به دوو سال کۆنه کراسيکى جاو دهدېرى، بهلام ئەمن
هەتا هەم هەر چاک دهخۆم و باش دهپۆشم. ئىمام له وهلامدا گوتى من وهک
کردووہ هەر وا دهکەم، ئەتۆش چۆن رۆيشتوووى هەر وا پيدا برۆ، دواى مردن
ئەگەر وهک تۆ دەلێى وا بوو هەر دووک به مەرگ وهک يهک هاتووینەوہ، ئەگەر
وهک من دەلێم وابوو، ئەمن سەرگهوتوووم ئەتۆ تیکهوتوووى.

ئیدی به خودام ئەسپاردن.

ماي پر رزوه خوشه وليت جه نايي خاله مين به رزنجي

له دواي سلاو ونيډامي زور .

زور شاد بوم په نامه ي پيروز تاسه ، هر دوه ها به
شمه به رزه که تاسه به بونه ي کوهي دواي عام هزار ي
دوست وبرا ي وه خاداري بارزاني .

زورم ي خوشبو نه و روزه له مهاد به خدمت
جه نابت که ي شام به سلام روژکي واپو که ده رفعت
که جو وقله بالغي کيار زور بو و نيمه تقديري
وه نزع و تمه ي جه نابت ده که ي ، له سر نيمه بيوت
به خدمت تان بگه ي .

به راستي تاسه مادم نه و هم سته به رزوه پيروز ي
براي ي مهادي و شاره کاني تر له پيري ناکه م .
شمه که ي جه نابت له کوري مافه يني و له نزلت ي
به ده گي کات بارزان صلاحه جويندراوه .
نويده وارم روژکي بنامه به خدمت تاسه شاد بوم .

سلاو به بريانه جو
دکتر غزير

د لورن تاسه پيروز ي
۱۹۹۱ / ۳ / ۷

مامۆز بەرپۆز و خۆشەویست، جەناب
خانەمیخ بەرزنجەر

لە دواڕسلۆ و ئیعترا مەرزۆر

زۆر شاد بووم بە نامە پیرۆزخان،
هەروەها بە شیعەر بەرزە کەتەخ بە بۆنە کۆچەر
دوایەر مام هەرلەر دۆست و برار و هەفادار
بارزانەر.

زۆرم پێ خۆشەویستو ئێو پێوێ لێ هەباد بە خزمەت جەناب کەشتەبام
بەلام پێوێ بێگەر وای بوو کە دەرفەت کەم بوو و قەرە بەلغی بێگەر یە کەبار زۆر بوو و
ئێمە تەقەر وەزەج و تەمەنەر جەناب کەتەخ، لێ سەر ئێمە پێوێستە بە
خزمەتەتەخ بێگەمیخ.

بەپراستەر تا میخ مام ئێو هەستە بەرز و پیرۆزە برایانەر هەبادار و
شارەکانەر تر لێ بێر نا کەم.

شیعەرە کە جەنابتەخ لێ کۆچەر مامەمیخ و لێ ئێزگە شەریە دەنگەر کاک بارزان
لە لا خەلید خۆشەویستەر لێو.

ئومێدەرە و لارم پێوێ بێگەر بەتوانم بە خزمەتەتەخ شاد بێم.

سلۆر برایانەر م بوو دوکتور عەزیز.

دڵسۆزخان مەسعود بارزانەر

۱۹۹۱/۳/۲

ويته كان

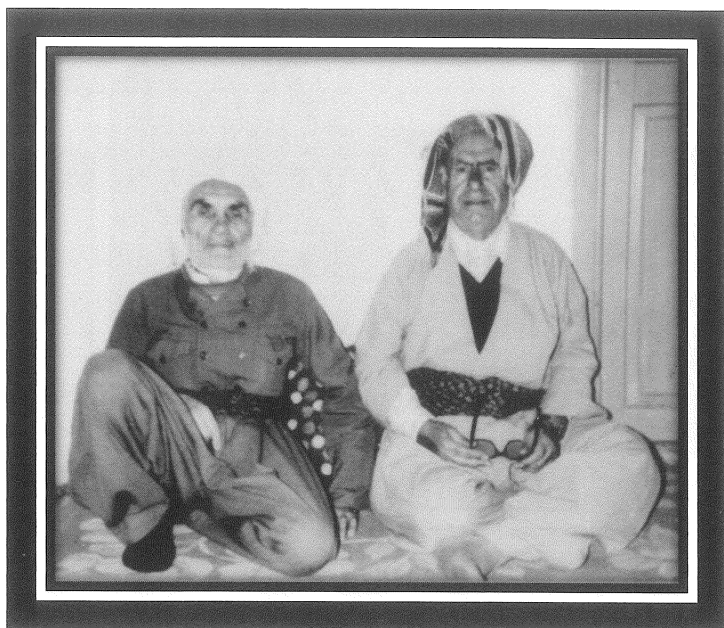
۱. هیمن ۲. .... ۳. خاله‌مین ۴. هیدی

۱. آغا رهشید قدره‌نی‌زاده ۲. خاندان‌مین ۳. حه‌قیقی

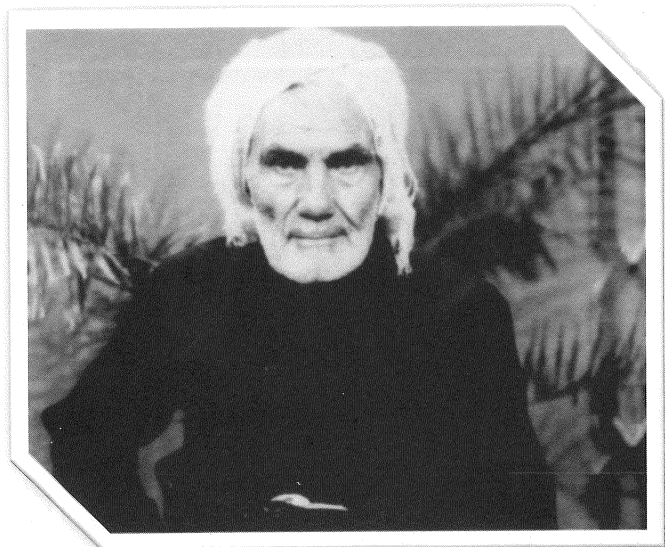

۱. حه قیقی ۲. ناوات ۳. خاله مین ۴. ؟ ۵. ؟

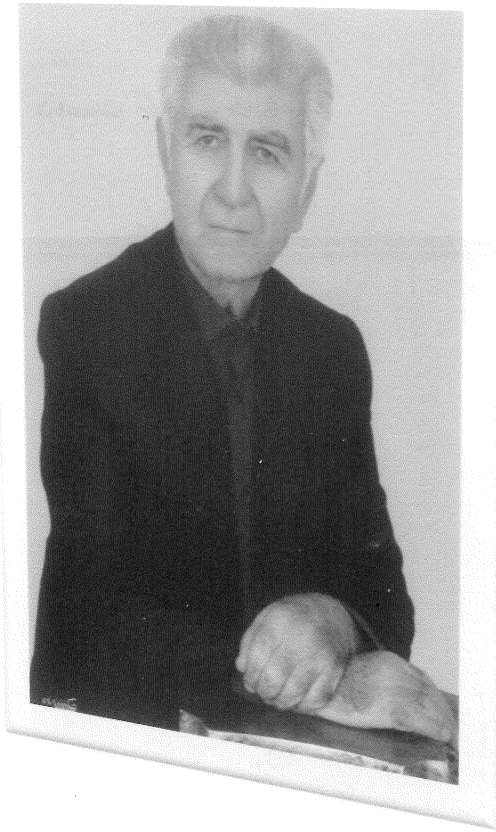
۱- هه‌ژار ۲- خاله‌مین

خاله مین

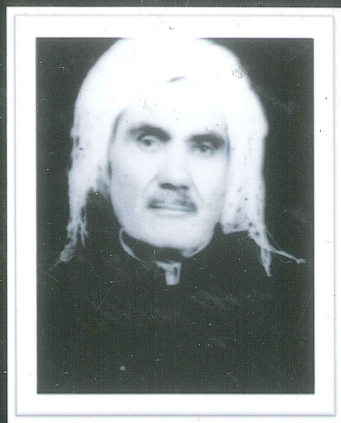
من نه راده به دهر که هه م به دکار
خو به زه ی تو شه بی سهر و نه ژمار
خوایه بکه یته پاسه وان دوو یار
ثانی اتنین اذهما فی النار

دوکتور سہید عزیز بہرنجی

بۆ بیرهوهی و نووسینی له داوینی وینهی خۆمدا

ئه‌هی وینهی ره‌نگ له‌ روو په‌ریوم
وه‌ی چه‌پکه‌گۆلی خه‌زه‌ل‌وه‌ریوم
گۆل بووم له‌ په‌ری گۆلم ده‌دا خۆ
سیسی منه‌ ئیسته‌ یانه‌ هی تو؟
ره‌نگ‌زه‌ردی له‌ به‌ر گه‌ل و به‌بیری
یاخۆ به‌ ته‌مه‌ن له‌ میژ و پیری؟
تا هه‌م به‌ هومییدی روونی چاوم
پس‌پس له‌ ملم بئ‌ به‌ند و داوم
هیوام دووه‌، یه‌ک به‌زه‌ی خودایه
دووهم کور و کیژی هه‌لوه‌دایه
ئازاد و کورانه‌ بچه‌ شاران
بیریکی بکه‌ن له‌ دیلی جاران
خۆشه‌ختی ره‌بی بنیشی بۆیان
یادیکی بکه‌ن له‌ «خال» ی خۆیان

بەخشێکی کۆماری کوردستان

کوردیکا

ISSN: 078-600-219-094-0

Designed by Emih Sabazi

